

ISSN 2757-0835

VIJESTI

HRVATSKE REDOVNIČKE KONFERENCIJE I
KONFERENCIJE VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA
I POGLAVARICA BOSNE I HERCEGOVINE

Zagreb - Sarajevo • lipanj • 2022. • br. 2. (2022.) • god. I

50. objeđnica
časopisa *Vijesti*

SADRŽAJ

RIJEČ UREDNIŠTVA

POSVEĆENI ŽIVOT: U CRKVI I SVIJETU

- Poruka pape Franje u povodu 59. Svjetskoga dana molitve za zvanja ... **2**
- Izborna skupština UCESM ... **6**
- Međunarodna konferencija „Karizma i kreativnost“ ... **7**
- Redovnice i redovnici sudjelovali u obilježavanju Bleiburške tragedije ... **9**
- Međunarodni simpozij redovnica ... **10**

HRVATSKA REDOVNIČKA KONFERENCIJA: NEDJELJA DOBROG PASTIRA

- Poruka mons. dr. Marina Barišića ... **14**
- Molitveni priručnik ... **15**

HRVATSKA REDOVNIČKA KONFERENCIJA: DJELATNOSTI

- Susret sestara s privremenim zavjetima ... **16**
- 50. Vijećanje redovničkih odgojitelja ... **17**
- Studijsko-rekreativni dan redovničkih pripravnica ... **19**
- Hodočašće dječjih vrtića Zagrebačke nadbiskupije ... **20**
- Završetak ljetnog semestra i podjela diploma u Školi za novakinje ... **21**
- Susret članova HBK i HRK ... **23**

KONFERENCIJA VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA BIH: NEDJELJA DOBROG PASTIRA

- Duhovna priprava ... **24**
- Molitveni priručnik ... **25**
- Molitva za duhovna zvanja u Sarajevu ... **26**

KONFERENCIJA VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA BIH: DJELATNOSTI

- Duhovni seminar za djelatnike u predškolskim ustanovama ... **28**
- Skupština KVRPP BiH ... **29**
- Susret članova BK BiH i KVRPP BiH ... **32**

KRONIKA REDOVNIŠTVA U HRVATSKOJ

KRONIKA REDOVNIŠTVA U BIH

50. OBLJETNICA ČASOPISA *VIJESTI*:

RAZGOVOR S FRA LJUDEVITOM MARAČIĆEM OFMConv, PRVIM UREDNIKOM GLASILA *VIJESTI*

Drage sestre i braćo u redovništvu, dragi čitatelji!

Novi broj glasila *Vijesti* Hrvatske redovničke konferencije i Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine odnosi se na zbivanja iz drugoga tromjesječja 2022. godine.

Na prvim stranicama, u rubrici *Posvećeni život: u Crkvi i svijetu*, možete pročitati o Izornoj skupštini UCESM-a, zatim slijedi Poruka pape Franje povodom 59. svjetskog dana molitve za zvanja. U toj rubrici također se izvještava o dvama međunarodnim skupovima, konferenciji „Karizma i kreativnost“ – koja je imala za cilj potaknuti ustanove posvećenoga života na učinkovitije i kreativnije upravljanje kulturnom baštinom – te Simpoziju redovnica u mjestu Nemi s temom *Sinodalnost i posvećeni život*.

Središnja je tema ovoga broja *Dan molitve za svećenička i redovnička zvanja – Nedjelja Dobroga Pastira*. Tim povodom svoju poruku uputio je mons. dr. Marin Barišić, splitsko-makarski nadbiskup u miru. Prigodni molitveni priručnici objavljeni su u elektroničkom obliku na mrežnim stranicama dviju konferencija. Duhovna priprava u Tjednu molitve za zvanja te proslava Nedjelje Dobroga Pastira, uslijed donedavnih epidemioloških ograničenja, obilježena je u samostanskim zajednicama bez većih zajedničkih okupljanja. Samo je u Sarajevu održano zajedničko molitveno bdijenje.

U rubrici *Djelatnosti*, među ostalim možete pročitati: o jubilarnom, 50. Vijećanju redovničkih odgojitelja i odgojiteljica na kojem se promišljalo o temi *Dinamika duhovnoga života posvećenih osoba pred izazovima suvremenoga svijeta*, o Susretu sestara s privremenim zavjetima, o Studijsko-rekreativnom danu redovničkih pripravnica, o Hodočašću dječjih vrtića Zagrebačke nadbiskupije, kao i o Susretu članova Hrvatske biskupske konferencije i Hrvatske redovničke konferencije.

U Sarajevu je 17. svibnja 2022. godine održana 20. Skupština Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine. Tom prigodom održano je predavanje o duhovnom razlučivanju prema načelima sv. Ignacija Lojolskoga. Na susretu članova Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine i članova redovničke Konferencije promišljalo se o mjestu i ulozi redovništva u okviru sinodalnog hoda u Crkvi. U organizaciji Povjerenstva za predškolski odgoj održan je duhovni seminar za djelatnike u katoličkim predškolskim ustanovama.

Nakon *Kronike redovništva u Hrvatskoj te u Bosni i Hercegovini*, u rubrici 50. obljetnica časopisa *Vijesti* glasilo donosi razgovor s fra Ljudevitom Maračićem OFMConv, prvim urednikom *Vijesti*.

Uredništvo

foto:

Papa Franjo

Poruka

u povodu 59. Svjetskoga
dana molitve za zvanja
(Nedjelja Dobroga Pastira)
Vatikan, 8. svibnja 2022.

Draga braćo i sestre!
Dok u ovom našem vremenu još uvijek pušu ledeni vjetrovi rata i ugnjetavanja te smo često svjedoci polarizacije, kao Crkva pokrenuli smo sinodalni proces: osjećamo hitnu potrebu za tim da hodamo zajedno, njegujući dimenzije slušanja, sudjelovanja i dijeljenja. Zajedno sa svim muškarcima i ženama dobre volje želimo pridonijeti izgrađivanju ljudske obitelji, zaliječiti njezine rane i upravit ju prema bo-

ljoj budućnosti. U toj perspektivi, u povodu 59. svjetskog dana molitve za zvanja, želio bih s vama razmisliti o širokom značenju 'poziva' u kontekstu sinodalne Crkve koja je u stavu oslušivanja Boga i svijeta.

Svi su pozvani biti protagonisti misije

Sinodalnost, zajednički hod, temeljni je poziv Crkve i samo na tom obzoru moguće je otkriti i cijeliti različita zvanja, karizme i službe. Znamo, istodobno, da Crkva postoji zato da evangelizira, izlazeći iz same sebe i sijući sjeme evanđelja u brazdama povijesti. Zato je to poslanje moguće upravo sinergijskim povezivanjem svih pastoralnih područja i, još prije toga, uključivanjem svih Gospodinovih učenika. Naime, 'po primljenom krštenju svaki je član Božjega naroda

postao učenik misionar (usp. *Mt* 28,19). Svaki krštenik, neovisno o položaju u Crkvi i stupnju vjerske izobrazbe, aktivni je nositelj evangelizacije.' (EG, br. 120) Moramo se čuvati mentaliteta koji razdvaja svećenike i laike, smatrajući prve protagonistima, a druge izvršiteljima, te nastavljati dalje kršćansko poslanje kao jedan Božji narod, laici i pastiri zajedno. Čitava je Crkva vjеровјесниčka zajednica.

Pozvani biti čuvari jedni drugih i stvorenoga svijeta

Riječ 'poziv' ne treba shvaćati restriktivno, dovodeći ga u vezu samo s onima koji slijede Gospodina na putu posebnoga posvećenja. Svi smo pozvani sudjelovati u Kristovu poslanju ujedinjavanja raspršena čovječanstva i njegova pomirenja s Bogom. Općenitije govoreći, svaki čovjek, prije nego što doživi susret s Kristom i prigrlji kršćansku vjeru, zajedno s darom života prima temeljni poziv: svaki je od nas stvorenje željeno i ljubljeno od Boga, za koje je On imao jedinstven i poseban plan, i tu božansku iskru, koja je prisutna u srcu svakoga muškarca i žene, pozvani smo razvijati tijekom svojega života, pridonoseći razvoju čovječanstva oduhovljena ljubavlju i uzajamnim prihvaćanjem. Pozvani smo biti čuvari jedni drugih, graditi veze sloge i dijeljenja, liječiti rane stvorenoga svijeta, kako njegova ljepota ne bi bila uništena. Riječju, pozvani smo postati jedna obitelj u čudesnoj zajedničkoj kući stvorenoga svijeta, u skladnoj raznolikosti njezinih elemenata. U tom širem smislu, ne samo pojedinci, nego i narodi, zajednice i najrazličitije grupe imaju jedan 'poziv'.

Pozvani prihvatiti Božji pogled

Taj veliki zajednički poziv uključuje i konkretniji poziv koji nam Bog upućuje, dopirući do našega života svojom ljubavlju i usmjeravajući ga prema konačnom cilju, prema punini koja seže čak onkraj praga smrti. Tako je Bog htio gledati i gleda na naš život.

Michelangelu Buonarrotiju pripisuju se ove riječi: 'Svaka kamena gromada ima kip u sebi, a kipar je posao otkriti ga.' Ako to može biti umjetnikov pogled, Bog još više gleda tako na nas: u onoj djevojci iz Nazareta vidio je Majku Božju; u ribaru Šimunu, sinu Joninu, vidio je Petra, stijenu na kojoj će sagraditi svoju Crkvu; u cariniku Levi-ju vidio je apostola i evanđelista Mateja; u Savlu, neumoljivom progonitelju kršćana, vidio je Pavla, apostola narodâ. Njegov pogled, pun ljubavi, uvijek dopire do nas, dotiče nas, oslobađa i preobražava, čineći nas novim ljudima.

To je dinamika svakoga poziva: Božji pogled dopire do nas i zove nas. Poziv, kao uostalom i svetost, nije izvanredno iskustvo pridržano malobrojnima. Kao što postoji 'svetost iz susjedstva' (usp. GE, br. 6-9), tako je i poziv nešto što se odnosi na svakoga, jer Bog svakoga gleda i svakoga poziva.

Ima jedna poslovice s Dalekoga istoka koja glasi: 'Mudrac, gledajući u jaje, može vidjeti orla; gledajući sjeme, vidi veliko stablo; gledajući grešnika, nazire u njemu svetca.' Tako Bog gleda nas – u svakom od nas vidi potencijale, koji su ponekad nama samima nepoznati, i neumorno radi tijekom čitava našega života kako bismo ih stavili u službu općega dobra.

Poziv se tako rađa zahvaljujući umijeću božanskoga Kipara koji nas svojim ‘rukama’ izvlači iz nas samih, kako bi se iz nas isklesalo remek-djelo koje smo pozvani biti. Napose Božja Riječ, koja nas oslobađa od egocentričnosti, može nas pročistiti, prosvjetliti i učiniti nas novim stvorenjima. Prignimo, dakle, svoje uho Riječi kako bismo se otvorili pozivu koji nam Bog povjerava! Naučimo (...) slušati svoju braću i sestre u vjeri, jer se u njihovim savjetima i u njihovom primjeru može kriti Božja inicijativa koji nam pokazuje uvijek nove putove.

Pozvani odgovoriti na Božji pogled

Božji stvoriteljski pogled, pun ljubavi, dopro je do nas na jedinstven način u Isusu. Govoreći o bogatom mladiću, evanđelist Marko bilježi: ‘Isus ga nato pogleda, zavoli ga.’ (Mk 10,21) Isusov pogled, pun ljubavi, počiva na svakom od nas. Braćo i sestre, neka nas dotakne taj pogled i pustimo mu da nas izvede izvan nas samih! Naučimo ujedno gledati jedni druge tako da se oni s kojima živimo i s kojima se susrećemo – tko god oni bili – osjećaju prihvaćenima te otkriju da postoji Netko tko ih gleda s ljubavlju i tko ih poziva da razvijaju sve svoje potencijale.

Naš se život mijenja čim prihvatimo taj pogled. Sve postaje dijalog poziva između nas i Gospodina, ali i između nas i drugih. Dijalog koji nam, ako se živi u dubini, daje *sve više postajati ono što jesmo*: u pozivu na zaređeno svećeništvo, biti oruđe Kristove milosti i milosrđa; u pozivu na posvećeni život, biti na slavu i hvalu Bogu i proroštvo novoga čovječanstva; u pozivu na brak, biti u znaku uzajamnoga darivanja, otvorenosti

životu i učenja životu. Općenito, u svakom pozivu i službi u Crkvi, koja nas poziva da gledamo na druge i na svijet Božjim očima, kako bismo služili dobru i kako bismo širili ljubav djelima i riječima.

Želim u vezi s tim spomenuti iskustvo dr. Joséa Gregoria Hernándezá Cisnerosa. Dok je radio kao liječnik u Caracasu, u Venezueli, odlučio je postati franjevački trećoredac. Kasnije je razmišljao o tome da postane redovnik i svećenik, ali mu zdravlje to nije dopuštalo. Tada je shvatio da je njegov poziv upravo liječničko zvanje, u kojem se prvenstveno posvetio siromašnima. Tada se bespridržajno posvetio oboljelima tijekom epidemije gripe, zvane „španjolska“, koja je u to vrijeme harala svijetom. Smrtno je stradao u naletu automobila, dok je izlazio iz ljekarne, gdje je uzimao lijekove za jednog starijega pacijenta. Taj je uzoran svjedok, koji je posvjedočio što znači prihvatiti Gospodinov poziv i u potpunosti mu se posvetiti, proglašen blaženim prije godinu dana.

Zajedno sabrani kako bismo gradili bratski svijet

Kao kršćani nismo samo pozvani, u smislu da je svakomu pojedinomu upućen jedan poziv, nego smo i *zajedno sabrani*. Mi smo poput dijelova mozaika, svaki je pojedini sam po sebi lijep, ali samo zajedno tvore sliku. Svaki od nas i svaka od nas blista kao zvijezda u Božjem srcu i na nebeskom svodu, ali pozvani smo stvarati zvijezda koja vode i osvjetljavaju put čovječanstva, počevši od sredine u kojoj živimo. To je otajstvo Crkve: u suživotu razlikâ ona je znak i oruđe onoga na što je čitavo čovječanstvo pozvano. Zato Crkva mora postajati sve više

sinodalna, sposobna, naime, složno kročiti u skladu različitosti, u kojem svi mogu dati svoj doprinos i aktivno sudjelovati.

Dakle, kad govorimo o 'pozivu', ne radi se samo o izboru ovoga ili onoga oblika života, o tome da se vlastiti život posveti određenoj službi ili da se slijedi čar pojedine redovničke obitelji, pokreta ili crkvene zajednice. Riječ je o ostvarenju Božjega sna, velikoga plana bratstva koji je Isus imao u srcu kad je molio Oca: 'da svi budu jedno' (Jv 17,21). Svaki poziv u Crkvi, a i šire u društvu, pridonosi postizanju zajedničkoga cilja: da među muškarcima i ženama odzvanja sklad mnogih i raznolikih darova, sklad koji jedino Duh Sveti može ostvariti. Svećenici, posvećeni muškarci i žene, kao i vjernici laici, zajedno kročimo i radimo kako bismo svjedočili da velika ljudska obitelj, ujedinjena u ljubavi, nije utopija nego plan za koji nas je Bog stvorio.

Molimo, braćo i sestre, da se usred tragičnih događaja u povijesti, Božji narod sve više odaziva tomu pozivu. Molimo za svjetlo Duha Svetoga, kako bi svaki od nas i svaka od nas, kako bismo mogli pronaći svoje mjesto i dati najbolje od sebe u ovom velikom naumu!

Naučimo (...) slušati svoju braću i sestre u vjeri, jer se u njihovim savjetima i u njihovu primjeru može kriti Božja inicijativa koji nam pokazuje uvijek nove putove.

foto: HRK

Unija europskih konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica

Izborna skupština
(Bruxelles, 19. travnja 2022.)

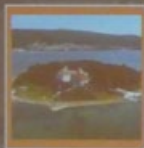
Nakon *online* sastanka, održanog od 22. do 24. ožujka 2022. godine, tj. nakon prvoga dijela ovogodišnje Generalne skupštine, predsjednici i potpredsjednici nacionalnih konferencija članova Unije europskih konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica (*Unione delle Conferenze Europee dell'ille Superiorile Maggiori – UCESM*) sastali su se na *online* sastanku 19. travnja 2022. godine kako bi izabrali novo vodstvo.

Izabrani su sljedeći članovi: brat Jānis Meļņikovs SJ (Latvija), s. Olena Bys CSA (Ukrajina), s. Mary Hanrahan PBVM (Irska) i o. Mark-Robin Hoogland CP (Nizozemska).

Na početku mandata novo se vodstvo obratilo članovima UCESM-a istaknuvši: „Nadamo se – i očekujemo – odličnu suradnju i molimo vas sve da nas podržite svojim molitvama.“

Drugi dio Generalne skupštine održat će se ‘licem u lice’ od 20. do 24. listopada 2022. godine u Abbaye de Rolduc (Nizozemska). (HRK)

Contents

Introduction
Context and methodology of the research

Research: Results and Interpretation
Results of the conducted survey
Case study: Croatian Franciscan Province of Saints Cyril and Methodius

Conclusion
Contributions, limitations and possibilities for future research

Kongregacija za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života i Papinsko vijeće za kulturu

**Međunarodna konferencija
„Karizma i kreativnost“
(Rim, 4. – 5. svibnja 2022.)**

U organizaciji Kongregacije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života i Papinskoga vijeća za kulturu, u Rimu je, na Papinskom učilištu „Antonianum“, 4. i 5. svibnja 2022. godine održana Međuna-

rodna konferencija „Karizma i kreativnost. Katalozi, menadžment i inovacije u kulturnoj baštini ustanova posvećenog života“. Na Konferenciji su održana 22 predavanja. Predavači su dolazili iz različitih dijelova svijeta: Europe, Sjeverne Amerike, Južne Amerike i Afrike.

U ime Hrvatske redovničke konferencije (HRK) i Nacionalne i sveučilišne knjižnice (NSK) u Zagrebu, 4. svibnja 2022. godine, predavanje na temu *Knjižnice redovničkih zajednica:*

Baština iz prošlosti i vizija za budućnost. Primjer Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda održale su dr. sc. Jasna s. Krista Mijatović, tajnica HRK i dr. sc. Breza Šalamon-Cindori, voditeljica Matične službe za specijalne knjižnice pri NSK.

Naime, tijekom dvomjesečnoga razdoblja (ožujak i travanj) 2021. godine, HRK je, u suradnji s NSK, provela istraživanje o knjižničnoj građi i knjižnicama redovničkih zajednica u Hrvatskoj. U istraživanju je sudjelovalo 108 samostana iz 39 redovničkih zajednica. Svrha je istraživanja bila, na temelju dobivenih rezultata, razmotriti mogućnosti i strategije pri kasnijem eventualnom stvaranju baze podataka o knjižničnoj baštini redovničkih zajednica. Istraživanje se sastojalo iz dva dijela. Prvi dio donio je rezultate prikupljene uz pomoć upitnika: broj i rasprostranjenost knjižnica/

zbirki, razdoblje iz kojega datiraju, opseg, vrsta i uređenje knjižnične građe, učestalost njezina korištenja te viđenje uloge knjižnica redovničkih zajednica u sadašnjosti, ali i za budućnost. Drugi dio istraživanja donio je prikaz ishoda u procesu katalogizacije i zadobivanja statusa kulturnoga dobra za građu u knjižnicama Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda. Taj vrlo zahtjevan proces vodile su dvije stručne osobe za stare i rijetke knjižnične zbirke, gosp. Juraj Lokmer i gđa Fila Bekavac Lokmer, u suradnji s brojnim volonterima i uz podršku lokalnih gradskih uprava.

Provedeno istraživanje u službi je preporuka Papinskoga povjerenstva za crkvena kulturna dobra i predstavlja tek prvi korak u provedbi inventarizacije/katalogizacije crkvenih kulturnih dobara. Istraživanjem se, prije svega, potiču redovničke zajednice na veću zauzetost oko upoznavanja, očuvanja i vrjednovanja vlastite pisane baštine. Budući da su u provedbu istraživanja uključene jedna crkvena (Hrvatska redovnička konferencija) i jedna društvena institucija (Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu), istraživanje doprinosi jačanju međusobnoga povjerenja i suradnje između Crkve i države, kako bi obje strane, svjesne velike važnosti i dragocjenosti kulturne baštine redovničkih zajednica, učinile sve „da se ta baština očuva, da se napravi njezin popis, da se osigura njezina zaštita i omogući daljnje povećanje“, kako je navedeno u *Ugovorima između Svete Stolice i Republike Hrvatske*. (HRK)

foto: CICLSAL

foto: HRK

Redovnice i redovnici sudjelovali u obilježavanju Bleiburške tragedije (Bleiburg, 13. svibnja 2022.)

Povodom obilježavanja 77. obljetnice Bleiburške tragedije i Križnoga puta 13. svibnja 2022. godine, Hrvatska redovnička konferencija potaknula je redovnice i redovnike da pođu u Bleiburg i pridruže se molitvi za nevine žrtve.

Pozivu se odazvala skupina redovnica iz nekoliko redovničkih zajednica: Klanjateljice Krvi Kristove, Franjevke od Bezgrješne, Sestre Rimske unije Reda sv. Uršule i Milosrdne sestre sv. Križa.

Po dolasku na mjesto stradanja, sestre su, uz zapaljene svijeće, molile za pokoj duša svih stradalih, a zatim su u župnoj crkvi sv. Petra i Pavla u Bleiburgu predvodile pobožnost svete krunice. Nakon krunice slijedilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio nacionalni ravnatelj Dušobrižništva

za Hrvate u inozemstvu vlč. dr. Tomislav Markić, uz asistenciju bogoslova Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca. (HRK)

foto: HRK

foto: UIISG

Međunarodna unija generalnih poglavarica

Međunarodni simpozij redovnica *(Nemi/Rim, 12. – 19. lipnja 2022.)*

Od 12. do 19. lipnja 2022. godine, u organizaciji Međunarodne unije generalnih poglavarica (*Unione internazionale delle superiori generali* – UIISG) održan je Međunarodni simpozij redovnica. Simpozij je održan nedaleko od Rima, u duhovno-pastoralnom centru Misionara Božje Riječi, u mjestu Nemi.

U radu Simpozija sudjelovale su 24 redovnice iz Europe, Azije, Afrike te Sjeverne i Južne Amerike. Iz Hrvatske na Simpozij je bila pozvana tajnica Hrvatske redovničke konferencije, dr. sc. Jasna s. Krista Mijatović SCSC.

Među ostalim relevantnim temama, vezanim uz teologiju posvećenoga života, na

Simpoziju se promišljalo i o temi *Sinodalnost i posvećeni život*.

O toj su tematici govorili gosti predavači: prefekt Kongregacije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života, mons. João Braz de Aviz i tajnica Sinode o sinodalnosti, s. Nathalie Becquart XMCJ. (HRK)

foto: UIISG

Susret dominikanskih provincijala Europe

Firenca, 19. travnja 2022.

U Firenci je od 19. do 23. travnja 2022. godine održan redoviti godišnji susret dominikanskih provincijala i vikara Europe (*Inter-European Order of Preachers – IEOP*). Prijepodne prvoga radnog dana bilo je posvećeno predstavljanju novoizabranih provincijala te zaključaka njihovih provincijalnih skupština. Slijedilo je izlaganje Učitelja reda o stanju Reda. U popodnevnom vremenu obrazlagale su se teme koje su vezane za dominikansko poslanje na Starom Kontinentu.

Prijepodne drugog dana bilo je posvećeno permanentnoj formaciji i pitanju promicanja zvanja braće suradnika u Redu. Popodne drugoga dana bilo je rezervirano za posjet mjestima bogate dominikanske baštine u Firenci.

Prijepodne 22. travnja 2022. godine bilo je posvećeno razgovoru o prednostima i nedostacima međuprovincijske suradnje, osobito u smislu ujedinjavanja pojedinih entiteta zbog situacije manjega broja zvanja u Europi.

Posljednji radni dan bio je posvećen konkretnim administrativnim, pravnim i gospodarskim pitanjima te je dogovoreno da domaćin idućeg susreta bude Francuska dominikanska provincija. (IKA)

Sestra Nadia Coppa izabrana za predsjednicu Međunarodne unije vrhovnih poglavarica

Rim, 10. svibnja 2022.

Vrhovna poglavarica sestara Klanjateljica Krvi Kristove, s. Nadia Coppa ASC, 10.

svibnja 2022. godine u Rimu je izabrana za predsjednicu Međunarodne unije vrhovnih poglavarica (UISG). Sestra Nadia vrhovna je poglavarica sestara Klanjateljica Krvi Kristove od 2017. godine.

Nakon izbora, s. Nadia je kazala: „S radošću sam prihvatila ovaj poziv. Zahvalna sam za zajednički hod koji smo proteklih godina prošle kao vrhovne poglavarice. I upravo na tragu već poduzetih koraka, nastaviti ćemo zajedno hoditi kao posvećene žene kako bismo bile znak nade i zajedništva života u Crkvi.“ (IKA)

Fra Miljenko Šteko izabran za gvardijana Međunarodnoga zavoda „Antonianum“ u Rimu

Rim, 25. svibnja 2022.

Fra Miljenko Šteko OFM, član Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja Blažene Djevice Marije, sa sjedištem u Mostaru, izabran je za gvardijana Međunarodnoga zavoda „Antonianum“ u Rimu. Ovim izborom i imenovanjem fra Miljenko postaje redovnički poglavar međunarodnoga bratstva koje ima preko 150 franjevaca, a dolaze sa 6 kontinenata, iz 50 različitih provincija i kustodija Reda. Djelatnosti bratstva odnose se na obavljanje sveučilišnih zadaća i izvođenje studija na Papinskom franjevačkom sveučilištu „Antonianum“, na vodstvo i djelovanje Papinske međunarodne marijanske akademije, Međunarodne skotističke komisije, te pastoralne djelatnosti vezane uz franjevačku baziliku posvećenu sv. Anti – titularnu baziliku kardinala i Baziliku svetoga Ivana Lateranskoga, rimsku katedralu, u kojoj su ovi franjevci stalni ispovjednici. (IKA)

Biskup mons. Slavko Večerin primio vrhovnu poglavaricu s. Jaku Vuco OP

Subotica, 11. lipnja 2022.

Subotički biskup mons. Slavko Večerin susreo se 11. lipnja 2022. godine s vrhovnom poglavaricom sestara dominikanki, s. Jakom Vuco OP, u Biskupskom ordinarijatu u Subotici. U pratnji vrhovne poglavarice s. Jake, bile su s. Manes Puškarić OP te s. Nada Ivanković OP, ekonoma samostana u Subotici.

Tijekom razgovora, biskup Večerin istaknuo je kako su biskupi Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda na svojem posljednjem susretu istaknuli važnost djelovanja redovnika i redovnica te da su biskupije otvorene za njihov povratak na župe i samostane. Na području Subotičke biskupije djeluje više redovničkih zajednica čije se matične kuće nalaze u Zagrebu i Korčuli. Biskup Večerin izrazio je želju da uvijek misle na Bačku, gdje dominikanke djeluju već više od 75 godina. Sestra Jaka zahvalila je na lijepom prijemu i spremnosti Subotičke biskupije da podrži sestre dominikanke u njihovu radu. (IKA)

Preminula sestra M. Maria-Ana Kustura SMI

Belgija, 12. lipnja 2022.

Sestra M. Maria-Ana (Marica) Kustura, članica Družbe sestara služavki Maloga Isusa, preminula je u Gospodinu 12. lipnja 2022. godine, u bolnici u Belgiji, nakon duge bolesti, u 70. godini života i 47. godini redovništva.

Pokojna s. M. Maria-Ana (Marica) Kustura rođena je 21. srpnja 1952. godine na

Paloču, u općini Gornji Vakuf/Uskoplje od oca Ivica i majke Ivke rođene Šarić.

U Družbu sestara služavki Maloga Isusa stupila je u dvadeset i prvoj godini života (18. rujna 1973.). U novicijat Družbe ušla je 5. siječnja 1974. godine u Samostanu „Doloroza“ u Čardaku. Prve svete zavjete položila je 6. siječnja 1975. godine u Samostanu „Betlehem“ u Sarajevu (Ljubljanska 30), a doživotne 15. kolovoza 1981. u Čardaku.

Nakon položenih prvih redovničkih zavjeta službovala je u Belgiji kao medicinska sestra: od 1975. do 1976. godine u Audreniesu i od 1976. do 1984. godine u Florennesu. Od 1984. do 1988. godine bila je na magisteriju odgojnih znanosti na Papinskom sveučilištu „Salesianum“.

Po povratku iz Rima, od 1988. do 1993. godine, u provincijalnoj kući u Sarajevu vršila je službe magistre novakinja, učiteljice juniorki i tajnice Provincije.

U ratnom razdoblju, od 1992. do 1993. godine, brinula se o zajednici sestara koje su djelovale u Bogosloviji i Nadbiskupiji u Sarajevu, a od 1993. do 1994. godine kao zamjenica provincijalne poglavarice boravila je s kandidaticama i sestrama na otoku Hvaru.

Od 1994. do 2000. godine obnašala je službu generalne tajnice i savjetnice, od 2000. do 2006. godine službu zamjenice vrhovne poglavarice, a od 2006. do 2012. godine službu vrhovne poglavarice Družbe. U to je vrijeme s. M. Maria-Ana Kustura bila predsjednica Hrvatske unije viših redovničkih poglavarica (HUVRP), koja je okupljala više poglavarice redovničkih zajednica na teritoriju Republike Hrvatske.

Od 2012. do 2013. godine u Slavonskom je Brodu vršila službu promicateljice karizme oca utemeljitelja – sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. Od 2013. do 2017. godine djelovala je u uredu kardinala Vinka Puljića. Od godine 2017. do 2020. vršila je službu provincijalne poglavarice Sarajevske provincije sestara služavki Maloga Isusa, a od 2020. godine boravi u Samostanu sv. Josipa u Zagrebu radi liječenja.

U ožujku 2022. godine poslala je na liječenje u Belgiju. Nakon tri mjeseca primanja imunoterapije i otežana zdravstvenog stanja, preminula je u bolnici. (IKA)

Spomen preminuća o. Gerarda Tome Stantića OCD u Somboru

Sombor, 23. lipnja 2022.

U karmelskoj crkvi sv. Stjepana Kralja u Somboru, 23. i 24. lipnja 2022. godine svečano je proslavljeno ovogodišnje Gerardovo, spomen na 66. obljetnicu preminuća sluge Božjega o. Gerarda Tome Stantića OCD.

Ovogodišnje Gerardovo započelo je trodnevnom molitvenom pripravom koju su organizirali oci bosonogi karmelićani i članovi Karmelskoga svjetovnog reda. Svečanu misu na mađarskom jeziku, 23. lipnja, predvodio je generalni vikar Subotičke biskupije mons. Ferenc Fazekas. Svečanu misu na hrvatskom jeziku predslavio je na Gerardovo, 24. lipnja, župnik subotičke katedralne župe mons. Stjepan Beretić.

Prije mise nagrađeni su vjeroučenici koji pohađaju školski vjeronauk u Subotičkoj biskupiji, čiji su radovi ocijenjeni kao najbolji u natjecanju za likovne i literarne radove koje su i ove školske godine organizirali Katehetsko vijeće Subotičke biskupi-

je, Vicepostulatura kauze za beatifikaciju o. Gerarda i Karmelski samostan u Somboru. Ovogodišnja tema bila je *Vjera, ufanje i ljubav*. (IKA)

Godišnji susret Generalnoga definitorija i novoizabranih provincijalnih ministara i kustoda

Rim, 28. lipnja 2022.

Godišnji susret Generalnoga definitorija i novoizabranih provincijalnih ministara i kustoda Reda manje braće održan je od 28. lipnja do 8. srpnja 2022. godine u Generalnoj kuriji Reda u Rimu.

Na susretu su sudjelovala i dvojica provincijala iz Hrvatske, fra Milan Krišto OFM (Hrvatska franjevačka provincija sv. Ćirila i Metoda, Zagreb) i fra Tomislav Šanko OFM (Franjevačka provincija sv. Jeronima sa sjedištem u Zadru). „Mudrost Duha širi granice i pomaže nam da pogledamo šire horizonte. To zahtijeva sazrijevanje u nama osobno i s braćom, kontemplativni pogled na stvarnost, a ne samo funkcionalni i gotovo menadžerski. Riječ je o prakticiranju one vjerničke budnosti koja je srce kršćanske vjere i našega franjevačkog poslanja“, istaknuo je Generalni ministar. U dijalogu, nakon Ministrova izlaganja, razgovaralo se o restrukturiranju Reda, rastu i starenju pojedinih provincija te o položaju pojedinih entiteta, s obzirom na izazove koje današnje društvo postavlja Crkvi. (IKA)

*mons. dr. Marin Barišić, predsjednik Vijeća
HBK za sjemeništa i duhovna zvanja*

Poruka

u povodu 59. Svjetskoga dana molitve
za zvanja (Nedjelja Dobroga Pastira)
Split, 8. svibnja 2022.

Draga braćo i sestre!
1. Svake godine Četvrta uskrсна nedjelja predstavlja nam Krista Gospodina kao Dobroga Pastira. Crkva, na svojem zemaljskom hodu, moli Dobroga Pastira da ohrabri postojeća i daruje nam nova duhovna zvanja. Ovu molitvenu i pastoralnu inicijativu uveo je papa Pavao VI. 1964. godine. Dobri Pastir ne prestaje pozivati u svojoj Crkvi osobe koje će biti znak njegove milosrdne i spasonosne ljubavi, na slavu Božju i na spasenje ljudi.

2. Braćo i sestre, Kristovi vjernici, pridružimo se ovogodišnjoj molitvi za duhovna zvanja, prije svega u našim sredinama, a isto tako molimo i za navjestitelje radosne vijesti Krista Rasketoga i Uskrsloga na svim kontinentima, da mogu ostvarivati želju Emanuela – Boga s nama, koji reče: „Podite dakle i učinite mojim učenicima sve narode... I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.“ (Mt 28,19-20)

3. Crkva Kristova sinodalna je i na našem hodu zajedništva, sudjelovanja i poslanja, molitva i pastoral duhovnih zvanja čini nas dionicima ove trajne su-odgovornosti. Sinodalnost se očituje u obitelji i u župnim zajednicama koje su mjesto klijanja i rađanja duhovnih zvanja, u raznim oblicima poziva i karizmama služenja u Crkvi.

4. Svima nama u Crkvi: roditeljima, članovima pokretâ i župnih zajednica, biskupima,

foto: www.narod.hr

svćenicima, redovnicima i redovnicama, katehetama, odgojiteljima... potrebna je svijest, ohrabrenje i iskustvo uskrsloga Gospodina koji nam govori: „Ne bojte se, ja sam s vama!“

5. Na osobit način pozdravljam sve mladiće i djevojke koji su na putu izbora svojega zvanja u našem društvu, a osobito one koji osjećaju sigurnost, kao i one koji osjećaju nesigurnost duhovnoga poziva, da u sinodalnom hodu Crkve osobno čuju, razumiju i prihvate riječi uskrsloga Gospodina: „Ne boj se, ja sam s tobom!“

6. Srdačan pozdrav upućujem svim ovogodišnjim prvopričescima i krizmanicima koji su se po prvi put i na nov način susreli s Prijateljem – Isusom Kristom, sa željom da, potpomognuti svojim roditeljima, kumovima, vjeroučiteljima i župnicima, sve više otkrivaju radost i blizinu uskrsloga Krista koji je došao „da imamo život, u izobilju da ga imamo“ (Iv 10,10).

7. Zahvaljujem svim članovima Vijeća HBK za sjemeništa i duhovna zvanja na pripremi materijala za ovogodišnju proslavu Nedjelje Dobroga Pastira koji će, nadam se, biti na pomoć svim moliteljima i pastoralnim djelatnicima novih duhovnih zvanja u našoj Crkvi.

Svima želim mir i blagoslov uskrsloga Gospodina!

Molitveni priručnik uz Nedjelju Dobroga Pastira

(Zagreb, 8. svibnja 2022.)

Hrvatska redovnička konferencija i Vijeće Hrvatske biskupske konferencije za sjemeništa i duhovna zvanja objavili su u elektroničkom obliku *Molitveni priručnik uz Četvrtu vazmenu nedjelju, Nedjelju Dobroga Pastira*. Ta je nedjelja ujedno i 59. svjetski dan molitve za duhovna zvanja.

Molitveni priručnik pripremljeno je Povjerenstvo za promicanje duhovnih zvanja koje djeluje pri Hrvatskoj redovničkoj konferenciji. Uz Poruku mons. Marina Barišića (voditelja Vijeća HBK za sjemeništa i duhovna zvanja), *Molitveni priručnik* sadrži prijedloge homilije, euharistijskog klanjanja i molitve vjernika. Uz navedene liturgijske sadržaje, u *Priručnik* su uvrštena i dva svjedočanstva o duhovnom pozivu: o. Krešimira Josipa Bahmeca OCD i m. s. Sonje (Jesenko). (HRK)

foto: HRK

Susret sestara s prvim zavjetima

(Split, 22. – 24. travnja 2022.)

Redoviti godišnji susret sestara s prvim zavjetima održan je od 22. do 24. travnja 2022. godine kod sestara Službenica milosrđa, u Duhovnom centru „Oaza sv. Marije Krucifikse“ na Kamenu, u Splitu. Susret je organiziralo Povjerenstvo Hrvatske redovničke konferencije za početnu formaciju redovnica i redovnika.

Voditelj susreta bio je doc. dr. sc. Taras Barščevski, profesor biblijske teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Prof. Taras Barščevski govorio je o temi *Čuvaj se da ti se u srcu ne porodi opaka misao (Pnz 15,9). Briga o srcu kao središtu monaške duhovnosti.*

Na susretu se okupilo oko 60 sudionica (sestre s prvim zavjetima i njihove odgojiteljice) iz 14 redovničkih zajednica.

Tijekom tri dana sestre su, uz poticajna razmatranja, sudjelovale u euharistijskim slavljinama, klanjanju Presvetomu oltarskomu sakramentu, radu u skupinama, kreativnim radionicama, a bilo je prigode i za sakrament svete ispovijedi te za osobni duhovni razgovor.

U okviru programa bio je predviđen i posjet crkvi Svete Obitelji u Solinu. (HRK)

foto: HRK

50. Vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica

(Međugorje, 29. travnja – 1. svibnja 2022.)

U organizaciji Povjerenstva Hrvatske redovničke konferencije za početnu formaciju redovnika i redovnica od 29. travnja do 1. svibnja 2022. godine, u Međugorju (BiH), održano je jubilarno 50. Vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica.

Tema ovogodišnjega susreta bila je *Dinamika duhovnoga života posvećenih osoba pred izazovima suvremenoga svijeta*. Predavači su bili Franjo Podgorelec OCD, izvanredni profesor na

Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta Zagrebu, i s. Nela Gašpar FDC, redovita profesorica na Područnom studiju u Rijeci Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

U svojem prvom predavanju o. Franjo govorio je o dinamici duhovnoga života na temelju spisa *Zamak duše* sv. Terezije Avilske, djevice i crkvene naučiteljice. U ovom klasiku kršćanske duhovnosti duša je prikazana kao zamak sa sedam odaja. Čovjek ulazi u zamak, tj. u svoju dušu, i kreće prema njezinu središtu, tj. prema Bogu, pri čemu spoznaje samoga sebe i susreće Boga koji mu se otkriva i daruje u molitvi i trajnom zajedništvu s Njim. U svojem drugom

predavanju o. Franjo govorio je o četiri vrste temperamenta (sangvinik, kolerik, melankolik, flegmatik). Prikazao je njihove pozitivne i negativne strane te istaknuo da ne smijemo biti uvjetovani svojim temperamentom, nego ga trebamo usmjeravati i učiniti od njega nešto vrijedno i plodonosno za nas i za druge ljude.

U svojim predavanjima s. Nela govorila je o dvama temeljnim izazovima posvećenoga života, a to su odnos s Bogom i odnos s drugim čovjekom. Čovjek ne može biti brat ili sestra u duhovnom smislu bez odgovornoga odnosa s Bogom. I jedan i drugi odnos danas su ugroženi zato što suvremeno društvo promiče duhovnost i svetost bez Boga. O važnosti duhovnoga sazrijevanja u bratstvu i sestrinstvu s. Nela govorila je na temelju starozavjetne priče o Abelu i Kainu, istaknuvši da, ako Boga zovem svojim Ocem, onda mi drugi čovjek mora biti brat ili sestra, pri čemu uvijek valja imati u vidu da kršćanska zajednica u tome pogledu nije

zajednica međusobno izabranih, nego zajednica od Boga darovanih braće i sestara.

Osim predavanja i diskusija, braća i sestre sudjelovali su u zajedničkoj molitvi časoslova i euharistijskim slavljima, zajedničkim objedima i druženjima, a posjetili su također Mostar i uspjeli se postajama Križnoga puta na brdo Križevac iznad Međugorja. Drugoga dana posjetio ih je mons. Aldo Cavalli, apostolski vizitator za Međugorje, i uputio im nekoliko prigodnih riječi, nakon čega je uslijedilo zajedničko fotografiranje.

Tijekom boravka u Međugorju odgojitelji i odgojiteljice doživjeli su izuzetno gostoprimstvo obitelji kod kojih su bili smješteni, a vrhunac njihove srdačnosti bila je čestitarska torta povodom jubilarnog 50. Vijećanja redovničkih odgojitelja i odgojiteljica. (HRK)

foto: HRK

foto: HRK

Studijsko-rekreativni dan redovničkih pripravnica

(Ovčara/Đakovo – Požega, 12. svibnja 2022.)

Na blagdan velikoga hrvatskog svetca, sv. Leopolda Bogdana Mandića, 12. svibnja 2022. godine, u organizaciji Povjerenstva za početnu formaciju redovnica i redovnika pri Hrvatskoj redovničkoj konferenciji, tradicionalno, kao i svake godine, završetak Novicijske škole okrunjen je jednodnevnim izletom. Ove godine izbor je pao na Slavoniju.

Novakinje, postulantice i kandidatice s odgojiteljicama, u jutarnjim satima, iz Zagreba uputile su se prema Svetištu Božjega Milosrđa na Ovčari, nedaleko od Đakova, gdje su ih radosno dočekale sestre i novakinje Milosrdnih sestara sv. Križa, te svećenik Miro Tomas, duhovnik i upravitelj svetišta.

U kratkom izlaganju vlč. Tomas upoznao ih je s poviješću nastanka pobožnosti Božjemu Milosrđu, koju je sam Isus želio, a to je učinio preko jedne skromne i ponizne redovnice, s. Faustine Kowalske iz Poljske.

Nakon izlaganja i neposredno prije euharistijskoga slavlja redovničke pripravnice zajedno su izmolile krunicu i litanije Božjega Milosrđa, na osobne nakane i za nova duhovna zvanja. Nakon euharistijskoga slavlja uputile su se u kapelicu u sklopu Svetišta gdje su bile izložene relikvije sv. Faustine i bl. Mihaela Sopočka.

Iako je bilo teško rastati se od ove oaze mira, znale su da ih čeka još jedna točka milosnoga susreta u Požegi. Tamo su ih s nestrpljenjem čekale sestre klarise. Ulaskom u prostoriju susreta s njima, smijeha i obostranog oduševljenja nije nedostajalo. Zajedništvo u Kristu zaista se osjetilo. Sestre su se jako potrudile približiti lik i život sv. Klare, karizmu klarisa i način života u samostanu, a s. Anđela posvjedočila je o putu svojega poziva i dolaska u samostan sv. Klare. Uslijedilo je klanjanje Presvetomu oltarskomu sakramentu te zajednička večernja molitva Božanskoga časoslova. Zahvalne za milosne susrete toga dana, redovničke pripravnice uputile su se u kratki obilazak užega centra Požege, a zatim u svoje redovničke zajednice u Zagrebu. (s. Meri Majačić)

Hodočašće dječjih vrtića Zagrebačke nadbiskupije (Marija Bistrica, 28. svibnja 2022.)

Tradicionalno hodočašće dječjih vrtića Zagrebačke nadbiskupije u Mariju Bisticu održano je 28. svibnja 2022. godine. Zbog kišnoga vremena slavlje svete mise održano je u bazilici. Svetu je misu predslavio rektor svetišta, preč. Domagoj Matošević.

Djeca i odgojitelji iz DV Blažena Hozana iz Zagreba animirali su liturgijsko pjevanje i sviranje, pod ravnanjem s. Antonije Matić, voditeljice Povjerenstva za predškolski odgoj pri Hrvatskoj redovničkoj konferenciji.

Velika većina djece i odgojitelja bila je smještena u svetištu bazilike. Djeca su pjesmom i molitvom aktivno sudjelovala u misnom slavlju. Iskrenim i čistim srcem predstavnici djece iz katoličkih vrtića molili su molitvu vjernika. Posebno su molili za obitelji, za svu djecu svijeta koja se nalaze u okruženju rata, za sve odgojitelje i učitelje, za mir u svijetu i za sve osobne potrebe.

Svetištem se orila radosna pjesma i molitva djece, roditelja i odgojitelja Majci Božjoj, da nas zagovara i čuva.

U hodočašću su sudjelovala djeca, roditelji i odgojitelji iz katoličkih vrtića te vjerske skupine gradskih vrtića Grada Zagreba i okolice. Za tu je prigodu sastavljena i pjesmica:

Došli smo iz vrtića da budemo ti bliže,
naš ti pozdrav Marijo iz malog srca stiže.

Uvijek si uz nas, kad god nam treba,
volimo te Marijo sve do neba, sve do neba.

Šaljemo ti poljupce da Bisticom odlete,
čuvaj naše najbliže, to moli malo dijete.

Ruke naše malene pune radosti ti mašu,
hvala ti, Majčice, za Hrvatsku nam našu.
(HRK)

foto: HRK

Završetak ljetnoga semestra i podjela diploma u Školi za novakinje (Zagreb, 31. svibnja 2022.)

U sjedištu Hrvatske redovničke konferencije (HRK) u Zagrebu, 31. svibnja 2022. godine, s dvama posljednjim predavanjima završila je akademska godina 2021./2022. u Školi za novakinje.

Čestitajući polaznicama Škole, predsjednik HRK fr. Slavko Slišković OP, naglasio je kako redovničke pripravnice nisu samo budućnost, nego i sadašnjost redovništva. „Bez vas bi ova zgrada HRK izgubila smisao, jer smisao HRK upravo je u tome da Bogu posvećenim osobama pomogne bolje živjeti duhovni poziv, da se tomu uče jedni od drugih, i da nastoje u tom zajedničkom učenju bolje vršiti vlastitu karizmu.“ Fr. Slišković podsjetio je polaznice da ovim završava jedan dio forma-

cije, a drugi će se dio odvijati u njihovim zajednicama gdje će upoznati baštinu koju su zacrtali njihovi utemeljitelji. „Volio bih da početni zanos koji imate, početna radost koju nosite u sebi ostane do kraja vašega života, da to ne izgubite, jer mi smo pozvani biti navjestitelji radosne vijesti. Neka vam Gospodin pomogne da ono što ste započele uspješno dovršite“, poručio je fr. Slišković uručivši diplome polaznicama koje su završile dvogodišnji program.

Diplome su dobile: s. Ivona Baraba i s. Maristela Raič (Karmelićanke Božanskoga Srca Isusova), s. Ana Marija Gegić, s. Ana Kolak i s. Meri Majačić (Sestre Presvetoga Srca Isusova), s. Mihaela Andrijević (Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje), te kandidatice Klanjateljica Krvi Kristove: Mihaela Vukojević i Marija Stojanović.

Sestra Meri Majačić u ime polaznica zahvalila je predsjedniku HRK fr. Sliškoviću što je ustanova, kojoj je on na čelu, omogu-

čila ovaj vid obrazovanja koji početnice u redovničkom životu snaži i daje teološku podlogu na kojoj mogu dalje graditi. „Ova nam je Škola puno pomogla. Kad smo započele, nismo znale što nas čeka. Po predmetima otprilike smo mogle naslutiti, ali kad su počela predavanja, u nama su se počela otvarati neka nova saznanja kojih možda nismo bile ni svjesne. Sa svakoga predavanja nosile smo nešto o čemu smo razmišljale tijekom tjedna“, rekla je s. Meri. „Predavanja su vrlo korisna; budućim naraštajima prenosit ćemo svoja iskustva. Mnogo nam znači ovo zajedništvo, što smo mogli upoznati druge redovničke zajednice i sestre, te razmijeniti iskustva s drugima i od drugih primiti nova“, rekla je na kraju zahvale s. Meri.

U akademskoj godini 2021/2022, tijekom zimskoga semestra, polaznice su slušale predavanja iz kolegija: *Proroci i psalmi* (izv. prof. dr. sc. Božidar Mrakovčić), *Duhovna teologija* (izv. prof. dr. sc. s. Marija Pehar SSFCR), *Moralna teologija* (dr. sc. s. Stjepanka Stanić MVZ) i *Evandjelja* (doc.

foto: HRK

dr. sc. s. Silvana Fužinato SCJ). U ljetnom semestru održana su predavanja iz kolegija: *Duhovna teologija* (izv. prof. dr. sc. s. Marija Pehar SSFCR), *Liturgika* (dr. sc. fra Zlatko Vlahek OFMConv), *Moralna teologija* (dr. sc. s. Stjepanka Stanić MVZ) te *Poslanice i Otkrivenje* (doc. dr. sc. s. Silvana Fužinato SCJ). (Marija Belošević)

foto: HRK

foto: Zvonimir Ancić

Susret članova Hrvatske biskupske konferencije s članovima Hrvatske redovničke konferencije (Zagreb, 8. lipnja 2022.)

Redoviti godišnji susret biskupa Hrvatske biskupske konferencije i redovničkih poglavarica i poglavara, članova Hrvatske redovničke konferencije, čije zajednice imaju sjedište na području Hrvatske biskupske konferencije, održan je 8. lipnja 2022. godine u sjedištu Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu.

U prijepodnevnom dijelu biskupi su se susreli s poglavarima muških redovničkih zajednica, a tijekom poslijepodneva s poglavaricama ženskih redovničkih zajednica.

U susretima je sudjelovalo 11 poglavara, 23 poglavarice i tajnica Hrvatske redovničke konferencije, s. Krista Mijatović SCSC.

Nakon zajedničke molitve razgovaralo se o aktualnim pitanjima vezanim za djelovanje pojedinih redovničkih zajednica u mjesnim Crkvama, u smislu osnaživanja cjelokupnoga pastoralnog djelovanja Crkve i ostvarenja njezina temeljnog poslanja.

U ime poglavara muških redovničkih zajednica, Uvodnik u temu izložio je fr. Slavko Slišković OP, predsjednik Hrvatske redovničke konferencije, a u ime ženskih redov-

ničkih zajednica u temu je uvela s. Gordana Igrac FDC, dopredsjednica Hrvatske redovničke konferencije. I fr. Slavko i s. Gordana u uvodu su istaknuli zahvalnost redovničkih zajednica za mogućnost ovakvih susreta, vjerujući da je plodan dijalog na obostrano zadovoljstvo. Tema susreta koju je Hrvatska redovnička konferencija predložila bila je *Pravni položaj redovnika/ica i redovničkih zajednica u Crkvi i u društvu*. Predsjedništvo Hrvatske redovničke konferencije temu je izložilo u nekoliko točaka: *Opskrba energentima, Nacionalna naknada za osobe starije od 65 godina, Položaj predškolskih ustanova u vlasništvu redovničkih zajednica i Ugovori o preuzimanju službi redovnica u crkvenim ustanovama i naknade za preuzeti rad*.

Članovi Hrvatske biskupske konferencije za temu susreta predložili su *Svjedočanstvo o prikladnosti za vršenje crkvene službe: svećenika, redovnika i redovnica u partikularnoj Crkvi*. Temu je u ime biskupa izložio mons. Mate Uzinić, riječki nadbiskup koadjutor i predsjednik Povjerenstva Hrvatske biskupske konferencije za zaštitu maloljetnika i ranjivih osoba.

Biskupi su izrazili zahvalnost Bogu posvećenim osobama što su tijekom protekloga razdoblja pandemije pružili razloge nade, vršeci svoje poslanje u Crkvi i svijetu, nadahnuti karizmama svojih utemeljitelja i utemeljitelja. (HRK)

Duhovna priprava za 59. Svjetski dan molitve za zvanja

(BiH, 1. – 8. svibnja 2022.)

U povodu Dana molitve za svećenička i redovnička zvanja, koji se slavi na četvrtu vazmenu nedjelju, Povjerenstvo za pastoral zvanja pri Konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica u BiH i ove je godine sastavilo prijedlog za obilježavanje Tjedna molitve za zvanja redovničkih zajednica koje djeluju na području Bosne i Hercegovine.

Molitva za duhovna zvanja od 1. svibnja do 8. svibnja 2022. godine bila je u samostanskih zajednicama prema navedenom rasporedu:

Nedjelja, 1. svibnja: Samostan sv. Klare – Brestovsko, Marijine sestre Čudotvorne medaljice – Žepče i Karmelićani – Buško jezero.

Ponedjeljak, 2. svibnja: Karmelićanke Božanskoga Srca Isusova – Gabela Polje, Kćeri Božje ljubavi i Dominikanci – Zenica.

Utorak, 3. svibnja: Klanjateljice Krvi Kristove, uršulinke – Zenica i Franjevci Hercegovačke provincije.

Srijeda, 4. svibnja: Kćeri Milosrđa Trećeg samostanskog reda sv. Franje – Uskoplje, Školske sestre franjevke Hercegovačke provincije i Isusovci – Sarajevo.

Četvrtak, 5. svibnja: Franjevke Marijine misionarke – Odžak, Milosrdnice sv. Vinca Paulskoga – Sarajevo i Franjevci Bosne Srebrene.

Petak, 6. svibnja: Školske sestre franjevke Bosansko-hrvatske provincije, Salezijanci – Žepče i Služavke Maloga Isusa – Split.

Subota, 7. svibnja: Misionarke ljubavi – Banja Luka i Služavke Maloga Isusa – Sarajevo.

Nedjelja, 8. svibnja: Karmel Bezgrješne Kraljice – Sarajevo, Franjevke od Bezgrješnoga začeca iz Dubrovnika, Sestre Milosrdnoga Isusa – Novi Travnik. (PPZ, KVRPP BiH)

foto: Davor Petrović

Priručnik za pripremu i slavlje Dana molitve za svećenička i redovnička zvanja

(Sarajevo, 1. svibnja 2022.)

U povodu slavlja 59. Svjetskog dana molitve za duhovna zvanja, Povjerenstvo za pastoral zvanja, koje djeluje pri Konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica u Bosni i Hercegovini, i ove je godine pripremio materijal za pripremu i proslavu ovoga dana.

Uvodniku *Priručnika* voditelj Povjerenstva za pastoral zvanja, fra Davor Petrović OFM, piše:

„Moramo se braćo i sestre oduprijeti svim modelima života koji se protive Isusovu učenju i svoju vjeru graditi na vjeri u živoga Boga i na poslušnosti Božjoj volji. Tu trebamo crpiti snagu i prepustiti se Bogu da nas on vodi kroz sve teškoće ovoga svijeta, u našim obiteljima i u našim redovničkim

zajednicama. Zato nam je potrebno hrabrosti i dalekovidnosti da bismo odoljeli svim kušnjama. To je vrsta žrtve koja se traži od svih nas koji smo zadušeni za mlade ljude, za one koji će se predati Bogu i staviti u službu Crkvi.

Gospodin nas poziva: ‘Žetva je velika, a radnika malo. Zato molite Gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu.’ Ujedinito se u zajedničkoj molitvi da Gospodar žetve takne, probudi i otvori srca mladih naraštaja kako bi mogli odgovoriti na poziv Božje ljubavi.“

Priručnik sadržava euharistijsko klanjanje, molitvu vjernika, molitvu za duhovna zvanja, svjedočanstvo poziva, popis redovničkih zajednica u Bosni i Hercegovini. Može se preuzeti na mrežnoj stranici Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine (<https://redovnistvo.ba/hr/page.php?id=1229>). (KVRPP BiH, PPZ)

Dan molitve za svećenička i redovnička zvanja u Sarajevu (Sarajevo, 5. svibnja 2022.)

U povodu 59. Svjetskog dana molitve za duhovna zvanja i Nedjelje Dobroga Pastira, koja se slavi na četvrtu vazmenu nedjelju, Povjerenstvo za pastoral zvanja pri Konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine (KVRPP BiH) organiziralo je 5. svibnja 2022. godine, u crkvi sv. Nikole Tavelića u Sarajevu, molitveno bdijenje (Služba riječi, svjedočanstva i euharistijsko klanjanje).

Na početku susreta sudionike je pozdravio predsjednik Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH fra Jozo Marinčić OFM. Na molitvenom bdijenju, uz okupljene redovnike, redovnice i kandidatice, sudjelovao je nadbiskup vrhbosanski i apostolski upra-

vitelj Vojnoga ordinarijata u BiH mons. Tomo Vukšić, bogoslovi iz dviju bogoslovija (Bosne Srebrene i „Redemptoris Mater“) te članice Zajednice Djela Marijina – Pokreta fokolara u BiH. Svjedočanstvo o svojem redovničkom pozivu podijelili su: s. M. Jelena Jovanović SMI i fra Davor Petrović OFM.

Fra Bruno Ćubela OFM održao je prigodni nagovor. „Duhovni poziv nalik je jednomu udaru. Kada te zahvati, ostavlja posljedice i nisi više isti. Intenzitet s vremenom može oslabjeti, ali jednostavno, nakon nekog vremena, to više ne dovodiš u pitanje. To te prodrma u cijelosti i ti znaš da je to nešto jače od tebe. Potrebno je samo prepustiti se Božjemu vodstvu i njegovoj providnosti. Sve ostalo kreće samo od sebe. Još kad sebi daš do znanja da će, većinom, neke stvari ići protiv tvoje volje, već nekako znaš na čemu si. Drugi često misle da je naš život monoton i, pod navodnicima, ‘bez adrenalina’, da to više nije aktualno i da je to

nešto bez dinamike. Redovnički i svećenički poziv sve je samo ne monoton, statičan i bez adrenalina. Ako uistinu želiš živjeti taj poziv, traži se truda, zalaganja i svjedočenja koje počinje od onoga trenutka kad ustaneš pa sve do poćinka.“

Nadalje, predavać je istaknuo: „Problem i izazov današnjega vremena, u odnosu na duhovna zvanja, ne ćini samo mali broj mladih ljudi koji odgovaraju na Boćji poziv, nego sve veći broj onih koji napuštaju prihvaćeni poziv jer ne vide više smisla u takvom naćinu ćivota. Neki smatraju da je kao glavni razlog zbog kojeg se zajednica napušta problem zajednićkoga ćivota. Odnosi u zajednici postaju problematićni gdje jednostavno gubimo kredibilitet radosna navještaja. Kao osnovni problem pokazuje se pitanje kako naviještati i svjedoćiti uzvišene ideale kada uopće ne mogu uspostaviti normalnu i zdravu komunikaciju s bratom ili sestrom u zajednici. Tu upadamo u zaćarani krug, misleći da se drugi treba mijenjati, a ne ja. To bi trebala biti obazrivost osobe koja se odlućila za duhovni poziv – da ćesto propituje sebe i svoje ponašanje.“

Fra Ćubela osvrnuo se i na Papin dokument *Christus vivit* upućen mladima, ali i svima onima koji mladima stoje na raspolaganju i pomaću im da svoje ćivote proćizimaju vjerom. Papa naglašava mladima kako im Gospodin ide ususret, uzevši primjer oćivljavanja mrtvoga sina udovice kojega poziva: „Mladiću, kaćem ti ustani!“ To je poziv svima onima koji su izgubili svoju unutarnju poletnost, snove, zanos, nadu i velikodušnost, dosljednost i radost slućenja. Nas kao i ćjelokupnu Crkvu, papa Franjo podsjećá da trebamo biti vjerodostojni, vratiti poniznost i jednostavno slućati, prepoznati poticaje za

promjenom na bolje u onom što nam drugi imaju za reći. Na našim licima treba se oćitovati radost ćivotnoga poziva. Samo takvi moćemo svjedoćiti radosnu vijest.

Na koncu je predavać iznio nekoliko misli iz ovogodišnje Papine poruke za svjetski dan molitve za zvanja, u kojem se ćeli predstaviti dublje znaćenje poziva, u kontekstu sinodalne Crkve koja sluša Boga i svijet oko nje. Na kraju nagovora fra Ćubela naglasio je: „Ostaje poziv i poticaj svima nama da najprije brinemo o svojem zvanju, a da se onda svi zajedno više aktiviramo u promicanju duhovnih zvanja naše mjesne Crkve.“

Klanjanje Presvetomu oltarskomu sakramentu animirala je ćlanica Povjerenstva za pastoral zvanja pri KVRPP BiH, s. Jadranka Obućina ASC, uz sudjelovanje bogoslova zajednice „Redemptoris Mater“. Za vrijeme molitvenoga bdijenja svirala je s. M. Antoneta Martić MVZ koja je ujedno i animirala pjevanje.

Na koncu susreta nadbiskup Vukšić zahvalio je na organizaciji molitve za svećenićka i redovnićka zvanja i udijelio blagoslov okupljenim sudionicima. Predsjednik KVRPP BiH, fra Jozo Marinćić OFM, takoder je izrazio svoju zahvalu svima koji su sudjelovali u realizaciji programa, kao i nazoćnima za sudjelovanje u molitvenom zajednićtvu. (KVRPP BiH)

foto: Jakov Kuharić

Duhovni seminar za djelatnike u predškolskim ustanovama

(Zidine/Buško jezero, 23. travnja 2022.)

U samostanu i Duhovnom centru „Karmel sv. Ilije“, na Zidinama kraj Buškoga jezera, održan je 23. travnja 2022. godine Duhovni seminar za djelatnike u katoličkim predškolskim ustanovama, u organizaciji Povjerenstva za predškolski odgoj pri Konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH. Tema Duhovnoga seminara bila je *Pustite dječicu k meni* (Mk 10,14), a voditelj je bio o. Viktor Grbeša OCD.

Sudjelovalo je 28 sudionika iz Bijeloga Polja, Bukovice, Gabela Polja, Glamocha, Kiseljaka, Livna, Međugorja, Novoga Travnika i Sarajeva. Uvodeći u predavanje, o. Viktor govorio je općenito o

potrebama i osjećajima, kako bi se gledalo ispod površine vlastitih ustaljenih obrazaca ponašanja, suvišnih riječi, umjetnih osmijeha, s ciljem da se postane svjestan vlastite trenutačne situacije. U buci vremena, pretrpana informacijama, čovjeku je darovana tišina, a u površnosti rješenja koje nudi svijet darovano je mirno bivanje u vlastitoj koži sa svijeću da mu ne treba ništa izvana kako bi bio sretan.

Rad u skupinama bio je plodno tlo za razmjenu iskustava i iznošenje problemskih situacija kako bi ih se promotriilo u svjetlu Isusa Krista.

Na uočnicu Božjega Milosrđa sudionici su sudjelovali u slavlju svete euharistije kao vrhuncu duhovnoga seminara i daru uskrsnuloga Gospodina. (s. Ivana Markotić SSFCR)

foto: Benediktina Boškčić

Skupština Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine

(Sarajevo, 17. svibnja 2022.)

Dvadeseta skupština Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine (KVRPP BiH) održana je 17. svibnja 2022. godine, u Rezidenciji isusovaca na Grbavici, u Sarajevu. Skupštinom je predsjedao predsjednik Konferencije fra Jozo Marinčić OFM. Na Skupštini su sudjelovali svi provincijalni poglavari i poglavarice zajednica sa sjedištem u BiH, 5 predstavnika redovničkih zajednica čiji članovi djeluju u Bosni i Hercegovini, s provincijalnim sjedištem izvan BiH, kao i predstavnik Apostolske nuncijature u BiH, mons. Amaury Medina Blanco, zatim delegat Biskupske konferencije BiH pomoćni biskup mons. dr. Marko Semren OFM, i predsjednik Hrvatske redovničke konferencije (HRK) fr. Slavko Slišković OP.

Nakon uvodnih riječi i dobrodošlice predsjednika Konferencije, redovnički skup pozdravio je biskup Semren, rekavši: „Posebno smo radosni što možemo podijeliti slavljenje *Godine sv. Ignacija* s braćom isusovcima. Papa Franjo, i sam isusovac, podsjeća nas da izazovi postoje zato da se s njima uhvatimo u koštac. On sâm nam je predočio neke od suvremenih izazova: redovnički život u kojem se zrcali radost; redovnički život koji budi svijet; redovnički život iskušán u zajedništvu; redovnički život u ‘usponu’; redovnički život u stalnom razlučivanju, koji se neprestano propitkuje o tome što Bog i ljudi od nas traže u ovim vremenima sinodalnoga hoda.“

Predsjednik HRK fr. Slavko Slišković OP, zahvalio je na suradnji te istaknuo kako se dvije Konferencije, HRK i KVRPP BiH, prožimaju te zaželio nastavak dobre suradnje. Pozvao je članove Konferencije na prvi dan zasjedanja ovogodišnje Skupštine HRK u Zagrebu.

Sudionike Skupštine pozdravio je također mons. Amaury Medina Blanco, zahvalivši na pozivu te na sudjelovanju redovničkih zajednica u životu Crkve.

Radni dio Skupštine započeo je predavanjem *Pastoralno i duhovno razlučivanje u nauku pape Franje* koje je izložio p. Mato Anić SJ, superior sarajevske isusovačke zajednice i ravnatelj Radio Marije BiH. Predavanje je donijelo sažetak članka provincijala Hrvatske pokrajine Družbe Isusove, p. Dabilora Renića SJ. „Pojam razlučivanja, koji na umu ima papa Franjo, potječe iz duhovnosti svetoga Ignacija Loyolskoga. Ta se pak duhovnost nadovezuje i ugrađuje u bogatu povijest duhovnoga razlučivanja u tradiciji Crkve, koja se razvija do danas. Kad Papa govori o moralnom razlučivanju i pastoralnom razlučivanju, moramo uzeti u obzir tu duhovnu komponentu da bismo ga ispravno razumjeli. Pogriješno je tumačiti ga samo iz perspektive naravnoga morala i zdrava razuma. Isto bismo mogli reći o razumijevanju poruke Isusa Krista.“

Predavač je istaknuo kako je „kod Ignacija duhovno razlučivanje primarno usmjereno na izbor, na uobičajeno donošenje odluka. Ignacije je nedvojbeno jasan u pretpostavci postojanja i neprestanoga djelovanja nadnaravnoga dobrog Duha (Duha Svetoga) i dobrih duhova (anđela) s jedne strane, i vođe zlih duhova (Sotone) s njegovim đavlima, s druge strane. Međutim, ne bavi se angelologijom ili demonologijom. Zanima ga isključivo kako oni utječu na činjenicu da ljudi griješe. ‘Duhovi’ u razlučivanju duhova jesu ‘različiti poticaji koji se izazivaju u duši: dobri da ih prigrlimo, zli da ih odbacimo’. Nije, dakle, primarno riječ o očito nadnaravnim

fenomenima ili o onom što danas nazivamo parapsihologijom, nego o sasvim uobičajenim poticajima ljudske psihe, koji su tim važniji za razlučivanje što su učestaliji. Riječ je o željama, htijenjima, pobudama, emocijama, afektima, strastima, emocionalno nabijenim mislima i slikama, pa i poticajima koji dolaze od drugih osoba, i drugim doživljajima koji neprestano ispunjavaju našu svijest i podsvijest. Tko ih izaziva?“

Nadalje je istaknuo: „Ignacije, kao i sam Isus Krist, shvaća čovjeka kao poprište neprestanoga utjecaja duhovnih bića. Mnogi su pokreti duše takvi da iza njih stoje dobri duhovi, a iza drugih zli. Međutim, ne tvrdi da se ljudska autonomija pritom gubi, da smo lađa bez kormila nošena vjetrovima duhova. Slijedeći Kasijana, Ignacije, uz direktne poticaje koji dolaze od anđela i demona, razlikuje one koje dolaze od čovjeka samoga i još su neutralni.“

Razlučivanje je duhova, dakle, raspoznavanje i razvrstavanje pokreta duše, pod vidikom vode li u konačnici k ispunjenju Božjega plana s osobom ili ne. Cilj je razlučivanja umanjiti utjecaj zlih duhova na naše odluke tako što ćemo prepoznati njihove varke, odnosno da se što više otvorimo vodstvu Svetoga Duha, da Božji plan u nama bude realiziran. Prvo i najvažnije bojište, na kojem se odvijaju bitke za čovjeka, a onda i za svijet, jesu ljudske odluke. Duhovno razlučivanje kod svetoga Ignacija nije samo stvar donošenja odluke, nego on osobito ističe važnost potvrde odluke u osvrtnu na proces njezina donošenja. Nakon što je odluka donesena, ili neko mišljenje ili zaključak usvojeno, razlučivanje nije prestalo. Valja ispitati kako se došlo do odluke, jer nisu ni svi naizgled

pobožni i dobri poticaji u zbilji takvi“, zaključio je predavač.

Slijedila je rasprava s obzirom na izloženu temu, kao i s obzirom na druge aktualne teme. Nakon rasprave uslijedilo je podnošenje izvješća. Predsjednik Konferencije podnio je izvješće o radu i djelovanju Konferencije od prošle skupštine. Izvješće Povjerenstva za predškolski odgoj pri KVRPP BiH podnijela je voditeljica s. Benedikta Boškić FDC. Izvješće Povjerenstva za pastoral zvanja pri KVRPP BiH podnio je voditelj Povjerenstva fra Davor Petrović OFM.

Zbog nedostatka kvoruma, sudionici Skupštine nisu glasovali za novo vodstvo Konferencije.

Na kraju, provincijalna poglavarica s. M. Julijana Djaković MVZ, u ime članova Skupštine zahvalila je predsjedniku Konferencije fra Jozi Marinčiću OFM, na zauzetom vodstvu redovničke Konferencije i uručila mu prigodni dar. Zatim je predsjednik Konferencije izrazio zahvalnost redovničkoj braći isusovcima na gostoprimstvu i trudu koji su uložili u pripremu 20. Skupštine Konferencije. (KVRPP BiH)

foto: Benedikta Boškić

foto: KTA

Susret biskupa Biskupske konferencije BiH s članovima Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH

(Sarajevo, 18. svibnja 2022.)

Sedamnaesti susret biskupa Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine s članovima Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine održan je 18. svibnja 2022. godine u prostorijama Nadbiskupskoga ordinarijata vrhbosanskog u Sarajevu.

Zasjedanjem je predsjedao nadbiskup metropolit vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnoga ordinarijata u BiH mons. Tomo Vukšić, predsjednik BK BiH, a sudjelovala su i ostala tri člana Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine.

Na zasjedanju su također sudjelovali predsjednik redovničke Konferencije fra Jozo Marinčić OFM, i trinaest članova i članica redovničke Konferencije, među kojima jedan provincijal, četiri provincijalne poglavarice i jedan vikar Provincije. Svojim molitvama susret su pratile članice klauzurnih zajednica sestara Karmela Bezgrješne Kraljice u Sarajevu i Samostana sv. Klare u Brestovskom.

Sudionicima susreta voditelj i zamjenik Đakonske pastoralne godine, mons. Pavo Jurišić, i fra Miro Relota OFM prije početka kratko su predstavili đakone iz BiH koji ovih dana pohađaju razne crkvene institucije.

Pomoćni biskup banjolučki mons. dr. Marko Semren OFM, održao je izlaganje o temi *Mjesto i uloga redovništva u sinodalnom hodu u Crkvi*. Govoreći o doprinosu redovnika i redovnica, istaknuo je da se posvećeni

život rađa u Crkvi, raste i može dati evanđeoske plodove samo u toj živoj zajednici vjernoga Božjeg naroda radikalnim nasljeđivanjem Isusa Krista u obliku zavjeta poslušnosti, siromaštva i čistoće, obogaćujući brojnim karizmama crkvenu duhovnu baštinu.

Tijekom diskusije, biskupi i članovi redovničke Konferencije govorili su o sinodalnom putu na razini biskupija te o uključivanju redovničkih zajednica u sinodalni hod mjesnih Crkava. Podsjećajući na značenje riječi *sinoda*, kojoj je u hrvatskom jeziku najbliža riječ *suputništvo*, i osvrćući se na sinodalni hod Crkve od njezinih početaka pa sve do današnjih dana, razgovarano je o traženju najboljih načina da svaka zajednica i svaki pojedinac da svoj doprinos Crkvi koja je pozvana biti sve sličnija Isusu Kristu u svojem hodu prema vječnosti, u konkretnoj životnoj stvarnosti.

Ukazano je na opasnost da sinodalni hod bude shvaćen kao parlamentarizam te da se pojedina mjesna Crkva zatvori u socijalna i ovosvjetska pitanja, umjesto da taj hod bude uspinjanje prema Isusu Kristu koji je za sebe rekao da je *Put, Istina i Život*. Iznesena su i konkretna iskustva sinodalnoga hoda

foto: KTA

biskupijskih zajednica u BiH, u razgovoru u koji su se uključili svećenici, redovnici, redovnice, vjeroučitelji i vjeroučiteljice kao i ostali članovi Božjeg naroda.

Sudionici su također saslušali osvrt na tijek prošloga susreta, održanoga 21. travnja 2021. godine na istom mjestu, pod predsjedanjem kardinala mons. Vinka Puljića. Tom prigodom kardinal Puljić održao je uvodno izlaganje o izgradnji crkvenoga i redovničkoga zajedništva. Istaknuo je da je ključ za razumijevanje zajedništva okupljanje oko jednoga žarišta. Napominjući da je zajednica eshatološka stvarnost, spomenuo je temeljne preduvjete evanđeoskoga zajedništva između braće, odnosno sestara koji su izabrali Krista za svojega vođu. (BK BiH)

foto: KTA

KRONIKA REDOVNIŠTVA U HRVATSKOJ

Susret kapucinskih kandidata s biskupom Petanjkom

Varaždin, 19. travnja 2022.

Godišnji susret kapucinskih kandidata u početnoj formaciji u Hrvatskoj i Italiji održan je 19. travnja 2022. godine u kapucinskom samostanu Presvetoga Trojstva u Varaždinu. Na susretu je sudjelovalo petnaest mladih kandidata iz Varaždina, Zagreba i Milana. Prisutni su bili i odgojitelji, na čelu s provincijalom fra Jurom Šimićem OFM-Cap, koji je na početku pozdravio sve okupljene. Prigodno predavanje, koje je vezao uz svoju dugogodišnju redovničku, svećeničku i biskupsku službu, održao je krčki biskup mons. dr. Ivica Petanjak OFM-Cap, na poseban način potičući sve kandidate na ustrajnost i vjernost Bogu i Crkvi. Nakon predavanja bila je diskusija u kojoj su postavljena brojna pitanja vezana uz život i djelovanje redovnika i svećenika, a spomenuti su i brojni problemi prisutni u društvu i u Crkvi. Nakon predavanja biskup Petanjak slavio je misu te održao prigodnu homiliju. (IKA)

Nova uprava Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri

Košljun, 20. travnja 2022.

Na Kapitolu Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri, sa sjedištem u Zadru, pod predsjedanjem generalnoga vizitatora fra Ivana Sesara OFM, 20. travnja 2022. godine, u Samostanu Navještenja Marijina na Košljunu, izabrana je nova provincijalna uprava.

Za provincijalnoga ministra izabran je fra Tomislav Šanko OFM, za vikara pro-

vincije fra Stipe Nosić OFM, a za definitore provincije fra Bojan Rizvan OFM, fra Josip Sopta OFM, fra Leopold Mičić OFM i fra Pavle Ivić OFM. Provincijalni kapitul pod geslom „Pomoć je naša u imenu Gospodina“ slavio se u Uskrsnom tjednu, a na njemu se, osim izbora nove provincijalne uprave, raspravljalo i o bitnim pitanjima života te provincijalne zajednice. Kapitul je završio 22. travnja 2022. godine misnim slavljem koje je predslavio krčki biskup mons. Ivica Petanjak OFM-Cap. (IKA)

Izabrani definatori Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja

Split, 20. travnja 2022.

Na 94. kapitolu Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja izabrani su novi definatori: fra Ante Akrap OFM (Split), fra Siniša Balajić OFM (Zagreb), fra Frano Čugura OFM (Rosenheim), fra Šimun Markulin OFM (Split), fra Perica Maslač OFM (Sinj) i fra Mario Radman OFM (Šibenik). Oni, uz provincijala fra Marka Mršu OFM i vikara fra Zorana Kutlešu OFM, čine provincijalni definatorij.

U izboru novih definitora sudjelovalo je 49 članova provincijalnoga kapitula koji je, pod predsjedanjem provincijala fra Marka, održan u Franjevačkom samostanu o. Ante Antića na Trsteniku u Splitu (19. – 22. travnja 2022.). Sam izbor definitora održan je 20. travnja 2022. godine, na poslijepodnevnom zasjedanju kapitulara. Nakon molitve Službe čitanja prešlo se na čitanje uputa za izbor definitora te se pristupilo izboru. Nakon prvoga glasovanja izabrana su šestorica definitora, koji će svoju službu vršiti u sljedećem trogodištu. Poslije izbo-

ra uslijedilo je uvođenje novih definitora u službu, ispovijest vjere i potpisivanje dokumenta, ispjevan je *Te Deum*. Franjevačka provincija, sa sjedištem u Splitu, broji 214 svećanozavjetovane braće, koji djeluju u 16 samostana i 91 župi u domovini, te u 25 misija u inozemstvu. (HRK)

Posjet nadbiskupa Vukšića Vrhovnoj upravi sestara Služavki Maloga Isusa

Zagreb, 22. travnja 2022.

U Kući Suradnica Krista Kralja u Zagrebu, gdje je privremeno smještena Vrhovna uprava Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, sestre su 22. travnja 2022. godine ugodno bile iznenađene posjetom vrhbosanskoga nadbiskupa metropolita mons. dr. Tome Vukšića. On je sedmi po redu nasljednik Utemeljitelja, sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. Sestre su ostale u ugodnom i nadasve korisnom razgovoru s nadbiskupom Vukšićem, koji se zanimao za njihov život i rad, kao i za Generalnu kuću, koja je stradala u potresu. U knjizi posjetitelja nadbiskup je Vukšić upisao: „S poštovanjem i zahvalnošću posjetio sam zajednicu Sestara Služavki Maloga Isusa dok čekaju dovršetak obnove svoga samostana.“ (IKA)

Susret Generalnoga poglavara Karmelskoga reda s predstavnicama bosonogih karmelićanki

Marija Bistrica, 24. travnja 2022.

U Karmelu Majke Božje Bistričke i bl. Alojzija Stepinca u Mariji Bistrici, 24. travnja 2022. godine, održan je bratski susret Generalnoga poglavara Karmelskoga reda. o. Miguela Márqueza Callea OCD s predstav-

nicama bosonogih karmelićanki iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Slovenije.

Susretu su nazočile poglavarice i predstavnice šest samostana bosonogih karmelićanki, predsjednica i članice Savjeta Federacije samostana bosonogih karmelićanki „Bl. Alojzije Stepinac“, provincijal Hrvatske karmelske provincije sv. oca Josipa, o. Dario Tokić OCD, i provincijalov delegat za sestre i redovnički asistent Federacije samostana bosonogih karmelićanki „Bl. A. Stepinac“, o. Jakov Mamić OCD. U ime svih okupljenih, kao i u svoje osobno ime, pozdravnu riječ uputila je predsjednica Federacije s. M. Gabrijele Batelja OCD, zahvalivši Generalu za dolazak i na tome što želi iz bližega upoznati život i rad karmelskih zajednica na ovom području. Priorice samostana predstavile su trenutačno stanje i kratku povijest svojih zajednica, a predsjednica Federacije govorila je o dvadesetogodišnjem iskustvu rada Federacije i o aktualnim projektima. Tijekom razgovora general Calle upoznao je sestre o stanju Reda, osobito o braći i sestrama u Ukrajini i Poljskoj, koje je posjetio neposredno prije dolaska u Hrvatsku. Bilo je govora o potrebi i načinu revidiranja postojećih Konstitucija za sestre, prema pravnim odredbama nove apostolske konstitucije *Vultum Dei quaerere* i prema provedbenim uputama *Cor Orans*. Bilo je govora i o ostalim aktualnim temama. (IKA)

Susret Generalnoga definitora s karmelićankama

Brezovica, 29. travnja 2022.

Na blagdan sv. Katarine Sijenske, 29. travnja 2022. godine, u prigodi generalne vizitacije otaca karmelićana, Generalni defini-

tor o. Roberto Maria Pirastu OCD posjetio je sestre karmelićanke u Stepinčevu Karmelu u Brezovici. Susretu je prisustvovao i provincijal Hrvatske karmelske provincije svetog oca Josipa, o. Dario Tokić OCD.

Riječ dobrodošlice, u ime svih sestara, kao i u svoje osobno ime, uputila je poglavarica s. Ilijana Terezija Cvetnić te je upoznala Generala sa sadašnjim duhovnim hodom zajednice. Osvrnuvši se na povijest Stepinčeva karmela, o. Roberto rekao je, između ostaloga i to da se raduje što su došli u karmel koji je majka svih hrvatskih karmela. U daljnjem tijeku razgovora upoznao je sestre sa stanjem Reda danas i s njegovom budućnošću. Također, protumačio je sestrama neke dijelove provedbene upute *Cor orans*, osobito one koje se odnose na vitalnost samostana i početnu formaciju. Bilo je govora i o sinodalnosti Crkve te o doprinosu kontemplativnih redovnica istoj. (IKA)

Proslavljena 30. obljetnica početka djelovanja Frame u Hrvatskoj

Zagreb, 30. travnja 2022.

Franjevačka je mladež misom, koju je u crkvi sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu predslavio krčki biskup mons. dr. Ivica Petanjak OFM^{Cap}, u zajedništvu s apostolskim nuncijem u Republici Hrvatskoj mons. Giorgiom Linguom, te prigodnim programom na Hrvatskom katoličkom sveučilištu, 30. travnja 2022. godine proslavila 30. obljetnicu početka djelovanja u Hrvatskoj.

Proslava je održana pod geslom *Neka imaju Duha Gospodnjega*. Mnoštvo članova velike franjevačke obitelji okupilo se iz svih dijelova Hrvatske (pet područnih brat-

stava). Oko 1000 sudionika, među kojima bivši i sadašnji članovi Frame, duhovni asistenti i asistentice te članovi Franjevačkoga svjetovnog reda i njihove obitelji, proslavu su započeli u crkvi svetog Antuna. Biskup Petanjak u propovijedi se posebno dotaknuo teme bratstva i toga što znači živjeti franjevačku karizmu u današnje vrijeme.

Nakon misnoga slavlja, uslijedio je ručak u Pučkoj kuhinji na Svetom Duhu. Nakon toga okupljeni su se vratili u crkvu na euharistijsko klanjanje. Time je zaključen prvi dio proslave, a program je potom nastavljen na obližnjem Hrvatskom katoličkom sveučilištu. Na početku drugoga dijela programa brat Igor Kanižaj predstavio je monografiju Franjevačke mladeži u Hrvatskoj. Ukratko je predstavio nekoliko iskustava življenja u bratstvu Frame nekadašnjih članova koji su sada obiteljski ljudi ili su pak članovi nekog Reda. Nakon predstavljanje monografije, prikazane su dvije kratke predstave: *Conditio fidei* i *Papa Franjo i frižider* koje su izveli članovi Frame i franjevački bogoslovi. Prvi je sudionike potaknuo na razmišljanje o važnim životnim pitanjima, a drugi na promišljanje koliko su spremni služiti drugima. Na proslavi je nagovor o temi susreta održao fra Ante Vučković OFM. (IKA)

Izabrano novo vodstvo Zagrebačke provincije sestara Služavki Maloga Isusa

Zagreb, 3. svibnja 2022.

Trećega dana održavanja 17. redovitog provincijalnoga kapitula Zagrebačke provincije Služavki Maloga Isusa, 3. svibnja 2022. godine, izabrano je novo vodstvo provincije, a za novu provincijalnu poglavaricu izabrana

je s. M. Emanuela Pečnik SMI. Sestra M. Marina Dugalija SMI izabrana je za prvu savjetnicu i zamjenicu, s. M. Viktorija Predragović SMI za drugu savjetnicu, s. M. Jelena Burić SMI za treću savjetnicu i s. M. Nikola Koščak SMI za četvrtu savjetnicu. U provincijalnoj kući sestara Služavki Maloga Isusa zagrebačke provincije, u samostanu „Antunovac“ u Zagrebu, od 1. do 5. svibnja 2022. godine održan je redoviti Provincijalni kapitul. Kapitulom je predsjedala vrhovna poglavarica Družbe sestara Služavki Maloga Isusa s. M. Marija Banić SMI. (IKA)

Proslava blagdana bl. s. Ulrike Nisch SCSC i predstavljanje zbirke pjesama s. Mariangele Žigrić SCSC

Đakovo, 6. svibnja 2022.

Župljani Župe sv. Josipa Radnika i Milosrdne sestre svetoga Križa, koje žive i djeluju na području Župe, proslavili su 6. svibnja 2022. godine blagdan blažene s. Ulrike Nisch SCSC.

Na početku mise vlč. Vladimir Delić, župnik, okupljenim vjernicima rekao je da je blažena s. Ulrika bila jednostavna i ponizna redovnica. Sebe je smatrala ništicom, a o njoj je Angelo Montonati napisao knjigu *Tajna sestre Ništice*. Bog je za nju bio sve. Prožimala ju je izvanredna ljubav prema križu i euharistiji, prema sestrama i suradnicima, a misao koja ju je trajno nadahnjivala u životu i njezinu poniznomu služenju bila je: „Ljubav ne zna mjeru.“ Godine 2022. obilježena je 35. obljetnica njezina proglašenja blaženom. Blaženom ju je proglasio sv. papa Ivan Pavao II., u Rimu 1. studenoga 1987. godine.

Nakon mise uslijedilo je predstavljanje zbirke pjesama s. Mariangele Žigrić SCSC (1931. – 1997.) *Hvalim te, Gospode blag*. Zbirka pjesama, u kojoj su prvi put na jednom mjestu prikupljeni i objavljeni poetski izričaji s. Mariangele, objavljena je povodom 25. obljetnice njezina prijelaza u vječnost.

Predstavljanje je vodila urednica zbirke s. Marija Stela Filipović SCSC, a čitanjem i recitiranjem pjesama sudjelovale su sestre i župljani. Uvodno je predstavljen život i rad s. Mariangele, a program je bio obogaćen i njezinim skladbama, koje su izvodili članovi župnoga zbora i zbora mladih. Za vrijeme mise pjevane su pjesme kojima je autorica s. Mariangela. Sestru Mariangelu Gospodin je obdario mnogim talentima koje je ona nesebično dijelila i umnažala. Doprinijela je pokoncilskoj liturgijskoj obnovi u svojoj zajednici, ali i u cijeloj Crkvi, predavala je francuski i hrvatski jezik, pisala je pjesme, sastavljala igrokaze i recitale, skladala kompozicije, crtala i slikala. (IKA)

Predstavljena knjiga *Sveti Dominik u Hrvata*

Zagreb, 10. svibnja 2022.

U dvorani „Fr. Dominik Barač OP“ Dominikanskoga samostana bl. Augustina Kažotića na zagrebačkoj Peščenici svečano je 10. svibnja 2022. godine predstavljena knjiga, svojevrsna antologija, *Sveti Dominik u Hrvata*, koju su u povodu 800. godišnjice smrti svetoga Dominika i 800. obljetnice dolaska dominikanaca u hrvatske krajeve uredili fr. Anto Gavrić OP i hrvatski književnik Božidar Petrač. O knjizi su govorili: dominikanski provincijal, predsjednik Hr-

vatske redovničke konferencije fr. Slavko Slišković OP, likovni kritičar Stanko Špoljarić te urednici knjige fr. Anto Gavrić OP i Božidar Petrač.

Dominikanski provincijal predstavio je knjigu, nastalu u povodu dviju velikih dominikanskih obljetnica, u kojoj je izabrano – na gotovo tisuću stranica – ono što je o svetom Dominiku nastalo na hrvatskom tlu. Božidar Petrač, u ime Nakladničke kuće Alfa, govorio je o nastajanju knjige na kojoj se, prilično intenzivno, radilo nekoliko godina, jer su mnogi podatci bili nedovoljno dostupni ili potpuno nedostupni. Knjiga donosi i arhivsku građu, ali i prvi put objavljene stihove. Stanko Špoljarić govorio je o tome kako su hrvatski umjetnici prikazivali svetoga Dominika, svetca riječi i svjetla, u crkvama i samostanima u Hrvatskoj.

Jedan od urednika knjige i voditelj Dominikanske naklade Istina, fr. Anto Gavrić OP, govorio je nastajanju projekta knjige *Sveti Dominik u Hrvata* kojom se nastojalo pokazati recepciju sv. Dominika i dominikanske duhovnosti u Hrvata, ali i prikazati, s izborom različitih priloga, kako je Red propovjednika u osamstoljetnoj prisutnosti i apostolatu na hrvatskom području snažno utjecao na duhovnost, znanost i kulturu hrvatskoga naroda. „To su činili propovijedanjem evanđelja, osnivanjem škola, učilišta i knjižnica, predavanjima na sveučilišnim katedrama, umjetnošću, živom i pisanom riječju. To potvrđuje, između ostaloga, i Dominikanska naklada Istina, koju je 1929. godine, u samostanu u Zagrebu, osnovao Hijacint Bošković OP (1900. – 1947.). Godine 2000. obnovljena je Dominikanska naklada Istina, koja je dosad, uglavnom samostalno, ali i u suradnji s drugim naklad-

nicima, objavila 50-tak naslova“, istaknuo je fr. Anto Gavrić OP. (IKA)

Na tribini katoličkih novinara gostovala s. Romana Kocjančič

Zagreb, 10. svibnja 2022.

Nastavljajući niz tribina, Hrvatsko društvo katoličkih novinara (HDKN) 10. svibnja 2022. godine priredilo je novu tribinu na kojoj je gostovala s. Romana Kocjančič FMM, govoreći o temi *Vjera na javnom televizijskom servisu – Iskustvo urednice na RTV Slovenija*.

Tribina je održana na Platformi Zoom (‘na daljinu’), a sudjelovali su članovi HDKN, kao i drugi zainteresirani iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Rumunjske, Njemačke i Francuske. Nakon pozdravne riječi predsjednice HDKN dr. sc. Suzane Peran, s. Romana Kocjančič predstavila se te je govorila o svojoj misiji na državnoj televiziji, Televiziji Slovenije, gdje radi već 25 godina. Prisjetila se početaka, spomenuvši kako joj je jedan ravnatelj rekao da je prva redovnica na području bivše Jugoslavije koja je stalno zaposlena na nacionalnoj televiziji. „I sama se pitam kako me je odvela poslušnost mojim redovničkim poglavaricama – na nacionalnu televiziju. U duši sam prirodoslovac i socijalno usmjerena prema ranjivim i isključenim osobama u društvu. Moja teta i jedan ujak radili su na TV Sloveniji, ali nisam ni pomišljala da ću četvrt stoljeća raditi kao časna sestra u medijima. Na televiziji sam otkrila da imam i još neke darove. Posao i suradnici, budući da uvijek radimo timski, omogućuju mi da rastem, da se uz njih oblikujem, da postanem – nadam se – malo više Božja. Sretna sam i zadovoljna što služim

Bogu, Crkvi i društvu, te da donosim nešto svjetla slovenskomu narodu“, rekla je s. Romana. Na pitanje zašto je na televiziji, pojašnjala je da je po završetku teološkoga studija u Francuskoj poslan upit provincijalnoj poglavarici bi li mogla raditi u uredništvu vjerskoga programa. Dodala je da kao redovnica pripada Međunarodnoj kongregaciji Marijinih franjevačkih misionarki, a njihovo je prvotno poslanje ići tamo gdje Crkva nije prisutna i raditi sa siromašnima. Pozivom da započne rad na televiziji, zajedno sa svojim redovničkim poglavaricama otkrila je novo područje evangelizacije.

Za vrijeme studija u Parizu pohađala je i studij audiovizualnih i komunikacijskih medija, te kako ih koristiti u pastoralu. Školovala se i na Katoličkoj medijskoj akademiji u Ludwigshafenu, a po zaposlenju polazila je i razne edukacije. Na televiziji je počela raditi kao novinarka u uredništvu vjerskoga programa. Autorica je nekoliko dokumentarnih filmova i tematskih emisija, a jedanaest godina urednica je i voditeljica nedjeljne TV emisije *Obzorja duha*. Podsjetila je kako je tu emisiju prije 31 godina započeo, sada pokojni, svećenik dr. Drago Klemenčič koji je došao na televiziju na poziv da bude pomoćnik i savjetnik ravnatelja, te je osnovao uredništvo vjerskoga programa. U nastavku je s. Kocjančič kratko predstavila vjerski program na TV Sloveniji. Mise se emitiraju jednom mjesečno, a dva puta godišnje prenose se bogoslužja iz evangeličke crkve. Na velike blagdane prenose se papinske mise i posebna slavlja koja predvodi Papa (Križni put na Koloseumu i sl.). Jednom tjedno (subota) na programu je emisija *Duhovni utrip* u kojoj se predstavlja rad drugih registriranih vjerskih zajednica u Sloveniji, dok

je nedjeljna emisija *Obzorja duha* posvećena većim vjerskim zajednicama. Postoji i mjesečna emisija *Sveto in svet* koja je rezervirana za rasprave o etičkim pitanjima.

Na kraju je potaknula katoličke novinare da budu svjesni kako su najmoćnije sredstvo za stvaranje stavova i oblikovanje vrijednosti i informacija o kršćanstvu, Crkvi, društvu, te pozvala i je pozvala da budu „dobri katolici i dobri novinari; prije nego što počnete evangelizaciju, budite bliski Kristu, ljudima i Crkvi te oni koji – dobro znajući istinu cijele priče – prenose ju bez stranačkih stavova i stvaraju mjesto susreta za ljude različitih mišljenja, vjera i nacionalnosti“. Nakon predavanja uslijedila je rasprava. Nazočni su imali prilike postaviti pitanja s. Romani Kocjančič, razmijeniti iskustva rada u medijima, poglavito na javnoj televiziji i radiju, te saznati više o prisutnosti vjerskih tema u slovenskim medijima uopće. (IKA)

Predstavljen strip *Charles de Foucauld*

Split, 12. svibnja 2022.

Nakladna kuća Verbum, uoči kanonizacije bl. Karla de Foucaulda, 12. svibnja 2022. godine, na konferenciji za medije, predstavila je strip *Charles de Foucauld*. Na konferenciji su sudjelovali direktor nakladne kuće Verbum dr. sc. Miro Radalj i glavni urednik mr. sc. Petar Balta.

Blaženi Karlo de Foucauld (1858. – 1916.) jedna je od najupečatljivijih duhovnih osobnosti 20. stoljeća, svetac kršćanske dobrote i blagosti, koji je nakon obraćenja lagodan život zamijenio pustinjačkim životom potpuna siromaštava usred Sahare, gdje je doživio i mučeničku smrt. Njegovo radi-

kalno življenje evanđelja i njegova duhovnost stalno nadahnjuju mnoge ljude.

Povodom kanonizacije, nakon što je objavila knjigu njegovih duhovnih zapisa *Misli iz pustinje*, nakladna kuća Verbum objavila je i novo izdanje o tom svetcu. Radi se o stripu *Charles de Foucauld*, koji je klasik francuske škole umjetnosti stripa, a nastao je iz pera čuvenoga Josepha Gillaina Jijéa (1914. – 1980.). Strip-album *Charles de Foucauld* na vizualno privlačan i zanimljiv način progovara o nemirnom životu bl. Karla de Foucaulda, o tome kako je taj časnik, istraživač i jezikoslovac iz ugledne i bogate obitelji bio u stalnoj potrazi za apsolutnim i kako je pronašao životni mir kao siromašni i prezreni pustinjač među Tuarezima usred Sahare, gdje je doživio mučeničku smrt. Novo stripovsko izdanje, osim što donosi životnu priču bl. Karla i njegovo traganje za smislom i nutarnjim ispunjenjem, svjedoči i o snažnom kršćanskom nadahnuću kojim je bila prožeta čuvena francusko-belgijska škola stripa. (IKA)

Za svećenike zaređeni don Sanjin Jurić SDB i don Josip Tafra SDB

Split, 14. svibnja 2022.

Umirovljeni splitsko-makarski nadbiskup mons. dr. Marin Barišić predvodio je misno slavlje za vrijeme kojega je zaređio za svećenike dvojicu salezijanaca, đakone don Sanjina Jurića SDB i don Josipa Tafra SDB, 14. svibnja 2022. godine, u crkvi Marije Pomoćnice Kršćana na splitskom Kmanu.

Nadbiskup je Barišić u propovijedi potaknuo buduće svećenike na četiri vrste blizine važne za svećenike, a o kojima je nedavno govorio papa Franjo u prigodi Me-

đunarodnoga teološkog simpozija posvećena fundamentalnoj teologiji svećenika. Papa je govorio iz svojega svećeničkog iskustva i iz iskustva svećenika koji su mu bili uzor. Prva blizina jest blizina s Gospodinom. To je temeljna blizina. O njoj najbolje govori Isusova prisposoba o trsu i lozi: loza ne može donijeti ploda ako nije na trsu. Upozorio je da svećenik ne može bez molitve i bez izgrađena duhovnog života. Odnos s Gospodinom najvažniji je jer ne možemo djelovati u njegovo ime bez njega. Druga blizina jest blizina s biskupom. Treća je blizina blizina među svećenicima, a četvrta je blizina blizina s narodom. Nakon homilije uslijedila je prostracija, polaganje ruku na ređenike i posvetna molitva.

Don Sanjin Jurić SDB rođen je 28. listopada 1994. godine u Zagrebu, od oca Jurice i majke Snježane. Odrastao je u Petrinji, u obitelji uz još dvije sestre, Antoniju i Veroniku. Osnovnu školu završio je u Petrinji. Završava Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju u Zagrebu, boraveći prva tri razreda u Međubiskupijskom dječjačkom sjemeništu na Šalati, a u četvrtom razredu srednje škole ulazi u salezijansku odgojnu zajednicu u Podsusedu. Nakon završena prednovicijata ulazi u novicijat u Genzanu pokraj Rima. Nakon toga, dvije godine, za vrijeme postnovicijata i filozofije, boravi u odgojnoj zajednici *S. Tarcisio* u Rimu. Dvije godine asistencije vršio je u Rijeci i u Zagrebu, na Knežiji, nakon čega se vraća u Italiju gdje pohađa tri godine studija teologije u Torinu i boravi u zajednici *Crocetta*. Za đakona je zaređen 12. lipnja 2021. godine u Bazilici Marije Pomoćnice u Valdoccu, a nakon ređenja dolazi u salezijansku zajednicu u Splitu, na Kmanu.

Don Josip Tafra SDB rođen je 14. srpnja 1994. godine u Splitu, od oca Damira i majke Dobre. U obitelji ima još dvije starije sestre, Damiru i Anu, i mlađega brata Tomislava. Josip osnovnu školu završava u Splitu, na Kmanu, gdje redovito pohađa i oratorij u Župi Marije Pomoćnice. Po završetku osnovne škole, 2009. godine, odlazi u Zagreb, Podsused, i ulazi u zajednicu za odgoj salezijanskih zvanja te pohađa Nadbiskupsku klasičnu gimnaziju na Šalati. Nakon srednje škole odlazi u salezijanski novicijat u Italiju. Prve zavjete polaže 8. rujna 2014. godine u Genzanu kraj Rima, nakon čega završava dvije godine filozofije u Rimu, na Salezijanskom papinskom sveučilištu. Prvu godinu asistencije provodi u Zagrebu, na Jarunu, a drugu godinu u Rijeci. Nakon asistencije vraća se u Rim, na studij teologije, te boravi 3 godine u salezijanskoj zajednici Gerini. Za đakona zaređen je 19. lipnja 2021. godine u Bazilici svetoga Ivana Bosca u Rimu, a nakon ređenja dolazi u salezijansku zajednicu na Knežiji. (IKA)

Dvadeset i pet godina Dječjega vrtića Sunčev sjaj-Nazaret

Đakovo, 14. svibnja 2022.

Milosrdne sestre Sv. Križa u Đakovu proslavile su 14. svibnja 2022. godine 25. obljetnicu djelovanja Dječjega vrtića Sunčev sjaj-Nazaret.

Program je počeo misnim slavljem koje je u samostanskoj crkvi Presvetoga Srca Isusova predvodio đakovačko-osječki nadbiskup mons. dr. Đuro Hranić. U homiliji nadbiskup Hranić oslonio se na liturgijska čitanja blagdana sv. Matije, apostola, koji se slavio toga dana: „Važno je da mi učinimo

sve što možemo i da ništa ne propustimo. Ali moramo biti svjesni da smo mi, i sve ono što činimo, samo beskorisne sluge. Mi možemo i trebamo, poput učenika i poslužitelja u Kani Galilejskoj, natočiti vodu. Ali tu vodu ne možemo pretvoriti u vino. To može samo Bog.“ Mons. Hranić obratio se zatim sestrama: „Drage sestre, vi ste odlučile točiti vodu. Molile ste da, u skladu sa svojom redovničkom karizmom, prepoznate područje svojega djelovanja u hrvatskom demokratskom društvu. Odlučile ste se za predškolski odgoj. Izdvojile ste sestre i poslale ste ih na studij u inozemstvo, uložile ste u njih te ih trajno šaljete na studij. Uz velike žrtve i odricanje, izgradile ste i novu zgradu vrtića te ju znalački opremile. Molitvom ste pretjecale i pratile svaki svoj korak. Učinile ste sve što ste najbolje mogle i znale kako biste na najbolji način pomogle roditeljima u njihovu pravu i obvezi da odgajaju i obrazuju svoju djecu, u skladu sa svojim svjetonazorom i uvjerenjima. Prihvatile ste odgovornost. Prema nekim objektivnim kriterijima, potražile ste i što je moguće kvalitetnije suradnice među kvalificiranim i čestitim odgojiteljicama – vjericama laikinjama i zaposlile ste ih. Stvorile ste i otvorile, te veliki trud i snage ulažete u svoj vrtić da bude što je moguće bolja predškolska odgojna ustanova. I time ste prihvatile veliku odgovornost i za zaposlenice, i za djecu, te ste se izložile prosudbi roditelja, stručne i druge javnosti.“ Nadbiskup je zatim poručio svima: „Draga djeco i roditelji, i vi ste pozvani točiti vodu suradnje i podrške. Kvalitetna rasta i napretka nema bez osobnoga truda. Želimo li – vi, dragi roditelji i djeco, svi bivši polaznici Vrtića, gradske vlasti i službe – kvalitetan i uzoran vrtić, dajmo

svoj doprinos koji spada na nas i koji samo mi možemo i trebamo dati. Točite, drage sestre, odgojiteljice i djelatnice, djeco i roditelji, vodu, a dragi Bog tu vodu već pretvara u vino.“

Nakon mise otvorena je u Vrčiću izložba likovnih radova pod nazivom *Montessori pedagogija i Kateheza Dobroga Pastira*. Na početku je općenito o izložbi govorila s. Rahela Lacković, ravnateljica Vrčića, rekavši: „Izložba ima dva dijela. Prvi dio rad je autorice s. Patricije Pavić SCSC, dok su autori drugoga dijela izložbe djeca našega Montessori vrčića.“ Sestra Jelica Đuzel SCSC, voditeljica Podružnice Dječjega vrčića Sunčev sjaj – Nazaret u Zagrebu, predstavila je autoricu prvoga dijela izložbe, s. Patriciju Pavić SCSC, kojoj je ovo treća samostalna izložba. Prvu svoju izložbu imala je u Beču, drugu u Podružnici našega Vrčića u Zagrebu, povodom 50. obljetnice rada Podružnice Zagreb 2021. godine.

Slijedio je program u Dvorani „Florentini“ koji su pripremile odgojiteljice vrčića, zajedno s djecom. Nakon programa, s. Valerija Široki SCSC, provincijalna poglavarica, pozdravila je sve prisutne i zahvalila je djelatnicama i djeci. (IKA)

Objavljena knjiga *Majka Anuncijata Kopunović (1887. – 1956.)*

Zagreb, 15. svibnja 2022.

Ivan Armanda iz Zagreba autor je najnovije knjige u nakladi Zavoda za kulturu vojvođanskih Hrvata pod naslovom *Majka Anuncijata Kopunović (1887. – 1956.): život i spisi prve vrhovne poglavarice hrvatske Družbe sestara Naše Gospe*.

Knjiga je tiskana kao peta u Biblioteci *Prinosi za povijesna istraživanja*. Recenzenti su dr. sc. Eldina Lovaš i dr. sc. fra Daniel Patafta OFM, urednica je Katarina Čeliković, a likovna oprema djelo je Darka Vukovića. Kako autor u svojoj uvodnoj riječi piše, knjigu predaje u ruke čitatelja o 90. obljetnici utemeljenja hrvatske Družbe sestara Naše Gospe (1931. – 2021.) i 80. obljetnici preseljenja Kuće matice iz Subotice u Zagreb (1941. – 2021.) te o 65. obljetnici smrti (1956. – 2021.) i 135. obljetnici rođenja (1887. – 2022.) majke Anuncijate Kopunović DSNG. Stručni suradnik Zavoda za kulturu vojvođanskih Hrvata, Ivan Armanda, niz godina istražuje povijest redovničkih zajednica, a ova je knjiga imala zadatak predstaviti i vrijeme u kojem je nastajala hrvatska Družba sestara Naše Gospe. O tome autor piše u uvodnoj riječi. „Svakomu koristiti – nikomu škoditi“, poruka je koju je Družbi sestara Naše Gospe, kao geslo i program života i rada, u 16. stoljeću ostavio njezin začetnik, sv. Petar Fourier, kazavši i da svaka članica Družbe mora imati „dušu djevice i srce majke. Nadahnute tim očinskim savjetima i naputcima, članice Družbe stoljećima su, u raznim zemljama, služile Kristu u potrebitima, makar im društvo nije uvijek bilo sklono. Društvena i politička zbivanja, ratovi i sukobi snažno su utjecali na ovu redovničku zajednicu, dovodeći ju i do ruba opstanka. Od prvotne Družbe odvajali su se i osamostaljivali novi ogranci, koji su se, proživljavajući uspone i padove, nanovo dijelili i tako su opet nastajale nove družbe, među njima i Kalачka družba siromašnih školskih sestara Naše Gospe. I na njezin razvoj utjecala su društvena i politička zbivanja, osobito poslije Prvoga svjetskog

rata, što je 1931. godine rezultiralo odvajanjem bačkih samostana i uspostavom neovisne Družbe bačkih siromašnih sestara učiteljica od Naše Gospe (danas Družba sestara Naše Gospe).

Uz biskupa Lajču Budanovića (1873. – 1958.), ključnu ulogu u osamostaljenju i razvoju te Družbe odigrala je majka Anuncijata Kopunović DSNG, prva vrhovna poglavarica. U prvom desetljeću uspjela je smiriti napetosti među sestrama, dati nov zamah odgojno-obrazovnomu apostolatu i osnovati nekoliko novih filijala. No, mađarska okupacija Bačke, na početku II. svjetskoga rata, promijenila je tijek Družbine povijesti. Kako bi očuvala Družbu od pripajanja Kalačkoj družbi, majka je Anuncijata 1941. godine, s malom četom sestara, napustila Bačku, ostavljajući za sobom sve što su sestre u tom kraju imale, i preselila je Kuću maticu u Zagreb. Potom je u hrvatskim krajevima osnivala nove filijale kako bi omogućila sestrama da se uzdržavaju radom svojih ruku i da odgojno-obrazovnim apostolatom ispunjavaju jedan od temeljnih ciljeva svoje Družbe.“ (IKA)

Kardinal Bozanić primio provincijala Poljske provincije Misionara Krvi Kristove

Zagreb, 16. svibnja 2022.

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić primio je 16. svibnja 2022. godine o. Daniela Mokwu CPPS, provincijala Poljske provincije Misionara Krvi Kristove. U pratnji su bili o. Sebastian Pięta CPPS, savjetnik Poljske provincije te o. Ilija Grgić CPPS, upravitelj Hrvatske delegature Družbe misionara Krvi Kristove. Kardinal Bozanić i

provincijal Mokwa tijekom susreta razgovarali su o djelovanju Misionara Krvi Kristove u Zagrebačkoj nadbiskupiji te su se dotaknuli zajedničkih nastojanja u iskazivanju solidarnosti izbjeglicama iz ratom pogođene Ukrajine. (IKA)

Spomen mučeničke smrti s. Žarke Ivasić MVZ

Gospić, 16. svibnja 2022.

Župa Navještenja Blažene Djevice Marije u Gospiću 16. svibnja 2022. godine obilježila je dan mučeničke smrti s. Žarke Ivasić, MVZ, koja je strijeljana i pokopana na groblju sv. Marije Magdalene u Gospiću 1946. godine.

Večernje misno slavlje predvodio je gospićko-senjski biskup mons. mr. Zdenko Križić. U propovijedi je govorio o s. Žarki, „nezatnoj službenici Kristovoj, koja je radila u mnogim bolnicama i posvetila život najtežim bolesnicima i ranjenicima, napose u vrijeme II. svjetskog rata“, u kojima je gledala potrebitoga Isusa. Tadašnja ideologija imala je za cilj likvidirati Boga iz života ljudi i zatrti vjeru u njega, a jedna od tolikih njihovih nevinih žrtava bila je s. Žarka i šest njezinih susestara. I njezino je suđenje bilo farsa. Godine 1946. osuđena je na smrtnu kaznu strijeljanja u Gospiću. Prihvatila je da mora biti ubijena bez ikakve krivice, i na smrt se pripremala molitvom, pa čak i pjesmom, kako svjedoče druge zatvorenice koje su bile s njom.

Nakon mise upriličeno je predstavljanje knjige o s. Žarki Ivasić i o šest njezinih susestara mučenica, pod nazivom: *Naša klecala i baklje*, autorice Nevenke Nekić, prof., iz Zagreba. Govoreći o knjizi, biskup Križić

istaknuo je veliku zahvalnost koju narod duguje Družbi sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskoga za njihov doprinos na mnogim područjima od neizmjerne važnosti za život Crkve i naroda – prije svega na području vjere i duhovnosti, zatim na planu zdravstva i školstva te zauzetosti za siromašne i napuštene.

Autorica knjige na poseban je način prikazala patnje sestara poslije II. svjetskog rata, kada na vlast dolaze komunisti koji uvode teror i zastrašivanje. Prvo je na red došao obračun s Katoličkom crkvom „jer su smatrali da je ona glavna zaštitnica hrvatskoga naroda i da ga, na neki način, personificira“. Ubijeno je oko 700 svećenika, redovnika, redovnica, bogoslova i sjemeništara. A deseterostruko, i više njih, prošlo je različite torture i robovali su u mnogim zatvorima. Uz osudu bilo koje osobe, uvijek je bila i presuda da se konfiscira sva njezina imovina. Bio je to i jedan od glavnih ciljeva komunističkoga režima: prisvojiti i opljačkati.

I milosrdnicama je oduzeta sva imovina (bolnice, škole, vrtići, domovi, a i mnogi samostani u kojima su živjele) i onemogućeno im je svako karitativno djelovanje. Potom su slijedili jezivi progoni sestara. Više njih osuđeno je na smrt, a velik broj prošao je zatvore sa zvjerskim torturama.

Sestre su uglavnom ubijane bez suđenja, ili su optužnice i presude napisane nakon što su sestre pogubljene, a bile su pune izmišljotina, gdje im je uvijek glavna bila „suradnja s neprijateljem“. Pod tim se podrazumijevalo to što su u bolnice primale ranjene hrvatske vojnike, mada je bilo svima poznato da su primale i ranjene partizane za vrijeme ustaške vlasti. One nisu pitale čiji

je ranjenik ili koje je vjere bolesnik, nego su u svakom koji je primljen u bolnicu vidjele čovjeka kojemu trebaju pomoći. No, komunisti su u sestrama vidjeli samo neprijatelje koje treba zatrti.

Autorica potom navodi mnoga imena sestara koje su završile u zatvorima, a zauzima se posebno na sedam sestara koje su bile osuđene na smrt i pogubljene, a za koje je službeno započeo proces beatifikacije.

Pored s. Žarke, mučeništvo je podnijela s. Kornelija Horvat iz Koprivnice. Za vrijeme rata djelovala je u samostanskom dječjem vrtiću u Jelsi, na otoku Hvaru. Iz samostana su je odveli partizani 1944. godine i strijeljali na gradskom groblju u Hvaru. Ne zna se točno gdje je pokopana. Sestra Lipharda (Josipa) Horvat iz Varaždina djelovala je za vrijeme rata u bolnici u Vrapču. Odvedena je u nepoznato u noći 15. svibnja 1945. godine. Završila je sigurno u jami „Jazovka“ na Žumberku, zajedno sa svim ostalima koji su kamionima odvezeni na to mjesto. Istu sudbinu imale su i s. Geralda Ana Jakob iz Koprivnice i s. Konstantina Ruža Mesar iz Marije Bistrice. Među mučenicama je i s. Trofima Made Miloslavić iz Makoše, općina Dubrovnik. Rat ju je zatekao dok je radila u bolnici u Rijeci. Na dan 1. prosinca 1945. godine uhićena je i odvedena u jedan zatvor u Sloveniji, kod Krškog, gdje je mučena do rujna 1950., te je umrla dva mjeseca nakon toga. Sedma je među mučenicama s. Blanda Katarina Stipetić, rođena u Vučiniću, općina Moravice, Gorski kotar. Odvedena je iz Vinogradske bolnice u Zagrebu, gdje je radila, i strijeljana je 30. lipnja 1945. godine, ne zna se gdje joj je grob. Moguće da je i ona završila u jami „Jazovka“, rekao je biskup Križić, dodajući da autorica sve te strašne

dogadaje opisuje s mnogo detalja, navodeći različita svjedočanstva osoba iz tog vremena. Ali, zlo ipak nije slavilo konačnu pobjedu. Ljubav i mučeništvo idu ruku pod ruku; stradanje nevinih izvor je neizmjerne Božjeg blagoslova za sav narod. „Krv mučenika nije nikada uzalud prolivena. Ona je sjeme Božjega blagoslova. To su i ove sestre mučenice za naš narod, a s. Žarka za naš Gospić“, istaknuo je biskup Križić, citirajući riječi kojima autorica Nekić završava knjigu: „One su naše klekalo i naša baklja.“ Na njih smo ponosni i Bogu neizmjereno zahvalni.

Vrhovna glavarica, s. Miroslava Bradica, govorila je o povijesti i djelovanju Družbe Kćeri kršćanske ljubavi i Družbi sestara milosrdnica – tomu „velikom Božjemu djelu – nastalom po zamisli i žrtvi dvaju duhovnih velikana: sv. Vinka Paulskoga i sv. Lujze de Marillac“, ističući da je „s ljubavlju življeno mučeništvo tijekom niza godina naše povijesti ostvarilo tisuće milosrdnica“. Radosno su živjele svoj poziv, žrtvovali se do posljednjih snaga u službi najpotrebitijima i ostavile svijetli trag u sjećanju ljudi. Samo neke od njih bile su obdarene darom stvarnoga mučeništva – „to je naših sedam sestara mučenica o kojima govori ova hvale vrijedna knjiga“, istaknula je s. Miroslava, citiravši na kraju stihove o spremnosti dragovoljnoga umiranja prerano umrle pjesnikinje milosrdnice s. Bernardine Horvat. Pročitana je i ulomak iz knjige koji opisuje posljednje trenutke života s. Žarke. Autorica Nekić opisala je zatim kako joj je bilo teško napisati tu knjigu „jer se na svakoj njezinoj stranici razapinje Krista“, zaključila je pohvalom Družbi sestara milosrdnica. (IKA)

Blagoslovljena obnovljena crkva na Dančama

Dubrovnik, 17. svibnja 2022.

Crkva sv. Marije na Dančama, u Dubrovniku, ponovno je u liturgijskoj uporabi nakon godinu i pol dana obnove, a obred blagoslova crkve na zahvalnom euharistijskom slavlju 17. svibnja 2022. godine predvodio je dubrovački biskup mons. mr. Roko Glasnović.

Na kraju mise prigodne riječi uputile su vrhovna poglavarica Družbe, s. Darija Jovanović, i arhitektica Sandra Brajković. „Okupili smo se danas u ovoj starodrevnoj crkvi Gospe od Danača, izvorno nazvanoj ‘Sveta Marija od milosti’, kako bismo u zahvalnosti, ponajprije Bogu, radosno proslavili završnu fazu njezine obnove, iako svi radovi nisu još do kraja završeni“, kazala je u vrhovna poglavarica. Podsjetila je na neke detalje iz bogate povijesti crkve, ukazujući na natpise na dvjema kamenim pločama na zidovima crkve, a koje govore o posveti svetišta Gospi i o odluci dubrovačkoga Senata iz 1457. godine o njegovu utemeljenju za groblje siromaha na državni trošak te o molitvenom smislu toga prostora. „Ove dvije kamene ploče prikazuju dvije stvarnosti, patnju siromaha koji su ovdje umirali u doba kuge i sestre pokornice koje ovdje daruju svoj život Bogu i bližnjima, a simbolično ih povezuje trijumfalni luk ispod kojega je oltar – simbol Krista i to je za nas, današnje sestre snažna poruka koja trajno nadahnjuje naš život i poslanje“, rekla je vrhovna poglavarica. Spomenula je i dva umjetnička bisera koja sestre već stoljećima čuvaju u crkvi, Dobričevićev poliptih i Božidarevićev

triptih, kako bi bili predani u nasljeđe budućim pokoljenjima. (IKA)

Sprovod i sprovodna misa za s. Dolores Zornadu

Pazinski Novaki, 18. svibnja 2022.

Sestra Dolores (Palmira) Zornada, iz Zajednice župskih sestara za Istru, okrijepljena svetim sakramentima, preminula je 14. svibnja 2022. godine, u 73. godini života i 57. godini redovništva. Sprovod i sprovodna misa bili su 18. svibnja 2022. godine u Pazinskim Novakima.

Sprovodnu misu u župnoj crkvi sv. Mihovila u Pazinskim Novakima predvodio je župnik vlč. Mladen Pranjčić. Na početku homilije propovjednik je podsjetio ukoliko na životopis pokojnice. „Rođena je u Blatnoj Vasi kod Roča 13. siječnja 1949. godine. Ušla je u samostan 8. listopada 1969. godine. Doživotne zavjete položila je 12. siječnja 1981. godine. Bila je na župama kao katehista i sviračica u Kaldiru, Sv. Petru u Šumi, Poreču, Sv. Lovreču Labinskom i u Pazinskim Novakima.“

„Pitamo se koje je poslanje jedne časne sestre, svećenika, redovnika, redovnica, vjernika, po čemu se razlikujemo od drugih? Kaže poslanica: ‘Bog ih je postavio na takav položaj s kojega im nije dopušteno pobjeći. Tu smo pozvani izvršiti Božju volju u svojem životu, biti u Božjoj volji, otkriti Božju volju i biti sretni.’ I to je činila sestra Dolores u svojem pozivu u skrovitosti, samozatajnosti, jednostavnosti. (...) Živjela je sveto kao kršćanin u ovom svijetu i nama je ovaj ispraćaj poticaj da danas i mi ispitamo svoju savjest da u ovom vazmenom vremenu možemo biti svjedoci Kristova uskrsnuća kao što je

bila sestra Dolores. Sestro Dolores, hvala na svemu i doviđenja u nebeskom kraljevstvu“, zaključio je vlč. Pranjčić. Župnik je predvodio i obred ukopa na mjesnom groblju.

Zajednicu župskih sestara za Istru, kojoj je s. Dolores pripadala, ustanovio je 27. veljače 1966. godine biskup mons. dr. Dragutin Nežić. Svrha je zajednice pomagati župnicima u Istri u pastoralnom radu: katehiziranjem, sviranjem, vođenjem domaćinstva i ostalim djelatnostima koje služe vjerskomu životu crkvenih zajednica. Sjedište je Zajednice u župnoj kući župe Pazinski Novaki. (IKA)

Predstavljena knjiga *Charles de Foucauld: Stopama Isusa iz Nazareta*

Zagreb, 19. svibnja 2022.

Nova knjiga o sv. Karlu de Foucauldu, u izdanju Kršćanske sadašnjosti, autorice male sestre Annie, *Charles de Foucauld: Stopama Isusa iz Nazareta* predstavljena je 19. svibnja 2022. godine, u Knjižnici Vjekoslava Majera u zagrebačkom Zaprudju. Knjigu su predstavile m. s. Maria Grazia, m. s. Vesna i Jasna Petrač. Dinamičnim izlaganjem brojnoj publici, koja je ispunila knjižnicu, predstavljalice su, osim prikaza same knjige i života ovoga novog svetca, pružile osobno svjedočanstvo u nasljedovanju i življenju duhovnosti sv. Karla. (IKA)

Uz ‘civikat’ predstavljene knjige fra Vlade Lončara OFM

Zagreb, 19. svibnja 2022.

Knjige *Rječnik moga djetinjstva* i *iliteričnik* i *idioma moga zavičaja* i zbirka pjesama *O moru i vodama* autora fra Vlade Lončara

OFM, predstavljene su 19. svibnja 2022. godine u Hercegovačkom franjevačkom samostanu u zagrebačkoj Dubravi.

O poeziji fra Vlade Lončara OFM doc. dr. Lovrenčić analizom stihova i odabirom tema govorila je o strukturi stiha, te o samoj dubini tema koje uranjaju kroz more do Božjega stvaranja. Govoreći o *Rječniku* doc. dr. Pavić osobito je istaknula zasluge hercegovačkih franjevaca u čuvanju i očuvanju nacionalnoga i vjerničkoga identiteta Hrvata i katolika na području Hercegovine. „Unatoč ubojstvima, progonima, posebice nakon II. svjetskog rata i poraća, franjevci su očuvali identitet svojega naroda, a fra Vlado Lončar svojim je marljivim radom pokazao primjerom da franjevac može stvoriti kapitalno djelo. Na stvaranju rječnikā rade brojni timovi, stručnjaci s različitih područja, a fra Vlado je na 750 stranica prikupio petnaestak tisuća riječi, idioma iz posuškoga kraja i ukoričio ih je u *Rječnik*. To je primjer hercegovačkoga fratra“, zaključila je doc. dr. Pavić. O *Rječniku* je govorio i novinar Glasa Koncila Vlado Čutura jer iz iste je ‘žlibine’ kao autor o. Lončar. (IKA)

Predstavljanje knjige fra Stipice Grgata OFM *Fra Anđelko Milanović Litre*

Split, 24. svibnja 2022.

U prostorijama Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Splitu 24. svibnja 2022. godine održano je predstavljanje knjige fra Stipice Grgata OFM pod naslovom *Fra Anđelko Milanović Litre*.

Ova knjiga dio je niza *Umnici Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja*, a fra Stipičina knjiga osma je po redu. O samoj

knjizi govorili su dr. Vito Balić, dr. Ivan Botica, dr. sc. fra Stjepan Čovo OFM te autor knjige, fra Stipica Grgat OFM. Dr. Vito Balić u svojem osvrtu na knjigu ukratko je opisao građu knjige iz aspekta glazbe, ističući pritom ulogu fra Anđelka Milanovića Litre OFM u razvoju crkvene glazbe nakon Drugoga vatikanskog sabora te njegove zasluge za ponovno pokretanje lista *Sv. Cecilija*. Dr. Ivan Botica, kao sumještanim fra Anđelka Milanovića Litre OFM, koji je rodom iz Otoka Dalmatinskog, osvrnuo se na lik fra Anđelka Milanovića Litre počevši od njegova rođenja pa sve do njegove smrti, s posebnim naglaskom na socijalno stanje mjesta i okolice iz koje je fra Anđelko potekao. Kao posljednji recenzent bio je dr. sc. fra Stjepan Čovo OFM, koji je bio učenik fra Anđelka Milanovića Litre OFM zbog čega se u svojem osvrtu na knjigu fra Stjepan najviše posvetio fra Anđelkovu redovničkomu životu. Za sam kraj svim okupljenima obratio se i autor knjige, fra Stipica Grgat OFM, zahvalivši svima na dolasku kao i svima koji su na bilo koji način doprinijeli nastanku ovog spomen-djela, spomena na život jednog vrijednoga glazbenika i franjevca, fra Anđelka Milanovića Litre OFM. (IKA)

Molitveni hod ususret Stadlerovim obljetnicama

Slavonski Brod, 24. svibnja 2022.

Peta postaja molitvenoga hoda ususret 180. obljetnici rođenja i krštenja sluge Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskoga nadbiskupa, obljetnici koja će biti proslavljena 24. siječnja 2023. godine, bila je 24. svibnja 2022. godine u župi Svete obitelji u Slavon-

skom Brodu. Misno slavlje predvodio je župnik vlč. David Sluganović.

Predstavljajući život i djelo sluge Božjega Josipa Stadlera, utemeljitelja Družbe Služavki Maloga Isusa, s. M. Kristina Adžamić SMI istaknula je kako molitvenim hodom žele osvježiti spomen na toga duhovnog velikana sveta života, koji je rođen i kršten 24. siječnja 1843. godine u Župi Gospe Brze Pomoći u Slavanskom Brodu, u obitelji Marije i Đure Stadler. Za svećenika je zaređen 1868. godine, a 1881. imenovan je prvim vrhbosanskim nadbiskupom u Sarajevu. Na blagdan Bezgrješnoga Začeca Blažene Djevice Marije, 8. prosinca 1918. godine, napustio je ovaj svijet i prešao u Kraljevstvo nebeskoga Oca, ostavivši iza sebe djela koja i danas govore o njemu kao duhovnom velikanu hrvatske povijesti. Kako je ovaj molitveni hod održan u mjesecu u svibnju, kada se posebno časti Blažena Djevica Marija, a toga se dana slavila Marija Pomoćnica kršćana, s. Kristina istaknula je slugu Božjega Josipa Stadlera kao velikoga štovatelja Blažene Djevice Marije.

Župnik je Sluganović na kraju misnoga slavja zahvalio Služavkama Maloga Isusa što čuvaju spomen na svojega Utemeljitelja. Prisjetio se i njihove zauzetosti kada su, pred strahotama Domovinskoga rata, iz Bosne i Hercegovine došle u rodni grad svojega Utemeljitelja, točnije u župu u Brodskom Vinogorju, gdje su i same, kako je rekao, jele izbjeglički kruh, ali i svesrdno pomagale izbjeglima, starijima i bolesnima. Podsjetivši svoje župljane na veličinu i djelo sluge Božjega Josipa Stadlera, vjernike je pozvao da po njegovim zaslugama mole za nova duhovna zvanja u ovoj Župi i u Crkvi. (IKA)

Zlatna misa don Joze Kajića SDB

Zagreb, 24. svibnja 2022.

Don Jozo Kajić SDB proslavio je zlatni jubilej svojega svećeničkog ređenja na blagdan Marije Pomoćnice, 24. svibnja 2022. godine, u crkvi „Sveta Mati Slobode“ na Jarunu, u Zagrebu.

U homiliji don Damir Stojić SDB istaknuo je kako je svaki svećenik po želji i nalogu Isusa Krista navjestitelj Radosne vijesti i djelitelj sakramenata, te dodao: „Stoga je važno i preporučljivo da se svi vjernici mole za svećenike kako bi bili vjerni i revni u svojoj svećeničkoj službi, ali i za nova svećenička i redovnička zvanja. Kao što je to često znao reći don Bosco, Bog uvijek poziva mladiće da se odazovu njegovu pozivu za svećeničko i redovničko zvanje. Svi smo pozvani moliti kako bi se oni, koji su pozvani, nakon toga velikodušno i odazvali. Primjeran i ustrajan život i vjernost svakoga salezijanca svećenika radost su i poticaj svemu kršćanskomu puku, ali i poziv današnjim mladićima da se odazovu Kristovu pozivu.“

Don Jozo Kajić SDB rođen je 19. studenoga 1942. godine u Radunicama (BiH), gdje je završio i osnovnu školu. Godine 1960. odlučuje postati salezijanac i stupa u salezijansko sjemenište u Križevcima. Salezijansku gimnaziju pohađa u Križevcima i Rijeci, gdje je bio i u novicijatu. Nakon završenih teoloških studija u Zagrebu, zagrebački nadbiskup kardinal Franjo Kuharić zaredio ga je za svećenika na blagdan Marije Pomoćnice 24. svibnja 1972. godine, u crkvi Marije Pomoćnice na Knežiji, u Zagrebu. (IKA)

Novo Predsjedništvo Vijeća franjevačkih zajednica u RH i BiH

Split, 25. svibnja 2022.

U Franjevačkom samostanu o. Ante Antića u Splitu – Trstenik Vijeće franjevačkih zajednica u RH i BiH održalo je 25. svibnja 2022. godine svoju redovitu sjednicu na kojoj je izabrano novo Predsjedništvo. Za predsjednicu Vijeća izabrana je s. M. Darija Jovanović (vrhovna poglavarica Sestara franjevkki Bezgrješnoga Začeca iz Dubrovnika), za potpredsjednika izabran je fra Zdravko Dadić OFM (provincijal Franjevačke provincije sv. Križa – Bosne Srebrene), a za trećeg člana predsjedništva fra Marko Mrše OFM (provincijal Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja) dok je Anto Matković, tajnik Vijeća, izabran na sjednici u siječnju. (VFZ)

Doživotni zavjeti Milosrdnih sestara svetoga Križa

Dakovo, 28. svibnja 2022.

Doživotne zavjete položile su: s. Elizabeta Koščak SCSC (Župa Uznesenja Blažene Djevice Marije – Močile, Koprivnica), s. Kristina Lovreković SCSC (Župa Duha Svetoga – Požega), s. Rita Ljevar SCSC (Župa sv. Katarine Aleksandrijske – Gaj) i s. Josipa Pavla Jakić SCSC (Župa sv. Nikole, biskupa – Sikirevci/Jaruge). Svoje doživotno predanje izrekle su tijekom svečanoga euharistijskog slavlja koje je 28. svibnja 2022. godine predslavio srijemski biskup koadjutor mons. Fabijan Svalina.

Na koncu propovijedi biskup se obratio zavjetovanicama. „Drage sestre: Elizabeta, Kristina, Rita i Josipa Pavla, čestitam vam

što ste i vi, svaka pojedina, svojim dosadašnjim životom, u dijalogu s Isusom, izrazile spremnost ponuditi svoj životni odgovor na Isusov upit: *Ljubiš li me? Gospodine, ti sve znaš! Tebi je poznato da te volim...* Ne plaši vas Isusov ponovljeni upit, nego želite svojim mladošću i životom dati novi zamah. Bog, kojemu danas posvećujete svoj život, Bog je Isusa Krista, Bog mučenika, mistika i svih onih koji se posvećuju službi drugima. On je Bog kojega se može susresti u vjerdostojnim svjedocima njegove ljubavi. Svaki dan idite za Kristom. Hodajte za njim, a kad jasno ne vidite kamo i kako dalje, kleknite! U našem hodu za Kristom danas više služite koljena, nego stopala. Tražite ga u molitvi i u ljepoti, u bjelini i jasnoći hostije u Presvetom Sakramentu, tom kruhu života i čudesnom znaku trajne njegove nazočnosti među nama. U molitvi i klanjanju razabirite, otkrivajte i produbljujte svoj odnos na Isusov trajni upit: *Ljubiš li me? Voliš li me?* U euharistiji hranite se kruhom živim za snagu svjedočenja da u svijetu, po evanđeoskim savjetima siromaštva, čistoće i poslušnosti, možete biti znak njegove milosrdne ljubavi prema svima, a na poseban način prema malenima, potrebitima. Ne umarajte se u svjedočenju zajedništva, siromaštva i odricanja od sebe. Neka sve nas na tom putu prati zagovor Blažene Djevice Marije, one, koja je svoj život u potpunosti predala Bogu i koju je Bog uzvisio uznesenjem u nebesku slavu.“

Nakon zahvalne pjesme *Tebe Boga hvalimo* i završnoga blagoslova, odjeknula je himna Družbe *Pjevaj Bogu zavjet svet*, kojom je nazočna zajednica sestara izrekla svoju hvalu Bogu za dar doživotnoga predanja svojih članica. (IKA)

Kardinal Bozanić zaredio 19 novih svećenika

Zagreb, 28. svibnja 2022.

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić predvodio je 28. svibnja 2022. godine euharistijsko slavlje u župnoj crkvi sv. pape Ivana XXIII., u zagrebačkoj Dubravi, tijekom kojega je zaredio devetnaesticu novih svećenika.

U homiliji kardinal je rekao: „Kad su učenici pristigli na obalu, nisu primijetili Gospodina, nego ‘pripravljenu žeravicu i na njoj pristavljenu ribu i kruh’. Nisu vidjeli Učitelja, nego znakove njegove ljubavi. Tako je i s nama. Mi u svakidašnjem životu ne vidimo Boga, ali pažljivo srce raspoznaje beskonačne znakove Božje prisutnosti, koja nas prosvjetljuje, hrani, ispunja i daje smisao našem životu. (...) A vi, dragi đakoni, ređenjem za prezbitere postat ćete na neki način sakrament euharistije, jer euharistije nema bez svećenika. Budite uvijek u poniznosti srca svjesni toga uzvišenog poziva i poslanja. Vršite ga sa strahopoštovanjem, vjerno i pobožno.“ Sveti red prezbiterata primili su, za Zagrebačku nadbiskupiju, vlč. Krešimir Babić, vlč. Petar Belina, vlč. Mate Cikoja, vlč. Domagoj Koružnjak, vlč. Antonio Kovačić, vlč. Patrik Paulić, vlč. Filip Šešek, vlč. Ivan Vujević; za Hrvatsku franjevačku provinciju sv. Ćirila i Metoda fra Vinko Brković OFM, fra Marko Ćosić OFM, fra Ivan Ivanković OFM, fra Antonio Kirin OFM; za Hrvatsku dominikansku provinciju Navještenja Blažene Djevice Marije fr. Marin Golubović OP, fr. Mario Ilija Udovičić OP; za Hrvatsku karmelsku provinciju svetog oca Josipa o. Ante Jakus OCD; za Hrvatsku provinciju sv. Jeronima franjevaca konventualaca fra

Franjo Čolakovac OFMConv, fra Zvonimir Pervan, OFMConv; za Hrvatsku kapucinsku provinciju sv. Leopolda Bogdana Mandića fra Josip Milatović OFMCap i fra Ivan Perić OFMCap. (IKA)

Misionar don Ivan Stojanović SDB u posjetu kod Milosrdnih sestara sv. Križa

Đakovo, 29. svibnja 2022.

Don Ivan Stojanović SDB, misionar u Gani, posjetio je 29. svibnja 2022. godine Samostan Milosrdnih sestara sv. Križa u Đakovu te, uz fotografije i video, upoznao sestre s lijepim i teškim trenucima u misiji Tatale. Prenio im je svoje iskustvo evangelizacije koje počinje u pomaganju ljudima oko najosnovnijih životnih potreba, a najviše im nedostaje pitka voda. Zahvalni su za svaku pomoć kako bi mogli dovesti vodu u naselje. Kad se okupljaju, mještani se nađu pod stablima i dođu svi iz sela, dok se ne izgradi crkva ili kapela. Don Ivan je pokazao sestrama slike kapela koje su izgrađene, a za te pothvate zaslužni su mnogi donatori iz Hrvatske i Njemačke koji su pomogli novčanom prilogom. (IKA)

Monaško posvećenje s. Marije Pavline Žufike OSB

Zadar, 29. svibnja 2022.

Monaško posvećenje s. Marije Pavline Žufike OSB, benediktinke samostana sv. Marije u Zadru, održano je 29. svibnja 2022. godine u crkvi sv. Marije u Zadru.

Svečano misno slavlje za vrijeme kojega je s. Marija Pavlina položila svoje vječne zavjete Trojedinomu Bogu i obred monaš-

koga posvećenja predvodio je opat Jeronim Marin, OSB, iz Samostana sv. Kuzme i Damjana na Čokovcu, predsjednik Slavenske benediktinske kongregacije sv. Vojtjeha – Adalberta. Propovjednik je razmatrao zvanje s. Marije Pavline u svjetlu navještena ulomka 17. poglavlja iz Ivanova evanđelja, koje donosi predivnu Isusovu velikosvećeničku molitvu. „Isus moli za nas, za svoje učenike, za one koji su s njima, ali i za učenike svojih učenika. Za nas. U toj molitvi, koju Isus stavlja pred Oca u trenutcima svoje smrti, Isus vidi i ovaj dan. Vidi nas. Vidi s. Mariju Pavlinu i njezin prinos. I njezinu želju da zajedno s njim prinese svoj život Ocu“, rekao je o. Jeronim, upitavši: „Kada bi nam Gospodin danas došao ususret i kad bi pred nas stavio izbor: ‘Želite li da vam pričam o Ocu, želite li da vam dam odgovore na pitanja koja tražite cijeloga života, ili želite da molim za vas?’ što biste izabrali? Tajne neba, ili Isusovu molitvu za vas? Vjerujem da biste izabrali bolji dio, a to je, Isusova molitva za nas. To je ono što nam je Isus ostavio pred samu svoju žrtvu na križu, kao najljepši dar koji ima dati Crkvi. Jer ta molitva ima snagu, crpi ju i živi od njegove žrtve na križu. To je najbolji dio koji je izabrala i s. Marija Pavlina. I ona želi da to otajstvo Kristove molitve živi ne samo u srcu Crkve, nego i u njezinu srcu“, rekao je o. Jeronim.

Zajednica sv. Marije treba posvjedočiti s. Mariji Pavlini i svijetu samo jedno – da budu jedno. „Isus za nas ne moli da budemo brojni, da budemo mladi, da budemo poletni, snažni, u mnogo čemu sposobni, vični. Isus moli da budemo jedno. I dva-put podcrtava zašto trebamo biti jedno i čega je to ‘biti jedno’ svjedočanstvo. To je svjedočanstvo da je Isus poslan od Oca, da

iza njega stoji Otac. Da je ono što Isus čini Očevo djelo, a ne njegovo djelo. Tisuću godina neprekinuta postojanja benediktinske zajednice sv. Marije itekako svjedoči da je to Božje djelo i da je to Božja zajednica, Božja stvarnost koju on prati iz dana u dan“, istaknuo je o. Jeronim. „Da bi s. Marija Pavlina mogla ostati u zajedništvu i biti jedno sa svojim sestrama, potrebna joj je slava. Isus moli da Otac slavu, koju je dao njemu, podijeli i s njegovim učenicima. Isusova slava nije slava moći, nego nemoći. U Ivanovu je evanđelju jasno da je Isusova proslava trenutak njegova uzvišenja. I to je naj snažniji trenutak njegova i našega života – trenutak kada je Isus uzdignut na križ. To je tvoja slava. To je naša slava. I možemo biti mirni da nam ju nitko nikad ne će oteti – jer za tu slavu nikad se nitko ne otima“, naglasio je o. Jeronim. „Sestra Marija Pavlina želi otajstvo Kristove molitve, koje se živi vjerom, u jedinstvu Crkve, obasjane slavom Kristova križa, primiti u svoje srce i živjeti u samostanu. Podsjetimo se da je Isus molio i za nju danas, da ona to može živjeti. Kao da Isus sluti sumnje i pitanja koja svatko od nas nosi u svojem srcu: Možemo li mi, Isuse, živjeti to što ti nama želiš, što ti nama moliš? Bez te blizine, koju su imali tvoji učenici, možemo li mi to, Gospodine? Vjerujem da upravo zato Krist moli u toj molitvi za nas, za sve koji će vjerovati na riječ učenika, pa čak i na našu riječ – da razbije naše sumnje, da nas razuvjeri. Ne manjka nam njegove blizine, kao ni onda njegovim učenicima“, ohrabrio je o. Jeronim.

Benediktinke sv. Marije u Zadru najstarija su redovnička zajednica u Hrvatskoj i druga najstarija ženska benediktinska redovnička zajednica u svijetu. U zaderskom

benediktinskom samostanu trenutačno je 16 koludrica. Ovo je bilo prvo monaško posvećenje u tom samostanu nakon 8 godina. Sestra Marija Pavlina za vrijeme obreda posvećenja pročitala je Povelju, okrenuta prema opatici č. m. Anastaziji Čizmin, čiji tekst glasi: „Pax! U ime Gospodina našega Isusa Krista. Ja, Marija Pavlina Katarina Žufka, iz Repaša, biskupija Varaždinska, pred svetima čije se moći čuvaju u ovom samostanu svete Marije u Zadru, u nazočnosti svojih sestara i cijeloga ovog skupa, u Vaše ruke, časna majko opatice Anastazija Čizmin, svečano zavjetujem Bogu za cijeli život stalnost življenja, obraćenje i poslušnost prema Pravilu svetoga Oca Benedikta i prema objašnjenjima ovog samostana. U potvrdu toga i ove moje dragovoljne odluke, ovu Povelju svojom rukom potpisujem, dana 29. svibnja, godine Gospodnje 2022.“ Posvećenica je zatim Povelju položila na oltar, potpisala ju, nakon nje Povelju je potpisala i opatica Čizmin te je Povelja o zavjetovanju ostala cijelo vrijeme mise na oltaru. Nakon čitanja Povelje, posvećenica je tri puta, po običaju zajednice, raširivši ruke, pjevala: „Primi me, Gospodine, po riječi svojoj i živjet ću. I nemoj me smesti u očekivanju mojem.“ Otac Damjan Kružičević OSB s Čokovca, predmolio je pjevanje Litanija svetima, za vrijeme kojih je s. Marija Pavlina bila prostrta na podu ispred oltara.

Nakon što je opat Jeronim izmolio molitvu posvećenja, kao znakove vječnoga zavjetovanja predao je s. Mariji Pavlini prsten (znak zaručništva), crnu koprenu (znak posvećenja), kukulu ili kornu haljinu (u kojoj će slaviti Boga, moliti za Crkvu i cijeli svijet), Časoslov (znak vjernosti liturgijskoj molitvi) i vijenac (ukras, da vjernim slu-

ženjem Gospodinu na nebu primi neuveli vijenac). Nakon predaje znakova zavjetovanja, benediktinke su pjevale ‘Dođi, zaručnice Kristova’. Opatica Čizmin potvrdila je primanje s. Marija Pavline u zajednicu svete Marije te je uslijedio cjelov koludrica novoposvećenoj sestri, za koje vrijeme je pjevano ‘Gdje je ljubav, prijateljstvo’.

Sestra Marija Pavlina rođena je 8. svibnja 1989. godine, od roditelja Drage i Slavice, kao drugo od četvero djece. Rodom je iz Repaša u Podravini, mjesta koje pripada Župi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Molvama, u Varaždinskoj biskupiji. Od 4. srpnja 2021. godine to Marijino svetište dio je Puta sv. Jakova – *Camino* Podravina. Sestra Marija Pavlina krštena je u Župi Uznesenja BDM 15. srpnja 1989. godine, gdje je primila Prvu pričest 16. svibnja 1999. godine, a sveti Potvrdu 1. lipnja 2003. godine. U novicijat zajednice benediktinki sv. Marije ušla je 31. svibnja 2017., a 9. lipnja 2018. godine položila je privremene trogodišnje zavjete. Nakon isteka trogodišnjih zavjeta, s. Marija Pavlina zamolila je za produljenje privremenih zavjeta na još jednu godinu. Sestra Marija Pavlina došla je u Zadar na studij tadašnje Visoko teološko-katehetske škole (sadašnji Teološko-katehetski odjel Sveučilišta u Zadru), a bila je smještena u stanu od benediktinki. U druženju s koludricama, raslo je njezino zvanje. O svojem kontaktu sa sestrama u samostanu svete Marije s. Marija Pavlina kaže: „Moj prvi susret sa sestrama sv. Marije bio je godine 2009. (vrijeme CIB-a, Konferencije Međunarodne zajednice benediktinki). Stanovala sam u kućici za novake od 9. do 12. mjeseca 2009., a od 2010. do 2014. godine u sobi za goste. Fakultet sam upisala 1. rujna 2009., a

završila diplomskom radnjom 15. listopada 2014. godine. Nakon mjesec dana odlučila sam se za monaški poziv. Na blagdan sv. Stošije, 15. siječnja 2015. godine, ušla sam u samostan. Ulazak u kandidaturu bio je 17. travnja 2016. godine.“ Opatica Anastazije Čizmin, uz monaško posvećenje s. Marije Pavline, dala je svoju poruku: „Poziv na redovnički život dar je Boga čovjeku i on se ostvaruje u konkretnoj redovničkoj zajednici. Sestra Marija Pavlina daje svoj odgovor, svoj Da, zavjetuje se da će svoj redovnički život ostvariti u Samostanu svete Marije, u zajedništvu sa svojim sestrama. Na ovom drevnom mjestu, gdje benediktinska zajednica živi već tisuću godina, opet odzvanjaju riječi svećanih zavjeta i ponovno se čuje: ‘Zvao si me: Gospodine, evo me!’

Kao nebrojeno mnogo puta tijekom slavne povijesti našega samostana, odzvanjat će glas u našoj crkvi, a njezini će zidovi upijati ga i prenositi kroz stoljeća. Zajedno sa sestrom Marijom Pavlinom, riječi svojih svećanih zavjeta, danih u drugim vremenima i prilikama, izgovarat će šapatom i duše naših predšasnica. Naša prošlost i tradicija zalag su i naše budućnosti. Slavna utemeljiteljica našeg samostana, Čika, te sve ostale znane i neznane koludrice ovoga dičnog samostana, utkale su u naše živote svoje molitve, svoj rad, svoju vjernost Pravilu sv. oca Benedikta. One su nadahnuće za buduća pokoljenja, primjer vjernosti i ustrajnosti, hrabrosti i odlučnosti u nasljedovanju Krista; u nošenju križa, posrtanju, padanju i uzdizanju. U iskušenjima, s kojima se sve više redovničkih zajednica susreće, molimo strpljivo i pouzdano da u vjeri nastavimo hrabro hoditi naprijed. I Bog, koji je najveće dobro, koji nas ljubi i skrbi se za nas,

potaknut će nova zvanja u mladim srcima koja čeznu da se u potpunosti odreknu sebe i posvete svoje živote na slavu Boga Oca. U toj nadi molimo i pozdravljamo vas u radosti Duha Svetoga.“

Na kraju mise s. Marija Pavlina primila je i prikladne darove, među kojima i sliku svojega oca Drage, koji je slikar. Slika prikazuje prizor lica Isusa i s. Marije Pavline i neba te motive njezina rodnog kraja u Podravini gdje je odmalena rasla u vjeri. Majka Slavica odmalena je zavjetovala svoju kćer Katarinu „da krene svetim putem“ i taj se zavjet Pavlinine majke, polaganjem njenih doživotnih zavjeta, ostvario. (IKA)

Doktorirao fra Josip Serđo Čavar OFM

Zagreb, 3. lipnja 2022.

Duhovno vodstvo i duhovnik pred izazovima krize očinstva i svećeničkoga identiteta, tema je doktorskoga rada koji je 3. lipnja 2022. godine, na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, obranio fra Josip Serđo Čavar OFM, odgojitelj bogoslova u Zagrebu. Ispitno su povjerenstvo činili: izv. prof. dr. sc. Franjo Podgorelec OCD, predsjednik povjerenstva; prof. dr. sc. Mladen Parlov, mentor – vanjski član te doc. dr. sc. Mislav Kutleša, član. Fra Serđin rad podijeljen je u tri poglavlja: 1) Povijesni temelji i suvremeni izazovi duhovnoga vodstva; 2) Elementi krize očinstva; 3) Svećenički identitet pred izazovima vremena. Pored franjevača iz samostana u Zagrebu, obrani su nazočili pristigli franjevci iz Hercegovine te fra Serđini roditelji, rodbina i prijatelji. (IKA)

Proslavljena dva velika jubileja kod franjevaca na Svetom Duhu

Zagreb, 5. lipnja 2022.

Svečano misno slavlje povodom stote obljetnice osnutka Samostana franjevaca konventualaca i 90. obljetnice osnutka Župe sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu, u župnoj crkvi 5. lipnja 2022. godine predvodio je mons. dr. Ivan Šaško, pomoćni biskup zagrebački.

Tijekom euharistijskog slavlja, gvardijan fra Tomislav Glavnik OFMConv, podsjetio je na riječi zagrebačkoga nadbiskupa Bauera, koje je izgovorio prigodom blagoslova svetoduškoga samostana 4. listopada 1922. godine: „Svrha je dolaska franjevaca konventualaca na Sveti Duh da tu šire svjetlo vjere, da puk upute u vršenju kršćanskih dužnosti i vode ga konačnom spasenju. Preporučam svima da se okupe oko ovih poslanika Božjih, da ih slušaju i pomažu jer će samo tako, u prijateljskim odnosima, cvasti kršćanski život.“ Na kraju svojega obraćanja fra Tomislav je mons. dr. Šašku predao važan dokument: „Ponosni i ispunjeni zahvalnošću, u ime našega Samostana, Župe sv. Antuna i okupljenoga naroda, predajemo vam dokumentaciju, za koju su svi hrvatski biskupi dali prethodnu suglasnost, te Vas molim da ju uručite kardinalu Josipu Bozaniću, da ju on proslijedi Svetoj Stolici s molbom da ova župna crkva bude proglašena papinskom malom bazilikom, *basilica minor*. Tako će ova crkva svojim časnim naslovom postati znakom koji će govoriti: ‘Neka bude jedno tijelo, jedan Duh, jedan Gospodin, jedna vjera, jedan krst, jedan Bog i Otac sviju, nad svima, po svima i u svima.’ Tako neka bude, amen.“

Biskup je Šaško u homiliji govorio o sto godina nazočnosti franjevaca konventualaca na Svetom Duhu: „Ovdje je naviještano evanđelje, slavljene sakramenti i očitovana ljubav prema bližnjima. Živeći evanđeoske savjete, po primjeru sv. Franje, franjevci konventualci svojim svjedočanstvom, zajedništvom i predanošću stotinu godina ovdje očituju prisutnost Duha, bez koje bi Zagreb bio duhovno siromašniji. Ta se prisutnost osjeća u životu na raznim područjima naše Nadbiskupije, počevši od župe i svih vidika pastorala, zatim u teologiji, kulturi, umjetnosti, medijima, te u brižnosti za vrjednote u hrvatskoj domovini.“ Nakon popričesne molitve biskup Šaško blagoslovio je novu fresku *Pedesetnica*, rad akademskoga slikara Tihomira Lončara. Freska je postavljena na ogradi kora, ispod novih orgulja.

Franjevci konventualci u Zagreb su došli 1921. godine, nakon progonstva iz Cresa, a samostan, koji su podigli uz crkvicu Svetoga Duha 4. listopada 1922. godine, blagoslovio je tadašnji zagrebački nadbiskup Antun Bauer. Izgradnja crkve sv. Antuna započela je 1931. godine, u vrijeme obilježavanja 700. obljetnice Svetčeve smrti. Istoimena župa osnovana je 1. siječnja 1932. godine, a prvu misu u novoj crkvi predslavio je zagrebački nadbiskup koadjutor, danas bl. kardinal Alojzije Stepinac. (IKA)

Misa povodom 70. godišnjice svete smrti Dobre Majke Klauđije Boellein

Varaždin, 8. lipnja 2022.

U uršulinskoj crkvi Rođenja Isusova u Varaždinu 8. lipnja 2022. godine slavljena je misa zahvalnica Majci Milosti za 70. godišnjicu svete smrti Dobre Majke Klauđije

Boellein. Misu je predslavio vlč. Ivica Cujzek, župnik Župe sv. Fabijana i Sebastijana u Varaždinu.

Na početku homilije propovjednik Cujzek govorio je o stvarnosti grijeha. „Kako zlo danas djeluje? Na isti način kako je opisano u *Knjizi Postanka*. Prvo nam tumači da je grijeh nešto dobro, u to nas uporno uvjerava, lomi nam srce, često i naše uvjerenje da nam je nešto bitno, sveto. Zlo udara, ne posustaje, uvjerava, okreće se oko nas, mota nas, uljepšava stvari i mi posustajemo. Počinju samoopravljanja; pa samo smo ljudi, Bog će oprostiti, Bog je milosrdan, isprovjedit ću se. I često čovjek ne bira granicu. Ne samo da udara na ljepotu Božje ljubavi, nego često tom tolerancijom na grijeh, na svoje ljudske propuste, na svoje mane, udara ne sve one svetinje koje ga okružuju, počevši od obitelji“, rekao je propovjednik. „Danas, u ovom slavlju, zadržani smo zagovorom Majke Milosti, a s druge strane zagledani u ljudski hod Majke Klauđije, prožet svetošću. I gledajući te dvije stvarnosti postajemo svjesni da je taj put križa, patnje, usklađivanja naše i Božje volje, put milosti i vjere moguć.“ Govoreći o životu Dobre Majke Klauđije, vlč. Cujzek istaknuo je njezino čašćenje Presvetoga Trojstva i vjeru u pomoć Duha Svetoga na putu vjerničkoga života. Ona je poticala svoje sestre i sve vjernike na redovitu euharistiju, svetu ispovijed i svakodnevnu molitvu. Na kraju svete mise vlč. Cujzek potaknuo je okupljene da izručuju svoje potrebe zagovoru Dobre Majke Klauđije, da mole za njezinu proslavu te se možda i ostvari želja biskupa Marka Culeja da ona bude prva blaženica iz našega kraja, iz Varaždina.

Nakon mise uslijedio je koncert školskoga zbora *Uršuline zvjezdice* koji je u travnju osvojio prvo mjesto na 21. smotri glazbenoga stvaralaštva Varaždinske županije te u svibnju prvo mjesto na 62. glazbenim svečanostima hrvatske mladeži. Uz nastup zbornikoga pjevanja učenici su se predstavili i svojim glazbenim talentima koje usavršavaju u Glazbenoj školi u Varaždinu. (IKA)

Svečani zavjeti s. M. Elizabete od Milosrdnog Isusa

Marija Bistrica, 11. lipnja 2022.

Tijekom euharistijskoga slavlja, koje je 11. lipnja 2022. godine u Karmelu u Mariji Bistrici predslavio pomoćni zagrebački biskup mons. Mijo Gorski, svoje je doživotno „da“ svemogućemu Bogu izrekla je s. M. Elizabeta od Milosrdnog Isusa OCD.

U svojoj je homiliji biskup Gorski istaknuo: „Isus nas poziva na nasljedovanje, da se od njega učimo dobroti srca i duše, lijepe pristupu i postupku sa svima, ljudskoj i kršćanskoj uljudbi. Da ga nasljedujemo u blagosti i poniznosti srca. Pritom se ne misli na neko nemoćno evanđelje. Naprotiv, ono je vrlo zahtjevno, jer blagost nije popustljivost, a skromnost nije neznanje. Ljubav nije popustljivost. Naprotiv, to je blaga, ali odlučna sila koja je kadra mijenjati svijet. Jer to je sila Duha Božjega“, rekao je biskup Gorski.

Svoju je očinsku riječ uputio i zavjetovanici: „Draga s. Elizabeta, ti si odlučila Isusov jaram, evanđelje, uzeti na sebe i slijediti Isusa svom snagom svojega uma, svom ljepotom svoje duše i svom žrtvom svojega tijela. Danas ćeš, u svečanim zavjetima, zauvijek prihvatiti način života u poslušno-

sti, siromaštvu i čistoći, samoći i šutnji, u revnoj molitvi i pokori, u dobrim djelima, da bi, kako si sama napisala, svojom molitvom i žrtvom pomagala svećenike. Divne li zadaće i svrhe jednoga života! Jer bez te molitve, koje sestre karmelićanke upućuju Bogu za nas, svećenike, mi ne bismo opstali u službi evanđelja. To je upravo i bila nakana bl. kardinala Alojzija Stepinca, kada je prve karmelićanke doveo u Brezovicu.“ Na završetku homilije biskup je izrazio želju da s. Elizabeti na svetom putu nasljedovanja Krista budu uzor i zagovornice svete sestre Reda u koji ulazi: sv. Terezija Avilska, da neprestano raste u spoznaji kako bi mogla dati obrazloženje svoje vjere i sv. Mala Terezija, da napreduje u poniznosti kojoj je Krist savršeni primjer.

Nakon homilije uslijedile su Litanije svih svetih i obred polaganja zavjeta u ruke priorice, s. M. Petre, nakon čega je s. Elizabeta potpisala obrazac zavjeta i prinijela ga na oltar kao svoj dar Gospodinu. Zatim je biskup Gorski izrekao svečani blagoslov i predao joj crnu koprenu koju će od danas nositi kao znak posvemašnjega i doživotnoga predanja Bogu.

Sestra Marija Elizabeta od Milosrdnog Isusa (Ana Piplica) rođena je 18. lipnja 1983. godine u Mostaru (BiH). Zbog ratnih se okolnosti 1991. godine s cijelom obitelji preselila u Beč gdje je živjela do ulaska u bistrički Karmel, 14. travnja 2015. godine. Primanjem redovničkoga odijela 17. travnja 2016. godine započela je novicijat. Prve redovničke zavjete položila je 1. svibnja 2018. godine. (IKA)

Zahvalnica u povodu kanonizacije Charlesa de Foucaulda

Zagreb, 11. lipnja 2022.

U povodu proglašenja svetim Isusova malog brata Karla de Foucaulda, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup mons. Giorgio Lingua, predvodio je 11. lipnja 2022. godine svečanu misu zahvalnicu u kapucinskoj crkvi sv. Mihaela u zagrebačkoj Dubravi.

Nuncij Lingua u homiliji je istaknuo kako je Karlo svojim stalnim traženjem zadnjega mjesta dotaknuo živote mnogih ljudi, postavši tako izvor nadahnuća mnogima. Naveo je i zaključne riječi pape Franje u enciklici *Fratelli tutti* u kojima je istaknuta Karlova uloga nadahnitelja: „Želim zaključiti i podsjetiti na još jednu osobu duboke vjere koja je, na temelju svojega snažnog iskustva Boga, prošla put preobrazbe sve do toga da se osjećao bratom svijetu. To je blaženi Karlo de Foucauld. Vođen idealom potpuna predanja Bogu poistovjećenjem s najmanjima, napuštenima, u bespućima afričke pustinje. U tom je okruženju Karlo de Foucauld izrazio svoju težnju da će nastojati svako ljudsko biće doživljavati svojim bratom i molio je jednoga prijatelja: ‘Molite se Bogu da zaista mogu biti bratom svih duša u ovim krajevima.’ U konačnici, želio je biti ‘univerzalni brat’. Ali samo poistovjećujući se s najmanjima, postao je brat svima. Neka Bog nadahne ovaj ideal u svakom od nas.“

Nuncij je pozvao sve prisutne da izmole zajedno molitvu predanja maloga brata Karla te zatim učine taj čin predanja u tišini, u dubini svojega srca. Ta molitva dio je Karlova razmatranja Isusove molitve „Oče moj, stavljam svoju dušu u Tvoje ruke.“ (Lk

23,46) Istaknuo je kako je u uvodu razmatranja Karlo zapisao: „To je posljednja molitva našega Učitelja, našega Ljubljenoga. Neka bude i naša, i ne samo našega posljednjeg časa, već svih naših trenutaka.“ Nuncij je naglasio kako je ta molitva odjek molitve njegove majke na samrti, koju je Karlo u dobi od šest godina vidio kako odlazi u nebo, uslijed teškoga poroda: „Bože moj, neka bude volja tvoja, a ne moja.“ Mali brat Karlo za života nije vidio plodove svojih nastojanja i nastavio je živjeti u ustrajnoj strpljivosti. Nadbiskup Lingua prisutnima je oslikao i burni životni put svetoga malog brata Karla, njegova traženja, lutanja i otkriće otajstva Utjelovljenja, susret s Isusom iz Nazareta prilikom njegova prvog hodočašća u Svetu Zemlju. Karlo „želi nasljedovati Isusa, ali vjeruje da nije pozvan slijediti ga u javnom životu. Štoviše, želi ga nasljedovati u privatnosti, jednostavnosti i skrovitosti: ‘Žudim živjeti život koji sam naslutio, predosjetio, hodajući ulicama Nazareta kojima je stupao i naš Gospodin, siromašni obrtnik, izgubljen u poniznosti i nepoznatosti.’“

Zahvalnu misu Nuncij je predslavio zajedno s provincijalima kapucina i isusovaca, braćom kapucinima, franjevcima, karmelićanima i biskupijskim svećenicima, u zajedništvu s brojnim redovnicama grada, članovima Arke, župljanima, susjedima i prijateljima malih sestara i male braće. Slavlje je pripremljeno uz veliku pomoć i podršku kapucinske zajednice samostana u Dubravi, pastoralnoga vijeća i mnogih župljana. (IKA)

Doktorirao p. Mikolaj Martinjak SJ

Zagreb, 14. lipnja 2022.

Član Hrvatske pokrajine Družbe Isusove, p. Mikolaj Martinjak SJ obranio je 14. lipnja 2022. godine, na Fakultetu filozofije i religijskih znanosti (ranije: Filozofski fakultet Družbe Isusove) u Zagrebu, doktorsku disertaciju pod naslovom *Protologija i kozmologija Valentina i Valentinovske gnoze u patriističkim vrelima i suvremenim istraživanjima gnosticizma*.

Doktorski rad, uz uvod i zaključak, ima tri poglavlja u kojima autor istražuje i oporavdava tematiku naslova rada. U prvom se poglavlju prikazuje i analizira Valentinov nauk u smislu izvornosti. Nakon prikaza Valentinova životopisa, analizirani su fragmenti za koje znanstvenici smatraju da potječu upravo od Valentina. Drugo poglavlje prikaz je izvještaja crkvenih otaca o gnosticizmu, poglavito Ireneja i Hipolita, koje autor dijeli na sustav A (Irenej) i sustav B (Hipolit). Treće poglavlje predstavlja sintezu sustava, obrađenih i predstavljenih u prijašnjim poglavljima, pomoću prikaza istraživanja modernih autora. Autor doktorskoga rada odabrao je tri moderna autora: Thomassena, Dunderberga i Chiapparinja. U zaključku doktorskoga rada autor sažima svoje spoznaje te donosi smjernice za daljnja istraživanja s obzirom na problematiku i širinu Valentiova nauka te broja različitih gnostičkih sustava unutar samoga valentinijanizma.

Mikolaj Martinjak SJ rođen je 11. lipnja 1981. godine u Zagrebu, a mladost provodi u Vrbovcu, gdje je pohađao osnovnu i srednju školu. Godine 1999. ušao je u novicijat Družbe Isusove u Splitu. Od 2001.

do 2003. godine studirao je filozofiju na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove, danas Fakultet filozofije i religijskih znanosti Sveučilišta u Zagrebu, koji je završio diplomskim radom *Platonova teorija ideja i Freudova psihoanaliza*. Od 2005. do 2008. godine studirao je teologiju u Varšavi, na Bobolanumu (Papieski wydział teologiczny w Warszawie, Collegium Bobolanum). Studij je završio magistarskim radom *Proklamacija Riječi Božje i prinos euharistijske žrtve u božanskim službama svetih otaca Ivana Zlatoustoga i Bazilija Velikoga, na temelju liturgijskih knjiga Križevačke eparhije*, te je stekao naslov magistra teologije. Od 2012. do 2014. godine studirao je na Papinskom sveučilištu „Gregoriana“ u Rimu. Godine 2016., s tezom *Christ as New Adam* (Krist kao novi Adam), postigao je naslov magistra znanosti. Godine 2017. upisao je doktorat na Fakultetu filozofije i religijskih znanosti Sveučilišta u Zagrebu na kojem je od 2019. godine zaposlen kao asistent. Sudjeluje u izvođenju kolegija Povijest religija, Novi religijski pokreti, Patrologija, Ranokršćanska filozofija, Korijeni biblijske ekonomije, kao i u izvođenju seminara. (IKA)

Godišnji susret Prijateljā Maloga Isusa Zagrebačke provincije

Samobor, 18. lipnja 2022.

Godišnji susret Prijateljā Maloga Isusa Zagrebačke provincije sestara Služavki Maloga Isusa održan je 18. lipnja 2022. godine u Samoboru. Prijatelji Maloga Isusa produžena su ruka sestara Služavki Malog Isusa koji, kao vjernici laici, djeluju u Crkvi i društvu njegujući pobožnost prema Malom Isusu te živeći svoje poslanje među potrebitima:

siromašnima, djeci i starijim osobama. Godišnji je susret, nakon dvije godine, okupio Prijatelje Maloga Isusa iz Vinkovaca, Pitomače, Kloštra Podravskoga, Podravskih Sesveta, zagrebačkih župa: sv. Pavla (Retkovec), sv. Jeronima (Maksimir), sv. Ivana Krstitelja (Nova Ves), Uznesenja Blažene Djevice Marije (Stenjevec), Bistre, Krašića, Samobora. Na samom vrhuncu Godine obitelji i sami su dali svoj obol ovoj crkvenoj godini, promišljajući u obiteljskom duhu i vodeći se riječima Svetoga Oca: „Obitelj je radost za Crkvu!“ (*Amoris Laetitia*, br. 1.). U zajedništvu sa sestrama Služavkama Maloga Isusa započelo je euharistijsko slavlje koje je predslavio samoborski župnik i dekan preč. Ivica Cik.

U propovijedi je naglasio važnost prisutnosti Prijateljā Maloga Isusa u današnjem svijetu, te njihovu ulogu među rubnima u društvu koji su danas možda više nego ikad potrebiti blizine, ljubavi, empatije. Prijatelji Maloga Isusa čine posebnu radost ne samo Isusovoj najmanjoj braći, nego i cijeloj Crkvi svojim pastoralnim i karitativnim djelovanjem. Pri samom kraju slavlja, Prijatelji Maloga Isusa obnovili su svoje obećanje, a Društvu je pristupilo 16 novih članova čije je medaljice, Statute i članske iskaznice blagoslovio vlč. Tomislav Kralj, duhovnik Prijateljā Maloga Isusa i svečano im je to sve uručio. Nakon mise svi prisutni imali su mogućnost razgledati prigodnu izložbu *Stadlerovim stopama* koja je postavljena u samostanu Male braće, uz kuću Tabor, a koju su ručnim radovima ostvarili sami Prijatelji Malog Isusa.

Popodnevni program bio je obogaćen održavanjem tradicionalne *Stadlerijade* u kojoj se u znanju i poznavanju života sluge

Božjega Josipa Stadlera natjecalo 11 ekipa Prijateljā Maloga Isusa. Na samom kraju s. Emanuela Pečnik SMI, provincijalna poglavarica Zagrebačke provincije, svečano je dodijelila nagrade najboljim ekipama. (IKA)

Kardinal Bozanić primio novu regionalnu poglavaricu Misionarki ljubavi

Zagreb, 22. lipnja 2022.

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić primio je 22. lipnja 2022. godine novu regionalnu poglavaricu Misionarki ljubavi (sestara Majke Terezije), za Srednju Europu, s. Mariju Dominiku MC.

U pratnji s. Marije Dominike bila je kućna poglavarica zagrebačkoga samostana Misionarki ljubavi s. M. Tomislava Jukčić MC. Sestre su zagrebačkog nadbiskupa izvijestile o trenutnim okolnostima djelovanja sestara u Družbi, posebice u Hrvatskoj, te u Zagrebu, zahvalivši mu za otvorenost, pomoć i podršku koju im pruža Zagrebačka nadbiskupija i on osobno. Ujedno su napomenule da u Družbi, raširenoj po svem svijetu, poslanje trenutno vrši 26 sestara Hrvatica, dok još nekoliko njih prolazi razdoblje novicijata. Kardinal Bozanić sestrama je od srca zahvalio na trudu koji ulažu brinući se za potrebite, siromašne i marginalizirane u društvu, ispunjavajući time Kristov nalog: „Što god učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste“ (Mt 25,46), dajući time hvalevrijedan doprinos karitativnomu djelovanju Zagrebačke nadbiskupije. (IKA)

Sestre uršulinke proslavile zlatni jubilej osnutka Hrvatske provincije

Varaždin, 23. lipnja 2022.

Hrvatska provincija Uršulinke Rimske unije proslavila je 50. obljetnicu svojega osnutka koji se dogodio odvajanjem od Slovenske provincije 1972. godine. Euharistijsko slavlje 23. lipnja 2022. godine predslavio je varaždinski biskup mons. mr. Bože Radoš u uršulinskoj crkvi Rođenja Isusova u Varaždinu.

U svojoj homiliji, o 50. obljetnici Hrvatske provincije Uršulinke Rimske unije, biskup Radoš, na temelju naviještena ulomka iz Markova evanđelja, promišljao je o korijenima poziva časnih sestara koje je pronašao u ženama koje su slijedile Isusa. To su žene koje je Isus pozvao. Objasnio je biskup i kako se Isusov poziv muškaraca i žena razlikuje. Muškarce poziva riječima pođi za mnom, slijedi me, nadodat će da se trebaju odreći sami sebe i od Isusa naučiti služiti drugima. Dok žene Isus poziva pogledom. „Isus ih je pogledao i one su pogledale Isusa. Odlučile su se za njega, jer se Isus odlučio za njih. Isus im je probudio želju da pođu za njim i one su ostavile sve i pošle za Isusom. Učinile su taj unutarnji lom. Porušile su svoje mostove od Galileje prema Jeruzalemu. Ne vraćaju se, nego idu za Isusom“, rekao je biskup Radoš, nadodavši kako evanđelist Marko za njih kaže da su one savršene Isusove učenice, „jer one poslužuju Isusu. One su tu da služe Isusu i u tome pronalaze radost svojega života. Učenice, koje idu za Isusom, one služe, poslužuju Isusu.“

Osim toga, žene su i svjedokinje Isusova razapinjanja, njegove muke, umiranja i uskrsnuća. Žene pod križem svjedokinje su

da Isus nije prividno patio, nije prividno umro. Marko nabraja njihova imena. Svaka od njih ima svoje mjesto u zajednici učenika, ima i svoju povijest i upravo one mogu posvjedočiti da su vidjele Isusa kako umire. No, žene su svjedoci i Isusova groba. Prve su koje odlaze na grob te su tako i svjedokinje uskrsnuća, poručio je mons. Radoš te dodao kako, samo onaj tko s Isusom razmatra njegovu muku, osjeća ljubav koja je bezgranična, beskrajna, može biti časna sestra i posvetiti se Bogu. „Oni koji na neki način ulaze u grob, jer sestre redovnice, redovnici, umiru ovom svijetu i ulaze s Isusom u grob, da bi s njim ušli u novi život. Oni su svjedoci novoga života i već su predznak novoga života kojega Bog daje.“ Nadalje, žene s groba polaze naviještati i imaju poslanje učenika – naviještati što su vidjele i čule. „Njihovo iskustvo potpuno je iskustvo. Apostoli, koji su pobjegli, nemaju potpuno iskustvo, jer su pobjegli od Isusove muke, od njegove smrti. Ali one čuvaju tu poveznicu života“, istaknuo je biskup Radoš te sestrama uršulinama poručio kako je njihov put upravo razmatrati riječ Božju, gledati se u stranicama Svetoga pisma.

„Iznova prolaziti s Isusom od Galileje do Jeruzalema, zaviriti i ući u njegov grob i snažno naviještati životom ono što smo vidjeli i osjetili. One nisu pošle po trgovima, to čine apostoli, Petar, Ivan, Jakov i ostali, ali one svojim životom svjedoče“, rekao je mons. Radoš. Nadodao je i kako sestre uršulinke u Varaždinu brojnim znakovima svjedoče da je Isus živ, da živi u njihovu srcu i da se po njima daje. Osim po onom vidljivom, poput Katoličke škole, Isus se po njima daje i na mnogo nevidljivih načina, ali

snagom koju Bog daje u molitvi i koju sestre prikazuju za druge ljude.

Na kraju euharistijskoga slavlja okupljenima se riječima zahvale obratila i s. Ksenija Leko OSU, provincijalna poglavarica Hrvatske provincije Uršulinki Rimske unije. (IKA)

Proslava jubileja redovničkih zavjeta Školskih sestara franjevki

Split, 24. lipnja 2022.

Splitske Školske sestre franjevke Krista Kralja proslavile su Dan svoje Provincije i svetkovinu Presvetoga Srca Isusova, 24. lipnja 2022. godine, svečanim misnim slavljem koje je predvodio splitsko-makarski nadbiskup i metropolit mons. dr. Dražen Kutleša.

Šezdesetu obljetnicu redovničkih zavjeta proslavilo je jedanaest sestara: s. Judita Čovo SSFCR, s. Vinka Čovo SSFCR, s. Sidonija Radić SSFCR, s. Marijana Rimac SSFCR, s. Mladena Runje SSFCR, s. Mira Kamber SSFCR, s. Lucija Lagator SSFCR, s. Sebastijana Stanić SSFCR, s. Margareta Marušić SSFCR, s. Andrijana Marušić SSFCR i s. Leonita Tabak SSFCR. Pedeset godina od ulaska u novicijat slavile su: s. Mislava Prkić SSFCR, s. Ljubica Bilobrk SSFCR, s. Pavlimira Šimunović SSFCR, s. Kruna Plazonić SSFCR, s. Blagoslava Lončar SSFCR i s. Ilijana Pripušić SSFCR. Iako ovom misnom slavlju nisu prisustvovala, vrijedno je spomenuti i sestre koje slave jubilej od dvadeset i pet godina redovničkih zavjeta, a to su: s. Luca Petrović SSFCR, s. Diana Dolić SSFCR i s. Magdalena Višić SSFCR. Na početku homilije nadbiskup Kutleša izrazio je bliskost sa sestrama te čitavom njihovom Provincijom – sestrama koje slave jubileje,

bolesnim sestrama te pozvao na molitvu za sve pokojne pripadnice Provincije. „Poziv, koji dolazi od ovoga važnog blagdana, prije svega jest poziv na euharistijsko klanjanje, koje je najbolji izraz štovanja Srca Isusova, jer je u svetoj euharistiji Isus doista prisutan i svakomu od nas nudi svoje Srce, svoju milosnu ljubav“, istaknuo je nadbiskup Kutleša. Pozvao je sestre da se vrate Iskonu i dopuste da ih Bog ljubi te mu odgovore sinovskom ljubavlju. U zaključku homilije mons. Kutleša, na tragu svetoga Josemarije Escriva, pozvao je da, kako bi shvatile što je to Srce Isusovo, budu vjerne i ponizne jer će jedino tako pronaći mir svojemu srcu koje je nemirno dok se ne smiri u Bogu.

Svečanoj proslavi obljetnica prethodila je duhovna priprema za jubilarke u Zadru, u trajanju od četiri dana. Voditelj, p. Nikola Stanković SJ, naglasak je stavio na potrebu temeljite obnove zdanja naših duša koja se, ukoliko se o njima ne vodi briga, neminovno urušavaju. Poznato je da kuća u kojoj nitko ne stanuje brže propada od one koja je pod stalnim nadzorom. Kršćanska kuća, u kojoj ne stanuje molitva, brzo će izgubiti stabilnost, a kršćanin svoje kršćansko i ljudsko obličje. (IKA)

Molitveni hod ususret 180. obljetnici spomena rođenja i krštenja sluge Božjega Josipa Stadlera

Slavonski Brod, 24. lipnja 2022.

Šesta postaja Molitvenoga hoda ususret 180. obljetnici spomena rođenja i krštenja sluge Božjega Josipa Stadlera, prvoga vrhbosanskog nadbiskupa, koja će biti proslavljena 4. siječnja iduće godine, bila je 24. lipnja 2022. godine, u Župi sv. Leopolda Man-

dića, u naselju Mikrorajon, u Slavonskom Brodu. Kako je Molitveni hod u mjesecu lipnju bio na blagdan Srca Isusova, s. Kristina Adžamić SMI, govoreći o Stadleru, navela je neke od Stadlerovih poticaja na ljubav prema Isusu i na pobožnost Presvetomu Srcu Isusovu, koje mogu pomoći vjernicima da istinski nauče ljubiti Gospodina Isusa.

Misno slavlje predvodio je župnik vlč. Robert Farkaš. On je zahvalio Stadlerovim duhovnim kćerima, koje su prvi put hođočasstile u njegovu Župu, i približile vjernicima život i djelo svojega Utemeljitelja. Vjernike je pozvao da ustraju u molitvi za Stadlerovo proglašenje blaženim i svetim, te budu ponosni na sina svojega grada koji je, kako je naglasio, bio velik borac za hrvatski narod, Katoličku crkvu i vjernike u Bosni i Hercegovini. (IKA)

Sestre Presvetoga Srca Isusova proslavile svetkovinu Presvetoga Srca Isusova

Gospić, 24. lipnja 2022.

Na svetkovinu Presvetoga Srca Isusova gospićko-senjski biskup mons. mr. Zdenko Križić OCD, pozvao je sestre iz Družbe Sestara Presvetoga Srca Isusova u Rijeci i Otočcu da svetkovinu proslave svečanom misom u kapeli Ordinarijata u Gospiću, koju je 24. lipnja 2022. godine predvodio on u zajedništvu s kancelarom i tajnikom vlč. Mišelom Grgurićem.

„Kada je blagdan Srca Isusova utemeljen kao obvezatan za cijelu Crkvu, vaša utemeljiteljica (r. 1852.) imala je 4 godine. Bilo je to vrijeme posebnoga otkrića Božje ljubavi, Božjega Srca, i vrijeme zanosa vjernika za imitiranjem Isusova Srca. U tom vremenu

živi i djeluje utemeljiteljica Marija Krucifiksa Kozulić. Stoga nije čudno da je baš tim imenom htjela nazvati Družbu koju osniva te tako definirati njezinu karizmu i duhovnost. Sam naziv Družbe nije neki obični privjesak, nego njezina bít, njezino karizmatičko obilježje. Naziv niče iz iskustva Božje ljubavi i dobrote, ali i iz iskustva imitiranja Isusova Srca, djelovanjem i radom s najsiromašnijima, s onima koji su najviše oskudijevali srcem i ljubavlju“, poručio je biskup Križić. „I cijela bit formacije budućih redovnica zacrtana je u tom smjeru: oblikovati vlastito srce po uzoru na Isusovo, na način da bi svi ti siromašni to mogli osjetiti. Isus nam je objavio i pokazao Božju ljubav, Božje Srce. Zato je u evanđeljima njegov život i njegov odnos s ljudima, napose siromašnima i bolesnima, zadivljujući. Nije se čuditi da su neki, pročitavši evanđelje i upoznavši lik Isusa Krista, samo izjavili: ‘Previše lijepo da bi bila istina.’ Nemamo nikakva razloga sumnjati u tu istinu, ali znamo dobro kako je teško tu istinu, odnosno, takvu ljubav i takvo srce u životu ostvariti. Sâm Bog ustvrđuje kako je teško oblikovati srce: ‘Podmuklije od svega jest srce. Jedva popravljivo, tko da ga pronikne.’ (Jer 17,9) (...) Kako doći do ostvarenja Isusova poziva da budemo blaga i ponizna srca, kao što je on bio? Mi molimo Isusa poznatim zazivom: ‘Učini srce moje po Srcu svojem.’ Kako to postići i je li to uopće moguće?“ upitao se biskup Križić te nastavio: „S druge strane, mnogi su to ostvarili, znači da nije nemoguće. No, treba napomenuti da su taj ideal ostvarili samo djelomično, u određenim postotcima, jer nije moguće biti savršeni u ljubavi. Isusov poziv da budemo savršeni, kao što je savršen naš Otac na ne-

besima, ideal je drugoga života. Ovo nas ne oslobađa od truda i napora koji je potrebno uložiti još za zemaljskoga života. Sve slabosti i praznine, koje ćemo otkrivati, ne smiju nas obeshrabriti da odustanemo od napora. (...) Sveti Pavao bio je čovjek divnoga srca. U kršćanskoj tradiciji postoji izreka: ‘Cor Pauli, Cor Christi’ (Srce Pavlovo, Srce Kristovo). Ali znamo kako se Pavao žalio da ne drži uvijek pod kontrolom to srce. On piše: ‘Ja zbilja ne razumijem što činim, jer ne činim ono što hoću, nego činim ono što mrzim... Onda to više ne činim ja, nego grijeh koji stanuje u meni ... Istina, moj se unutarnji čovjek slaže u veselju s Božjim zakonom, ali vidim u svojim udovima drugi zakon koji se bori protiv zakona moga uma (srca).’

Ovo je ohrabrujuće. Ovo nam govori da je moguće biti čovjek Isusova Srca, bez obzira što se ponekad ne ćemo previše ponašati u skladu s Isusovim Srcem. Sve ovisi o našem nastojanju i o našoj askezi. Imati Isusovo Srce – nama je to iznimno teško postignuće. Po naravi sebični smo, egoistični, u neprestanoj borbi za sebe i za svoje interese. Nekada to i ne primijetimo. Nema oslobođenja od ove urođene mane bez trajne borbe da se odričemo samih sebe. To je prvi uvjet za svakog Isusova učenika. Nema nikoga tko nije imao potrebu ratovati na ovom području kako bi ostvario autentičnu ljubav koja ide do spremnosti dati život za druge. Mi nismo u situaciji da moramo dati život za druge prolijevajući krv, ali se moramo svakodnevno učiti davati nešto od našega života drugima, trošiti se za druge“, poručio je propovjednik. „Isus tvrdi da će izgubiti život onaj koji ga želi ‘sačuvati’. Sačuvati, u smislu, izbjegavanja žrtve, bojazni da se zbog žrtvi ne izgubi zdravlje, strah da

bi nam trošenje za druge skratilo život. Isus stavlja naglasak na to da se život čuva darujući ga drugima. Ostaje pitanje koliko smo uvjereni u ovu istinu. Mudrac Sirah tvrdi: 'Srce mijenja lik čovjeku, bilo na dobro bilo na zlo.' (Sir 13,25) Kada čovjek malo oplemeni svoje srce, doživljava i određeni vanjski preobražaj koji i drugi primjećuju. Naša vanjština odaje stvarnost našega srca i to se ne može skriti. Mudrac u *Knjizi izreka* savjetuje svojega sina, govoreći mu: 'Sine moj, povrh svega čuvaj svoje srce, jer iz nje ga izvire život.' (Izr 4,23) O stanju našega srca ovisi naše ponašanje, naše razmišljanje, naše objektivno analiziranje stvarnosti oko nas. (...) Čovjeka, bez srca ispunjena ljubavlju, progone različite opsesije koje ga truju. Veliki ruski pisac Dostojevski, u djelu *Braća Karamazovi*, predstavlja jednu ženu koja se tuži staromu monahu Zosimu da je neprestano progoni opsesija smrti. Starac joj kratko odgovara: 'Ljubi i tvoje će opsesije nestati.' To znači: 'Čini nešto dobra za druge i u tebi će cvjetati život, a ne opsesija smrti'“, rekao je mons. Križić.

Biskup je propovijed završio riječima: „Ova svetkovina sve nas poziva, a vas sestre još više, na poseban način, jer je ovdje Srce vašega poziva, da svakodnevno radimo na usklađivanju otkucaja našega srca s Isusovim Srcem.“ (IKA)

Zlatni jubilej redovničkih zavjeta Milosrdnih sestara sv. Križa

Đakovo, 25. lipnja 2022.

Zlatni jubilej vjernosti Gospodinu tijekom 50 godina življenja redovničkih zavjeta 25. lipnja 2022. godine proslavilo je dvanaest Milosrdnih sestara svetoga Križa u Đakovu.

Jubilej su proslavile: s. Mirela Štraub SCSC (Črnkovci), s. M. Magdalena Kulić SCSC (Dugobabe), s. Nikodema Slivnjak SCSC (Radoboj), s. Milijana Lajčak SCSC (Marijanci), s. M. Amalija Kupčerić SCSC (Marijanci), s. Alojzijana Alšić SCSC (Marijanci), s. Mirjana Kesić SCSC (Doma-ljevac, BiH), s. M. Katarina Zdravčević SCSC (Beketinci), s. Danijela Majstorović SCSC (Drinovci, BiH), s. Marislava Džakula SCSC (Pješivac-Stolac, BiH), s. Florina Koštro SCSC (Koštri-Vir, BiH) i s. Berhmana Katić SCSC (Bođani, Srbija). Euharistijsko slavlje predvodio je mons. mr. Ivan Čurić, pomoćni biskup đakovačko-osječki.

U svjetlu Krstiteljeva primjera, mons. Čurić ocrtao je značenje redovničkih zavjeta koji su u našem svijetu trajan znak, što upućuje na savez i zajedništvo s Bogom, uvijek zauzeti za čovjeka, „kako nas i u naše vrijeme poziva Crkva glasom Drugoga vatikanskoga koncila, pozivajući nas da s najdubljom sućuti i solidarnosti pristupamo 'radosti i nadi, žalosti i tjeskobi ljudi našega vremena' (usp. GS, br. 1). Upravo u tom 'pokoncilskom' vremenu započinjale su svoju formaciju i redovnički život ovogodišnje sestre 'jubilarke'.“ Osvrćući se na slavlje jubileja, biskup Ivan rekao je: „Kako nam sasvim konkretan mozaik života i poziva u krilu Crkve donosi ovo jubilejsko slavlje 12 sestara redovnica svetoga Križa. Znakovit je – i one same vele – njihov broj 12. Svojim su službama, zapravo djelima svojeg redovničkoga 'apostolata' označile pola stoljeća povijesti Crkve u našim krajevima. Rodene i stasale u različitim krajevima – od obitelji i župnih zajednica na području naše nadbiskupije do drugih krajeva Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Srbije. A kasnije su svojim

djelovanjem u različitim službama obuhvatile još širi prostor – od sjedišta Hrvatske provincije ovdje, u gradu Đakovu, do Zagreba i Rijeke, od Srijemske Mitrovice do Janjeva, od Visa do Staroga Bara te Germeringa u Bavarskoj.“ (IKA)

Zlatna misa p. Pere Mijića Barišića SJ

Stari Mikanovci, 26. lipnja 2022.

Član isusovačke zajednice u Sarajevu, p. Pero Mijić Barišić SJ, proslavio je 26. lipnja 2022. godine u Starim Mikanovcima zlatnu misu, 50 godina svećeništva.

Predvodio je misno slavlje na oltarnom prostoru, postavljenom u parku pokraj crkve sv. Klare, djevice, na kojemu je bilo ispisano i njegovo mladomisničko geslo: „Tražio sam i kličem: ‘Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.’“ Na misi je propovijedao isusovac i dugogodišnji suradnik na bračnim i zaručničkim tečajevima Hrvatske zajednice bračnih susreta o. Pero (Petar) Sabolić. Govoreći o zlatomisniku, među ostalim, istaknuo je njegovu posebnu ljubav – posjeti obiteljima, posebno onima u krizi.

Zlatomisnik je zahvalio na svemu: „Čitav me život prate dobri darovi, dobri ljudi, dobri pogledi, susreti s ljudima. Nikada nisam nikomu uskratio reći toplu istinu da čovjekov život ima smisla. Tu istinu nisam skrivao. Nešto od toga ljudi su mogli vidjeti na mom licu. Poslali su me u svijet s osmijehom. Dva dana su u čovjekovu životu najvažnija – jedan je kad si se rodio, da si tu, a drugi jest onaj dan kad si shvatio zašto si na svijetu. Naš je susret molitven, i vapaj Bogu da Krist Gospodin u srcu svakoga od nas unosi nazor uskrsa“, rekao je svećar. Zlatomisničkom slavlju prethodila je trodnevna

duhovna obnova i priprava, čiji je voditelj bio p. Mijo Nikić SJ.

Zlatomisnik p. Pero Mijić Barišić SJ rođen je 24. studenog 1939. godine u Budišnjem Ravni kod Konjica, od roditelja Jure i Kate, rođene Kostić. Nakon osnovne škole, odlazi u gimnaziju u Dubrovnik. Od 1959. godine član je Družbe Isusove. U Zagrebu je od 1965. do 1972. godine studirao teologiju i filozofiju, a u Napulju preddiplomski studij. Bio je odgojitelj sjemeništaraca, a 1975. godine odlazi u Pariz u Hrvatsku katoličku misiju. Iz Pariza o. Pero odlazi u Sarajevo, Boku kotorsku, potom u Osijek, gdje je u prigradskom naselju Višnjevac bio u službi kapelana. Godine 1982. opet je u inozemstvu, u Njemačkoj, na Bodemskom jezeru. Ratne 1992. godine vraća se u Osijek, gdje ostaje do 2006. godine. Aktivno je surađivao s *Caritasom*, a u zajedništvu s o. Željkom, pri *Caritasu*, osniva Centra za dijete. Iz Osijeka godine 2006. odlazi u Rim, na glasoviti „Germanikum“, a nakon dvije godine provedenih u Parizu, u katoličkoj misiji, vraća se u Hrvatsku, u Dubrovnik, gdje je na službi bio osam godina. Tri godine o. Pero Mijić Barišić djeluje u Sarajevu, u Rezidenciji Družbe Isusove. Bio je i prvi ravnatelj u osnutku Isusovačke klasične gimnazije s pravom javnosti u Osijeku. (IKA)

Zlatna misa fra Vatroslava Frkina OFM

Samobor, 26. lipnja 2022.

Domaslovečki sin, fra Vatroslav Frkin OFM, proslavio je 50 godina svećeništva, 26. lipnja 2022. godine, svečanom euharistijom u Kući susreta Tabor u Samoboru.

Misu je predvodio zlatomisnik. U homiliji fra Venancije Mihaljević OFM, gvardijan u Tvrđi/Osijek predstavio je djelovanje fra Vatroslava, s naglasakom na obitelji i branitelje kojima je posvetio velik dio svojega života. „Domaslovčani su punili župnu crkvu sv. Anastazije, a tako i samostan Blažene Djevice Marije. Tebe je samoga Gospodin obradio izvanrednim darovima, među njima i darom komunikativnosti, kako s Bogom tako i s obiteljima. Znaš živo komunicirati, počevši od male djece pa sve do ljudi znanosti. U tvom pastoralnom radu resila te je svećenička revnost i intenzivan rad s obiteljima. Danas, kada je završetak 10. susreta obitelji u Vatikanu pod geslom „Poziv i put svetosti“, čime je ujedno završila Godina obitelji, slavimo tvoj jubilej koji nije slučajno baš danas. Prevalio si dugi put, uz Božju pomoć i zagovor Blažene Djevice Marije. Ti si, uz njezin zagovor, nadišao sve poteškoće da ostvariš svoje franjevaštvo i svećeništvo te ti je uvijek bila na pameti Isusova Riječ ‘Sve mogu u onome koji me jača’, istaknuo je između ostaloga propovjednik, zaključujući: „Mi s tobom kličemo slogan koji si stavio na sličicu današnje prigode – Kraljice mira, moli za nas.“

Na kraju mise fra Vatroslav zahvalio je od srca svima koji su pomogli u ostvarenju slavlja, kao i svima koji su pristigli i iz drugih krajeva Hrvatske. (IKA)

Zlatna misa fra Veselka Grubišića OFM

Dubrovnik, 26. lipnja 2022.

Zahvalno euharistijsko slavlje, povodom 50. obljetnice svećeništva, proslavio je 26. lipnja 2022. godine, u crkvi Male braće u

Dubrovniku, gvardijan samostana fra Veselko Grubišić OFM. Na zlatnoj misi propovijedao je generalni vizitator Franjevačke provincije sv. Jeronima fra Ivan Sesar OFM, a kao iznenađenje na slavlje, u zadnji čas, stigao je i misionar fra Ilija Barišić OFM, donoseći simbolično ozračje Afrike u kojoj je zlatomisnik proveo gotovo dva desetljeća.

„Kada si prije punih pedesetak godina, davne 1972. godine, kao član Franjevačke provincije u Dalmaciji, po rukama biskupa zareditelja primio sveti red svećeništva, nisi mogao znati ono što će poslije toga doći, niti kamo ćeš morati poći“, kazao je na početku propovijedi vizitator Sesar te dodao kako je fra Veselko tada mogao, poput Abrahama, vjerovati da je Bog nešto s njim naumio, da on s njim nešto hoće i namjerava. Nastavio je kako je zlatomisnik tada odvažno krenuo na put u nepoznato, s povjerenjem u Gospodina. „Milost njegova bila je s tobom“, kazao je te ustvrdio kako je fra Veselkov životni put bio obilježen samozatajnošću, potpunim predanjem, nesebičnim razdavanjem, trudom i požrtvovnošću. „Nisi se vezao za mjesto, nego si uvijek, u duhu redovničke poslušnosti, išao gdje te trebaju i kamo te tvoji poglavari šalju“, istaknuo je propovjednik Sesar. Propovjednik se poslužio riječima pjesme sv. Franje *Hvaljen budi, Gospodine moj* nabrojivši zahvalnost za sve sakramente koje je slavjenik podijelio, propovijedi i riječi utjehe koje je izrekao, kao i za bezbroj dobrih djela koja su nama nepoznata, ali su u Božjemu Srcu duboko pohranjena.

Na kraju mise prigodnim riječima svim znanima i neznanima zahvalio je jubilarac Grubišić, rekavši kako je to za njega dan sjećanja, zahvaljivanja Bogu koji ga je vodio i

dan molitve. Spomenuo se kako je njegova pokojna majka uvijek molila da joj bar jedno dijete bude svećenik ili časna sestra, a „Bog je izvukao mene“. Zamolio je i za oprost zbog ljudskih slabosti koje kao svaki čovjek ima te uputio molitvu Gospodinu da bude s njim u danima koji su pred njim, preporučivši se u molitve vjernika.

Fra Veselko Grubišić OFM rođen je 11. ožujka u 1945. godine u Posuškom Gradcu, u Hercegovini, od sada pok. Ivana i Kate Grubišić, kao četvrto od šestero djece. Poslije završene osnovne škole prijavio se u sjemenište kao kandidat Franjevačke provincije sv. Jeronima u Zadru. Prve dvije godine proveo je u zadarskom sjemeništu, zatim je krenuo u novicijat na Košljunu. Nakon pola godine novicijata morao je u vojsku, a vojni rok služio je u Makedoniji. Po povratku iz vojske, nastavio je novicijat na Košljunu, zatim je pohađao gimnaziju u Pazinu i Splitu te 1968. godine Višu teološku školu u Bixeh-Bressanoneu, u Južnom Tirolu. Na blagdan svetih Petra i Pavla, 29. lipnja 1972. godine, u Tirolu je zaređen za svećenika. Sljedeće, 1973. godine, imenovan je župnim vikarom u Župi sv. Nikole u Rijeci, gdje proveo tri godine. Nakon toga je, s drugom petoricom franjevac, bio raspoređen da ide na službu u Argentinu, ali je došlo do promjene pa je određeno da ide u Južnu Afriku. Vizu za Afriku trebao je dugo čekati. Za vrijeme čekanja jednu godinu proveo je u Dubrovniku, pa je zatim raspoređen za župnika u Rovinjskom Selu, kod Rovinja. Nakon skoro tri godine čekanja, 20. lipnja 1979. godine stigao je u Južnu Afriku gdje je ostao do listopada 1997. godine. U Južnoj Africi proveo je više od 18 godina. Po povratku u Hrvatsku imenovan

je župnikom Župe sv. Nikole Tavelića u Rijeci gdje je ostao šest godina. Zatim je devet godina bio župnik u Župi Presvetoga Srca Isusova u Zadru, te deset godina gvardijan u samostanu Male braće u Dubrovniku. (IKA)

Predstavljanje knjige o povijesti prve javne knjižnice na hrvatskome tlu

Dubrovnik, 27. lipnja 2022.

Predstavljanje knjige *Povijest prve javne knjižnice na hrvatskome tlu (1463.)*. *Knjižnica Samostana sv. Dominika u Dubrovniku u okviru humanističkih gibanja u XV. i XVI. stoljeću*, autora prof. dr. Stjepana Krasića, održano je 27. lipnja 2022. godine u klaustru Dominikanskoga samostana u Dubrovniku. Izdavač je knjige Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu. Organizatori su predstavljanja knjige bili Samostan sv. Dominika u Dubrovniku i Grad Dubrovnik.

Prva predstavljateljica knjige, predstojnica Katedre za knjigu i nakladništvo na Odsjeku za informacijske i komunikacijske znanosti Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, prof. dr. Ivana Hebrang Grgić, izrazila je veliko zadovoljstvo što je knjiga, koja govori o povijesti knjižnice, objavljena jer je posao pisanja jedne ovakve knjige izrazito mukotrpan i dugotrajan. „Ova je knjiga mnogo više od onoga što na prvi pogled naslov otkriva. Ona donosi sustavan pregled ne samo knjiga i knjižnice, već cjelokupnoga društvenog, kulturnog, političkog i znanstvenog konteksta. Koristeći nevjerojatnu količinu arhivskih podataka, objašnjava i sve što je dovelo do nastanka te knjižnice“, objasnila je. Također je istaknula kako autor usporedno uvodi i u priču o Redu propovjednika

koji su oduvijek gajili ljubav prema knjizi te progovara i o gradnji srednjovjekovnoga Dubrovnika te o raznim biografijama građana grada Dubrovnika. „Ova knjiga može biti korisna literatura svima koji proučavaju povijest, povijest umjetnosti i znanosti, arhitekturu i brojna druga područja. Pisana je znanstvenim stilom, ali namijenjena i široj čitateljskoj publici“, rekla je prof. Hebrang Grgić.

Autor je pojasnio povijesne okolnosti i širi kontekst kako je došlo do gradnje i otvaranja prve javne knjižnice izvan Italije. U vremenu XV. i XVI. stoljeća i u Samostanu sv. Dominika u Dubrovniku mnogo se gradilo i poboljšavalo. Tako su se tražila i nova rješenja u vidu većih i ljepših prostora za obavljanje specifične djelatnosti njegovih članova, koji su intelektualnom radu pridavali izuzetno visoko mjesto. Gradnja knjižnice počela je oko 1463. godine. Udruženim naporima samostana i grada, razmjerno je brzo napredovala te je završena prije 1520. godine. „Bila je namijenjena – kako se čita u odluci vlade Dubrovačke Republike od 23. travnja 1501. godine – ‘na čast Božju, na ukras samostana, uslugu kako svih naših građana, tako i stranaca koji dolaze u naš grad’ te je tako u gradu pod Srđem ugledala svjetlo dana treća po redosljedu osnutka i prva izvan Italije javna knjižnica, koja je svojom otvorenošću u priznanju prava svakomu čovjeku na knjigu, njenoj demokratizaciji, prevladavanju srednjovjekovne feudalne zatvorenosti u sebe itd., napravila krupan civilizacijski iskorak, objavivši tako ne samo na hrvatskim prostorima zoru novoga vijeka“, istaknuo je prof. Krasić. (IKA)

Izložba fotografija o misionaru o. Anti Gabriću SJ

Solin, 29. lipnja 2022.

Izložba fotografija o životu i radu najpoznatijega hrvatskog misionara o. Ante Gabrića SJ, pod naslovom *Tamo gdje palme cvatu*, autora Zvonimira Atletića, otvorena je 29. lipnja 2022. godine u solinskoj galeriji „Zvonimir“. Izložbu su priredili Zaklada otac Ante Gabrić, Hrvatski fotografski centar i Javna ustanova u kulturi „Zvonimir“ Solin, uz svesrdnu pomoć Župe Gospe od Otoka u Solinu te pod pokroviteljstvom Veleposlanstva Indije.

Uvodnim obraćanjem istaknuto je kako je jedan od temeljnih ciljeva izložbe budenje istinskoga hodočasničkog puta koji je po hrvatskim svetištima diljem Domovine prošao otac Ante Gabrić. Njegovi posjeti solinskomu prasvetišu još su živi u sjećanjima sudionika velike proslave jubilejâ Crkve u Hrvata 1976. godine, a njegove propovijedi i poruke s Gospina Otoka danas više no ikad pozivaju na istinitost kršćanskoga življenja. Govoreći o izložbi i autoru fotografija, Ivan Ugrin istaknuo je kako je autor 1977. godine upoznao i fotografirao svetu Majku Tereziju i oca Antu Gabrića u njihovim misijama u gradovima Kolkata i Maria Polli. Otad su se više puta sreli, dok ih je pratio na njihovim putovanjima u Hrvatskoj i Indiji, dokumentirajući njihov rad i život u Hrvatskoj i u Indiji. Atletić je vjerojatno fotograf koji je najčešće bio u mogućnosti dokumentirati njihov rad s bolesnim i siromašnim ljudima u njihovim misijama. Ugrin je nadalje zaključio kako je jedan od ciljeva izložbe – koja ‘hodočasti’ po domovinskim svetištima i župama – i upoznava-

nje javnosti s procesom beatifikacije o. Ante Gabrića.

Violeta Oršulić govorila je o radu Zaklade koja je kao neprofitna organizacija osnovana s ciljem širenja pobožnosti prema sluzi Božjemu ocu Anti Gabriću, oživljavanju misijskih postaja koje je za svojega života i rada osnovao u Bengaliji, najsiromašnijemu dijelu Indije. Oršulić je istaknula kako je krajnji cilj ovoga djelovanja u misijskim postajama pružanje pomoći siromašnim obiteljima u obrazovanju njihove djece preko projekta kumstva „Palma“, a potom u osposobljavanju odraslih za život revitalizacijom zanatskih radionica koje je organizirao o. Ante. Obnovljena župna kuća u Mariapoliju uskoro će postati volonterski centar „Tamo gdje palme cvatu“ kako bi se volontiranjima pomoglo misijskim postajama, Misionarkama ljubavi Majke Terezije u Kolkati i Mariapoliju te omogućilo dodatne vidove volontiranja u različitim projektima Zaklade.

Rodna kuća o. Ante Gabrića SJ u Metkoviću, u projektu koji Zaklada provodi s Družbom Isusovom, postat će spomen-kuća, tematski muzej te duhovni centar. Djelovanje Zaklade usmjereno je između ostaloga i uskomu povezivanju Hrvatske i Indije, temeljenomu na onom povijesnom podržavanju Gabrićevih misija domovinske i iseljene Hrvatske, zaključila je Violeta Oršulić, pozvavši na praćenje i podršku rada Zaklade, a sve s ciljem ispravnoga valoriziranja života i djela sluge Božjega, oca Ante Gabrića, velikoga zaštitnika i zagovornika. (IKA)

Predstavljena knjiga *Naša klecala i baklje: djelovanje, stradanja i mučeništva u Družbi sestara milosrdnica svetoga Vinka Paulskoga*

Zagreb, 30. lipnja 2022.

Knjiga *Naša klecala i baklje: djelovanje, stradanja i mučeništva u Družbi sestara milosrdnica svetoga Vinka Paulskoga*, autorice Nevenke Nekić, a u izdanju Družbe sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskoga, predstavljena je 30. lipnja 2022. godine u Kući matici Družbe sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskoga u Zagrebu. O knjizi su govorili zagrebački pomoćni biskup mons. dr. Ivan Šaško, pravnik dr. sc. Tomislav Jonjić te autorica knjige prof. Nevenka Nekić.

Biskup Šaško odao je priznanje autorici knjige, rekavši kako je naslov knjige izabrala revna 'hagiografkinja', profesorica Nevenka Nekić.

Dr. Jonjić govorio je na temu *Zemlju im dade u baštinu: muka i stradanje sestara milosrdnica*, rekavši kako je teška povijest naroda koji ima razloga skoro svakoga tjedna u godini obilaziti masovne grobnice svojih predaka.

Na kraju je o knjizi govorila autorica prof. Nekić. Rekla je da je ta knjiga jedno svjedočanstvo o drami, tragediji časnih sestara milosrdnica koje su stradale u okrutnim, nemilosrdnim komunističkim vremenima, osobito tijekom i nakon Drugoga svjetskog rata. Ona je posvećena prvenstveno sestrama koje su umorene na okrutne načine i za koje očekujemo uzdignuće na oltar jer su podnijele krvnu žrtvu. Ali knjiga obuhvaća i druge žrtve, robijašice i mučenice koje su umirale po zatvorima ili po povratku s roblje. Svjedoči i o onima čije su krvave haljine

stizale, bez riječi, na portu ovoga samostana, a primateljice nisu smjele ni riječ progovoriti niti što upitati.

Završnu riječ vrhovne poglavarice, s. Miroslove Bradice MVZ, prenosimo u cijelosti:

„One su naša klecala i baklje“ – naš uzor i putokaz, na stranputicama života ovoga svijeta koji tone u tami i beznađu, ispunjen mržnjom, zarobljen materijalizmom, egoizmom, hedonizmom, a tako pun čežnje za istinskom ljubavlju i slobodom. Ova, hvale vrijedna knjiga, što je nikla iz pera naše vršne spisateljice prof. Nevenke Nekić, sažela je kao u jedan buket sve ono tiho, skromno i plemenito, ali istovremeno, odlučno, čvrsto i hrabro što je nicalo, što živi i raste u krilu drevne Družbe sestara milosrdnica. S toliko ljubavi i tankočutnosti istaknuto je u knjizi, upravo ono što čini srž karizme sestara milosrdnica. To je duboka povezanost osobnoga dragovoljnog predanja, koje uključuje svakidašnje umiranje sebi i svijetu, s odlučnom spremnošću na žrtvu života (ako ju Bog bude tražio) za očuvanje uzvišenih ideala koji su u dane mladosti osvojili srce svake milosrdnice.

U knjizi je vrlo jasno naglašena nerazdvojna povezanost žrtve svake redovnice s Kristovom žrtvom na križu. Isprepliće se duboka povezanost između mučeništva ljubavi i mučeništva krvlju, što su sestre u teškim vremenima stradanja i ostvarile. Ratni vjhor, tolika progonstva, zlostavljanja i mučenja nedužnih sestara po zatvorima i samicama, izbacivanje iz društvenoga života uz najokrutnije gaženje ljudskoga dostojanstva nije sestre slomilo, nego je jačalo njihov ponos i budilo herojsku snagu za nove početke. Premda brojem znatno smanjena, goto-

vo bačena na prosjački štap, Družba sestara milosrdnica preživjela je sve strahote komunizma. Obnovila je svoje redove novim članovima i hrabro nastavila hod u budućnost. U njoj su trajno svijetlile baklje molitvenih duša koje su tiho i samozatajno služile Bogu i bližnjemu, crpeći duhovnu snagu u dugim molitvama na klecalima.

Knjigu *Naša klecala i baklje* autorica je posvetila Družbi sestara milosrdnica. Učinila je to kao izraz duboke zahvalnosti i poštovanja za sve što je Družba tijekom dugoga niza godina učinila za hrvatski narod i za njegov boljitak na području prosvjete i karitativnoga djelovanja. Stoga neizmjernu zahvalnost dugujemo prof. Nevenki Nekić, koja je svojim izuzetnim stilom i perom ocrtała povijest i sudbinu jedne od najstarijih aktivnih Družbi na hrvatskom tlu. Približila nam je njezin skromni početak, predstavila bujni rast i procvat Družbe sestara milosrdnica i njihovu mnogostruku djelatnost. Objelodanila je mučeništva i stradanja u Družbi za vrijeme okrutnoga komunističkog režima, te s pijetetom i velikim poštovanjem predstavila sudbine sedam nedužno ubijenih sestara.

Padoše poput „sedam bijelih ljiljana“, kao žrtve komunističkoga režima iz mržnje prema vjeri. Sva njihova krivnja bila je u nesebičnoj ljubavi i služenju Bogu i svojem narodu – *Pro Deo et Patria*. Svojim primjerom i životom one su naš putokaz, naše upaljene baklje vjere i nade u bolje sutra, naše jamstvo da će milosrdna ljubav i plemenitost u konačnici slaviti pobjedu dobra nad okrutnom zloćom. Neka svojim zagovorom prate ovu Družbu i cijelu domovinu Hrvatsku. (IKA)

KRONIKA REDOVNIŠTVA U BOSNI I HERCEGOVINI

Međuprovincijski susret provincijalnih poglavarica i odgojiteljica Školskih sestara franjevki Krista Kralja

Sarajevo, 19. travnja 2022.

Susret provincijalnih poglavarica i odgojiteljica Školskih sestara franjevki Krista Kralja održan je 19. travnja 2022. godine u provincijalnom sjedištu Bosansko-hrvatske provincije Prečistoga Srca Marijina u Sarajevu. Na 43. Međuprovincijskom susretu sudjelovale su sestre hrvatskoga govornog područja triju Provincija – Splitske, Mostarske i Bosansko-hrvatske, a virtualnim putem pridružile su se također sestre Marijanske provincije.

Na početku susreta riječi pozdrava uputila je s. Željka Dramac SSFCR, provincijalna poglavarica i domaćin susreta, iskazujući radost što su se mogle okupiti kako bi podijelile zajedničke radosti, nade i poteškoće s kojima se susreću na putu odgoja mladih, uzevši u obzir i neizvjesnu situaciju društva koju žive i proživljavaju. Pozdravima se pridružila također s. Klara Šimunović SSFCR, vrhovna poglavarica, želeći sudionicama susreta plodonosan rad.

Susret je započet euharistijskim slavljem koje je predvodio fra Ivan Šarčević OFM. U homiliji je naglasio važnost odgoja u odnosu na ljudsku, kršćansku, evanđeosku i franjevačku dimenziju. Naslanjajući se na evanđeosku riječ, uputio je nazočne da u odgojnom traganju, poput Marije, ne odlaze s groba dok ne čuju odgovor.

U radnom dijelu sudionice susreta nastavile su promišljati o izazovima u početnom odgoju te o mogućnostima spajanja odgojnih skupina u njihovim provincijama.

Popodnevene sate sestre su provele u Ustanovi za prihvata i odgoj djece „Mala škola“ u Varešu te u Franjevačkom samostanu, Klasičnoj gimnaziji i Konviktu u Visokom. „Malu školu“ vode sestre Bosansko-hrvatske provincije, koje su ih srdačno dočekale, na čelu s ravnateljicom Ustanove s. Snježanom Pavić SSFCR. U Visokom su ih primili i pozdravili fra Franjo Radman OFM gvardijan Franjevačkoga samostana, i fra Stipo Alandžak OFM, pedagog Škole. (s. Radmila Ilinović SSFCR)

Predstavljanje knjige fra Gabrijela Tomića OFM *Događaji: moja sjećanja na njih*

Brestovsko, 20. travnja 2022.

U dvorani samostana sestara klarisa u Brestovskom održana je 20. travnja 2022. godine promocija knjige *Događaji: moja sjećanja na njih*, fra Gabrijela Tomića OFM.

Nakladnik je knjige Župa sv. Ante Padovanskoga Žitače/Podhum, rodna Župa autora knjige. Urednik je knjige fra Nikica Vujica OFM, tadašnji ekonom Provincije Bosne Srebrene. Predgovor je napisala s. M. Hijacinta Batinić OSC, opatica samostana sv. Klare na Brestovskom, a pogovor mons. dr. Pero Sudar, pomoćni biskup vrhbosanski u miru.

Voditelj programa predstavljanja knjige bio je fra Mirko Majdandžić OFM, fojnički gvardijan koji se također, svirajući gitaru, zajedno sa sestrom M. Janjom Dragičević, OSC, koja ga je pratila na klarinetu, pobrinuo da ovaj skup bude još ljepši. Njih dvoje su, po fra Gabrijelovoj želji, između pojedinih govora predstavljala knjige, izveli odabrane Gospine pjesme.

Knjigu je predstavio mons. Sudar, ocrtavajući autora kao „staro dijete“, jer je jednostavnim i djetinjim jezikom ispričao svoju životnu priču, opisujući događaje i ljude koje je sretao tijekom života, počevši od djetinjstva pa sve do župe Brestovsko gdje danas živi. Naglasio je kako se cijelom knjigom kao nit provlači autorova duboka vjera. Stoga je ovu knjigu mons. Sudar nazvao „spomenikom i spomenom toj vjeri“, koja je napisana Bogu na slavu i na korist čovjeku.

Sestra M. Hijacinta opisala je knjigu kao jednu od onih koje se, zbog ljepote pripovijedanja i mnoštva zanimljivih događaja, čitaju u jednom dahu. Čestitajući autoru na mukotrpnom radu pisanja knjige u 87. godini života, s. M. Hijacinta dodala je kako fra Gabrijel svojom požrtvovnosti može biti primjer svima da u osobni život ugrade više napora i zalaganja.

Sestra M. Sara Bošnjak, koja je bila zadužena za prijepis i lekturu, pojasnila je put od bilježnica pisanih fra Gabrijelovom rukom do zadnje lekture prije tiskanja knjige. Fra Gabrijelovo djelo svrstala je u književnu vrstu memoara, veoma bogatim lijepim načinom pripovijedanja i mnoštvom arhaičnih izraza.

Na koncu, o svojoj knjizi progovorio je i sam autor. Nabrojio je sve one kojima duhuje osobitu zahvalnost za izdavanje knjige. Priznao je i kako je zapisivanje pojedinih događaja iz teške prošlosti za njega na neki način bilo oslobađajuće – „imao sam osjećaj da su bol i patnja prešli na papir“, rekao je fra Gabrijel. (FIA)

Održan 18. Provincijalni sabor Hrvatske salezijanske provincije

Žepče, 18. – 21. travnja 2022.

Sabor Hrvatske salezijanske provincije održan je od 18. do 21. travnja 2022. godine u Žepču, u Bosni i Hercegovini. Može se stoga reći da je to i povijesni Sabor jer je prvi put održan izvan Republike Hrvatske. Za to je postojalo nekoliko razloga. Naime, u svijetu djeluje 14.000 salezijanaca koji su raspoređeni u provincije, koje često obuhvaćaju više država. Tako salezijanci iz Hrvatske salezijanske provincije, osim u Hrvatskoj, imaju i jednu zajednicu u Bosni i Hercegovini, u Žepču. Tu se nalazi Katolički školski centar „Don Bosco“, u okviru kojega djeluju gimnazija i tehnička škola te oratorij i učenički dom. Nedavno je proslavljeno i prvih 25 godina djelovanja salezijanaca u Žepču. Održavanjem Provincijalnoga sabora u Žepču htjelo se posvijestiti važnost te prisutnosti, ali i zahvaliti i Bogu i ljudima, kao i svojoj braći salezijancima koji su dali svoj doprinos prisutnosti salezijanske karizme i don Boscova preventivnog sustava u Žepču.

Na Saboru je sudjelovalo 26 sabornika iz salezijanskih zajednica iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine, jedan predstavnik salezijanaca iz Hrvatskih katoličkih misija u Njemačkoj i jedan predstavnik mlade braće laika. U uvodnom dijelu, pri otvorenju Sabora, sudjelovali su i načelnik općine Žepče, g. Mato Zovko, salezijanska suradnica gđica Sanja Ilić te mjesni župnik vlč. Predrag Stojčević i njegov kapelan vlč. Štefan Marković.

Na početku rada sabornici su obavili duhovnu obnovu u koju ih je, zahvaljujući internetskoj vezi, uveo isusovac o. Hrvoje Mravak iz Splita. On je govorio o zajedniš-

tvu te o osobnom i duhovnom razlučivanju u redovničkom životu. Pozvao je sabornike da se, imajući u vidu osobnu prošlost i sadašnjost, kao i stvarnost Provincije, zapitaju što bi se, uz Božju pomoć, moglo poboljšati.

U daljnjem radu, potaknuti osobnim razmišljanjem i radom u skupinama te provincijalovim izvješćem o životu i radu u Provinciji tijekom posljednjega trogodišta, kao i smjernicama vrhovnoga poglavara Salezijanske družbe, sabornici su raspravljali osobito o nekim izabranim djelovanjima u Provinciji, kao što su: pastoral mladih, početni i trajni odgoj i obrazovanje, društvene komunikacije, Salezijanska obitelj i ekonomija. (donbosco.hr)

Susret sestara juniorki Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije

Sarajevo, 23. – 24. travnja 2022.

U samostanu „Egipat“ u Sarajevu održan je, 23. i 24. travnja 2022. godine, susret sestara juniorki Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnoga Začeca Blažene Djevice Marije, pod vodstvom odgojiteljice s. M. Ljilje Marinčić, SMI. Na susretu su sudjelovale četiri juniorke: s. M. Pia Pilić, SMI, s. M. Nikolina Džavić, SMI, s. M. Mihaela Martinović, SMI i s. M. Rita Oborović, SMI.

Prvo izlaganje *Utemeljiteljeve krjeposti – program života sestara Služavki Maloga Isusa* izložila je s. Pia, istaknuvši da je prvi vrhbosanski nadbiskup, sluga Božji Josip Stadler, bio vrlo krjepostan čovjek. Izvori njegova krjeposnog života, na kojima je napajao svoju dušu, bili su Riječ Božja, ustrajna molitva, pobožnost prema Presvetom Srcu Isusovu, Blaženoj Djevici Mariji i euharistij-

ski život. Opisujući njegove bogoslovne, a i ostale krjeposti, s. Pia osvrnula se na činjenicu kako je on svojim duhovnim kćerima, Služavkama Maloga Isusa, dao primjer kako nasljedovati Krista, kako ga ljubiti i njemu služiti.

Nakon prvoga izlaganja s. Ljilja, sa sestrama juniorkama, sudjelovala je u euharistijskom slavlju u samostanskoj kapelici koje je predslavio don Mladen Delić, odgojitelj i voditelj salezijanske zajednice za odgoj duhovnih zvanja u zagrebačkom Podsusedu.

U drugom dijelu susreta također je izlaganje održala s. Pia o temi *Stadlerova pobožnost i pobožnost Služavki Maloga Isusa*. „Već od malih nogu gajio je poseban odnos s Gospodinom, tražeći lice njegovo, tražeći susret sa živim Bogom. Nakon prvih molitava, koje je kao još maleno dijete naučio od svojih roditelja, Josip je najviše volio boraviti u crkvi te je često preko dana navraćao u nju kako bi se poklonio Presvetomu oltarskomu sakramentu“, kazala je s. Pia.

Usljedilo je izlaganje s. Rite s naslovom *Utemeljiteljeva osobnost – poticaj i poruka sestri Služavki Maloga Isusa*. „Utemeljitelj, kao zrela osoba na svim razinama, veliki je primjer i poticaj svakoj sestri. On je dokaz da za sveti život nije potrebno mnogo, kako se nama ponekad čini. Put svetosti put je jednostavnosti, biti ono što jesi sa svim svojim manama i vrlinama. Voljeti i prihvaćati sebe i bližnje upravo zato jer nas Bog takve ljubi i prihvaća“, istaknula je s. Rita.

Naposljedku je s. Mihaela održala svoje izlaganje na temu *Utemeljitelj i Družba*, koje je zaključila riječima: „Svaka Stadlerova stopa, stopa je Krista kojega je naviještao jer je imao veliko pouzdanje u njega. Uzdanje u Svemogućega pratilo ga je cijeloga života,

osobito u bezizlaznim situacijama. Njegova pobožnost prema Presvetom Srcu Isusovu pomogla mu je da bude vjeran Kristu i da vjerno ustraje cijeloga života u opredjeljenju za Krista. “ Nakon svakoga izlaganja uslijedila je kratka rasprava.

Drugoga dana juniorskoga susreta odgojiteljica, s. Ljilja, osvrnula se na Konstitucije Družbe SMI i na dokument *Dar vjernosti*. Govorila je o posebnoj pripadnosti sestara Bogu na temelju Konstitucija Družbe, a zatim o krizi osjećaja pripadnosti ustanovi, na temelju spomenutoga Dokumenta. Navela je situacije u kojima se obezvrjeđuje sestrinstvo, a potom je ukazala na okolnosti u kojima je sestrinstvo osrednje, ali i one u kojima je zaista življeno. (s. M. Rita Oborović)

Izabrana nova Uprava Hercegovačke franjevačke provincije

Mostar, 26. travnja 2022.

Na redovitom Provincijalnom kapitulu Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja Blažene Djevice Marije, koji je održan u Franjevačkom samostanu u Mostaru, pod predsjedanjem fra Mire Relote, generalnoga vizitatora i predsjednika Kapitula, izabrana je 26. travnja 2022. godine nova provincijalna uprava – definitorij.

Za novoga provincijala izabran je fra Jozo Grbeš OFM, dosadašnji kustos Hrvatske franjevačke kustodije u Americi i Kanadi, za vikara Provincije fra Miro Šego OFM, a za definitore fra Mladen Vukšić OFM, fra Danko Perutina OFM, fra Ante Bekavac OFM, fra Josip Vlašić OFM i fra Slaven Brekalo OFM. (MIRIAM)

Izabrana nova Uprava Franjevačke provincije sv. Križa – Bosne Srebrene

Sarajevo, 27. travnja 2022.

Na Provincijalnom kapitulu Franjevačke provincije sv. Križa – Bosne Srebrene, u samostanu sv. Pavla na Nedžarićima, u Sarajevu, izabrana je 27. travnja 2022. godine nova uprava – definitorij.

Pod presjedanjem fra Bože Vulete OFM, generalnoga vizitatora Reda Manje braće, trećega dana slavlja Kapitula, izabran je novi Definitorij Provincije u sljedećem sastavu: fra Zdravko Dadić OFM, provincijal, fra Janko Ćuro OFM, vikar Provincije te šestorica definitora: fra Drago Pranješ OFM, fra Ivo Orlovac OFM, fra Miro Relota OFM, fra Vinko Sičaja OFM, fra Petar Jeleč OFM i fra Stipo Kljajić OFM. (FIA)

Proslavljen Dan Provincije Bezgrješnoga Začeca Blažene Djevice Marije

Sarajevo, 7. svibnja 2022.

Sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnoga Začeca Blažene Djevice Marije proslavile su 7. svibnja 2022. godine Dan Provincije u Svetištu Gospe Stupske, u koje je hodočastilo četrdesetak sestara, predvođenih provincijalnom poglavaricom s. M. Anom Marijom Kesten SMI i vrhovnom poglavaricom Družbe s. M. Marijom Banić SMI. U dopodnevni satima sestre su se okupile oko Gospine špilje, koja se nalazi ispred crkve Gospe Stupske, gdje su uz Marijanske pjesme izmolile kronicu.

Svečano misno slavlje predslavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnoga ordinarijata u BiH mons. dr. Tomo Vukšić.

Na samom početku nazočne je pozdravila provincijalna poglavarica s. Ana Marija Kesten SMI koja je uputila posebnu zahvalnost nadbiskupu mons. dr. Tomi Vukšiću, kojemu je u ime sestara Sarajevske provincije poklonila križ izrađen u tvornici Kristal u Vitezu, a u kojemu je simbolično uprisutnjen biskupski grb i njegova poruka.

Nadbiskup Vukšić u svojoj propovijedi, na temelju naviještena evanđelja, govorio je o misteriju otpada i ušima nekadašnjih i današnjih Isusovih učenika kojima su pravila Isusova morala ‘tvrđ govor’. Mons. Vukšić zatim je primijenio to na redovničku zajednicu u kojoj su nekima Isusova pravila ‘tvrđ govor’, pa odstupaju. Podsjetio je kako je Isusov govor tvrđ i zahtjevan, jer je i Isusa to ‘koštalo’. „No, stav sv. Petra koji kaže: ‘Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga’ i naš je temeljni stav.“

U popodnevnom satima upriličen je duhovni program kojega je pripremila Vijeće za promicanje duhovne baštine oca Utemeljitelja, duhovnost i trajnu formaciju Služavki Maloga Isusa. U prvom dijelu duhovnoga programa progovorile su o ulozi oca Utemeljitelja, sluge Božjega nadbiskupa Stadlera o osnutku župe i izgradnji Gospina svetišta na Stupskom Polju, te o prvom stupskom župniku, vlč. Franji Venhudi, prema knjizi *Uspomene Sarajevsko-poljskog župnika vlč. Franje Venhude*.

Zatim je izložen Presveti oltarski sakrament. Klanjanje su predvodile sestre juniorke, postulantica i kandidatice. (s. M. Ljilja Marinčić SMI)

Održan susret sestara predstojnica Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije

Sarajevo, 8. svibnja 2022.

U samostanu *Egipat* i sjedištu Provincije započeo je 8. svibnja 2022. godine susret sestara predstojnica Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnoga Začeca Blažene Djevice Marije. Tema ovogodišnjeg susreta bila je *Ekonomija u službi karizme i poslanja*.

Susretom je predsjedala vrhovna poglavarica Družbe sestara Služavki Maloga Isusa s. Marija Banić SMI. U prijepodnevnom satima uslijedila su izvješća sestara predstojnica u kojima su predstavile duhovni rast u zajednici, karizmatско poslanje svoje zajednice, rast u sestrinskoj i ekonomskoj dimenziji svoje zajednice. U poslijepodnevnom satima crkveni pravnik vlč. dr. Ilija Marković predstavio je sestrama dokument *Ekonomija u službi karizme i poslanja. Smjernice Kongregacije za ustanove posvećenoga života i družbe Apostolskog života*.

Nakon radnoga dijela sestre su slavile dan Gospodnji u duhu oca Utemeljitelja sl. Božjega Josipa Stadlera, sudjelujući na molitvi krunice i svetoj misi u katedrali Presvetoga Srca Isusova, koja se molila na nakanu proglašenja blaženim sl. Božjega Stadlera. Svetu misu predslavio je župnik vlč. Oliver Jurišić.

Drugi dan susreta sestara predstojnica nastavljen je radom na zadanu temu. Sestre su imale prigodu u manjim skupinama razmišljati o vlastitosti života Provincije, promotriti njezin karizmatски i ekonomski put u duhu *Smjernica*, koje su im bile predstavljene, i prema njima napraviti okvirni pro-

gram rada i vodstva zajednica te upravljanja povjerenom imovinom i baštinom Provincije i pojedinih samostana.

Susret je završio euharistijskim slavljem koje je u kapelici samostana *Egipat* predslavio katedralni župnik vlč. Oliver Jurišić. (s. M. Olga Kikić SMI)

Proslava spomendana Majke Lujze de Marillac

Derventa, 9. svibnja 2022.

Zajednica sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskoga u Derventi proslavila je 9. svibnja 2022. godine spomendan sv. Lujze de Marillac, kojoj je posvećena njihova kućna kapelica. Bila je to prilika da se prisjete lika i djela svoje suutemeljiteljice, njezinih darova, uputa i savjeta svojim duhovnim kćerima. Također da pohite bližnjemu u pomoć, a ostavile su to tako što su bile na usluzi gospođi Marici Sirovina.

Duhovni dio programa vodio je vlč. Vlado Vrebac, župnik u župi Preobraženja Gospodinova u Borovici, koji je sestarski ispovjednik i duhovnik. U svojoj propovijedi ukratko ih je podsjetio na život i djelovanje sv. Lujze. Bio je to život satkan od molitve i djela milosrđa, pod vodstvom sv. Franje Saleškoga. Nakon njegove smrti tu ulogu preuzima sv. Vinko Paulski. Slijedi dugi niz godina njihove plodne suradnje na različitim područjima službenja Milosrdnoj Ljubavi. Svakako je za ono doba najrevolucionarniji potez bio osnivanje zajednice Kćeri kršćanske ljubavi, sestara koje ne žive u samostanima, nego izlaze u susret potrebitima i ostaju s njima. Njihovi „samostanski hodnici“ postaju gradske ulice gdje nalaze siromašne, bolesne, osamljene, ostavljene,

napuštene i iskazuju im duhovna i tjelesna djela milosrđa.

Predvoditelj misnoga slavlja posebno je naglasio kako je život sv. Lujze primjer da Bog može i želi cijeli naš život iskoristiti na dobro. To što je u životu bila odbačena, bolesna, bez obitelji i ljubavi, dalo joj je snagu da ona postane i bude stup i oslonac svima koji su od društva ostavljeni, odbačeni, zapostavljeni i zaboravljeni, da bude tješiteljica žalosnih i majka siromašnih. Na kraju je zahvalio sestrama na svemu što čine malenima i potrebitima u Derventskom dekanatu. (KTA)

Obilježena 27. obljetnica mučeničke smrti vlč. Filipa Lukende i s. Cecilije Grgić

Presnače, 12. svibnja 2022.

U Presnačama je 12. svibnja 2022. godine molitvenim zborovanjem obilježena 27. obljetnica mučeničke smrti župnika te župe, vlč. Filipa Lukende, i župske katehiste i orguljašice, s. Cecilije Grgić, MVZ.

Tim povodom u novoizgrađenoj župnoj crkvi okupio se veći broj redovnica, poglavito sestara milosrdnica iz BiH i RH, na čelu s vrhovnom poglavaricom časnom majkom Miroslavom Bradicom iz Zagreba i provincijalnom poglavaricom iz Sarajeva s. M. Julijanom Djaković MVZ. Bile su također nazočne i sestre Družbe Klanjateljica Krvi Kristove i Misionarke Ljubavi iz Banje Luke.

Prije slavlja svete mise svi su se najprije pomolili u „spomen sobi“, u nekadašnjem župnom uredu, gdje su ubijeni pa spaljeni i župnik i redovnica, kada je izgorjela i cijela župna kuća, a velika župna crkva miniranjem porušena.

Misno slavlje predslavio je biskup ordinarij mons. dr. Franjo Komarica koji se u propovijedi osobito zadržao na tumačenju križa i Krista Raspetoga u odnosu na križ i odnos prema vlastitom križu Kristovih vjernika. Ustvrdio je kako se „istinskom, pravom kršćaninu sve može dogoditi, ali jedno ne: on ne može postati očajnik“. Od te smrtonosne strahote „mi smo oslobođeni Kristovom zaslugom i ljubavlju koja nas nikada ne napušta“, naglasio je biskup. Zatim je podsjetio i na ‘bijelo mučeništvo’ brojnih generacija sestara Milosrdnica tijekom 150 godina, od kada su došle u Banju Luku. Pozvao je domaće vjernike na zahvalnost Bogu za njegove brojne darove sestrama, kojima su one usrećivale mnoge svoje suvremenike i sugrađane, a što i danas čine. (TABB)

Duhovna obnova Školskih sestara franjevki u znaku obljetnica Provincije

Bijelo Polje, 14. svibnja 2022.

U samostanu sv. Franje u Bijelom Polju 14. svibnja 2022. godine upriličena je završna duhovna obnova za sve Školske sestre franjevke Hercegovačke provincije. Okupilo se više od stotinu sestara. Ovogodišnje svibanjsko okupljanje odvijalo u znaku dviju obljetnica.

Trideset je godina nakon što je *neprijatelj provalio u našu baštinu, oskvrnuo sveti Hram i samostan pretvorio u ruševine* (usp. Ps 79,8). Spomen na izlazak posljednjih sestara iz Bijeloga Polja u Domovinskom ratu prigoda je da uvijek iznova zahvaljujemo Bogu na daru života. Njegovom dobrotom sestre su se vratile u Bijelo Polje i obnovile hram i samostan, obnovile nadu. Druga važna

obljetnica, kojoj idu ususret, 90. je obljetnica osnutka provincije (1932. – 2022.).

Prigodno je na Marijin *Veliča* uvodnu meditaciju i molitvu napisala s. Leopoldina Kovačević SSFCR, a sve sudionice okupljene pred Gospinom špiljom, netaknutom usred svih ratnih strahota, s Marijom su veličale Gospodina... „po dolasku prvih sestara iz Slovenije na ovo hercegovačko tlo..., po biskupu fra Paškalu Buconjiću OFM, koji sestrama otkri Božju volju. Bog i čovjek pozivaju: „Dođite, sestre, budite majke napuštenima, kruh gladnima, slovo nepismenima, a evanđelje svima.“ Spominjući se tog povijesnog hoda Provincije, pohodile su groblje Gruban i u molitvi se sjetile svih sestara čijim je životom i umiranjem, velikodušnim predanjem Bogu i služenjem bližnjemu blagoslovljena njihova Provincija.

Potom je uslijedio program u dvorani Duhovnog centra „Biskup fra Paškal Buconjić“ gdje je sve okupljene pozdravila provincijalna poglavarica s. Franka Bagarić SSFCR.

U nizu ovogodišnjih tema mjesečnih duhovnih obnova prebirale su duhovnu i povijesnu baštinu svoje Provincije, propitkujući način života i vjernosti izvornoj karizmi Družbe. A za ovu prigodu s. Natalija Palac priredila je i izložila predavanje o temi *Produbljenim shvaćanjem karizme prema jasnijoj budućnosti*. Među ostalim govorila je o karizmi općenito, o karizmi redovništva i karizmi utemeljitelja te o dinamičnoj i kreativnoj vjernosti s obzirom na karizmu. Potom je izložila oznake karizme njihove Družbe i pojasnila čemu treba produbljenog poznavanja vlastite karizme i baštine kao i interpretacije kariz-

me u njihovom „danas“, naglašavajući pritom polazišta kojima se treba voditi kako bi karizmu i danas živjele kao nadahnuće: askeza zajedništva, vjernost, prilagodba, kreativnost, „sveti nemir“, spremnost pokrenuti se – „smotati šator“. Zaključila je s pitanjem funkcionirati ili svjedočiti, činiti ili biti: „Svjedočenje, navješćivanje i utjelovljenje Kraljevstva Božjeg, naviještanje Radosne vijesti osobnim i zajedničkim životom te sudjelovanje u apostolskom poslanju Crkve danas, ne mora nužno prolaziti kroz neprestano održavanje nekih naših oblika služenja, stila života i djelatnosti koje je vrijeme pregazilo. Povratak izvoru iz kojeg smo rođene kao Ustanova, ponovno sagledavanje izvornog nadahnuća – karizme, korijena vlastitog identiteta, hranit će naš život i djelovanje u ovom našem danas. Otvorit će putove nove plodnosti neovisno o našem broju i djelatnim mogućnostima.“ Sestra Natalija je u predvorju samostanske knjižnice pripremila i prigodnu izložbu povijesnih dokumenata te fotografija i albuma tegobnog puta i nastajanja Provincije u Hercegovini.

U popodnevnom satima, u rekreativnom dijelu programa, najmlađe su sestre izvele scenski prikaz ključnog trenutka osnivanja Provincije pod naslovom *Božja stvar*, spominjući se tako suputnika i dobročinitelja biskupa fra Alojzija Mišića OFM, ondašnje časne majke s. Angeline Križanić SSFCR te skupine hercegovačkih sestara okupljenih oko s. Gertrude Neuwirth SSFCR. Dan duhovne obnove završio je euharistijskim slavljem u samostanskoj kapeli koje je predvodio fra Stanko Ćosić OFM. (Školske sestre franjevske, Mostar)

Duhovna obnova za redovnice grada Sarajeva

Sarajevo, 15. svibnja 2022.

Mjesečna duhovna obnova za redovnice grada Sarajeva, posljednja u osmomjesečnom nizu, održana je u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu u Sarajevu 15. svibnja 2022. godine u organizaciji sestara Klanjateljica Krvi Kristove pod vodstvom vlč. dr. sc. Drage Župarića, profesora na Katoličkom bogoslovnom fakultetu i Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Sarajevu.

U razmatranju o temi *Djevica Marija i posvećeni život* vlč. Župarić je nastojao produbiti odnos i nit koja spaja Bogu posvećene osobe i Blaženu Djevicu Mariju. Citirao je misao sv. Ivana Pavla II. Istaknuvši: „Marija je živjela iz dana u dan onu vrlinu koja se traži i od svake posvećene osobe: *docibilitas* (poučljivost), prijemčivo, ali i poduzetno raspoloženje koje dopušta milosti da djeluje u njoj; onu dispoziciju koja omogućuje osobi da radi na vlastitoj formaciji, na unutarnjoj slobodi s kojom uči prihvaćati okolnosti, ljude, obveze, izazove, krize, padove, neočekivane događaje, provokacije, neuspjehe..., ukratko – sve ono što karakterizira svakodnevni život“, obrazložio je vlč. Župarić. Podsjetio je kako papa Franjo u *Evangelii gaudium* iskrenim riječima moli Crkvu predanu teškoj, ali uzbudljivoj evangelizaciji čovjeka, kulturâ i društvenih i političkih strukturâ, da se ugleda na Mariju i da preuzme njezin evanđeoski i ženski stil nježnosti i suosjećanja, koji je neophodan za ponovno humaniziranje i harmoniziranje našeg djelovanja među ljudima.

Nakon razmatranja uslijedilo je klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom,

zatim sakrament pomirenja. Susret je završio euharistijskim slavljem koje je također predslavio voditelj duhovne obnove vlč. Župarić i izrekao homiliju. (ASC, Sarajevo)

Misionarka s. Marta Čović FDC posjetila Misijsku središnjicu

Sarajevo, 17. svibnja 2022.

Sestra Marta Čović FDC, misionarka u Ugandi posjetila je 17. svibnja 2022. godine Misijsku središnjicu u Sarajevu. Primili su ju mons. Luka Tunjić, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela BiH i s. Davorka Šarić, djelatnica u Misijskoj središnjici.

U srdačnom i prijateljskom ozračju s. Marta je govorila o teškim posljedicama dvogodišnje pandemije u Ugandi koje su najviše pogodile djecu i obitelji. Naime, rad škola je uglavnom bio obustavljen i bilo je otežano raditi zbog mjera koje su vlasti uvele. Nažalost, u mnogim segmentima, ionako težak život postao je još teži.

Sa s. Martom u zajednici je i s. Bogdana Markić FDC. Obje su vezane uz disperanzer i novo rodilište koje su pokrenule. Uz to s. Marta odgovorna je za odgoj mladih duhovnih zvanja i novih sestara Kćeri Božje Ljubavi koje su u međuvremenu otvorile još jednu novu zajednicu na sjeveru Ugande koju vodi treća njihova susestra u Ugandi s. Vedrana Ljubić FDC.

Uz odgoj s. Marta je bila i ekonoma zajednice te voditeljica škole za šivanje. O svakoj toj službi govori s jednakim poštovanjem i ljubavlju. Posebno ističe važnost odgoja duhovnih zvanja. Da bi se tome pristupilo ozbiljno i odgovorno treba se dobro poznavati povijest, duhovnost, mentalitet, kultura, običaji... afričkog čovjeka. Riječ

je o susretu dviju civilizacija iz kojih treba izvući ono najkorisnije, s tim da se sve mora prožeti duhom evanđelja. „Te ogromne razlike na najbolji način ujedinjuje Isus Krist čije smo mi navjestiteljice i ponizne službenice“, kazala je s. Marta.

Spomenula je i brzu promjenu života koja se osjeti na svakom koraku. „Europske vrijednosti i način života sve je prisutniji i, na neki način, san tih ljudi. Postoji realna opasnost od europeizacije Afrike odnosno da se europske ili zapadne vrijednosti jednostavno nakaleme na afričke ljude. Tu je opasnost da afrički čovjek izgubi svoj identitet što bi urodilo nekakvom mješavinom čija bi budućnost bila neizvjesna. Stoga mi misionari pristupamo vrlo oprezno s punim poštovanjem prema svemu što je njima važno i sveto. Poniznim služenjem i ljubavlju najbolje propovijedamo i širimo Radosnu vijest Isusa Krista. Poput Sv. Pavla sijemo, a Bog daje da raste“, ispričala je misionarka koja nas je svojim svjedočenjem barem nakratko preselila u dragu joj Ugandu koja je i nama postala bliža i draža. (nedjelja.ba)

Đakoni posjetili više redovničkih zajednica

Sarajevo, 18. svibnja 2022.

U sklopu zajedničke Đakonske pastoralne godine na razini Crkve u BiH petnaest đakona predvođeni svojim voditeljima mons. Pavom Jurišićem i fra Mirom Relotom OFM od 16. do 20. svibnja 2022. godine sudjelovali su na duhovno-studijskom putovanju po Bosni i Hercegovini.

Dana 18. svibnja đakoni su posjetili zajednicu Školskih sestara franjevačka u provincijalnoj kući na Bjelavama u Sarajevu.

Mons. Jurišić je zahvalio za gostoprimstvo. U ime sestara ove zajednice đakonima i njihovim voditeljima obratila se s. Mira Bliznac SSFCR, zamjenica provincijalne poglavarice te im ukratko predstavila njihovu Provinciju i apostolat.

Po završetku susreta đakoni su se uputili u Provincijalat sestara Služavki Maloga Isusa, zatim urede Biskupske konferencije BiH i Papinskih misijskih djela te Katolički školski centar „Sv. Josip“ na Banjskom Brijegu.

U poslijepodnevnim satima posjetili su sestre klarise u Brestovskom, a zatim na Stupu sestre karmelićanke. (KTA/Školske sestre franjevke)

Susret biskupa Biskupske konferencije BiH s franjevačkim provincijalima u BiH

Sarajevo, 18. svibnja 2022.

Trinaesti susret biskupa Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine s franjevačkim provincijalima u BiH održan je 18. svibnja 2022. godine u prostorijama Nadbiskupskog ordinarijata vrhbosanskog u Sarajevu. Predsjedao je nadbiskup metropolit vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u BiH mons. dr. Tomo Vukšić, predsjednik BK BiH, a sudjelovali su: biskup banjolučki mons. dr. Franjo Komarica, biskup mostarsko-duvanjski i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski mons. dr. Petar Palić, pomoćni biskup banjolučki mons. dr. Marko Semren, provincijal Franjevačke provincije Svetog Križa Bosne Srebrene fra Zdravko Dadić OFM i vikar Hercegovачke franjevačke provincije Uznesenja Blažene Djevice Marije fra Miro Šego OFM.

Biskup Palić je održao uvodno izlaganje pod naslovom: *Župa i župni pastoral između ostvarivanja vlastite karizme i općeg evangelizacijskog poslanja*. Podsjetio je na razvoj župe kroz povijest od prve kršćanske zajednice do novijeg doba. Spomenuo je da Zakonik kanonskoga prava definira župu kao „određenu zajednicu vjernika“ odnosno dio partikularne Crkve za koju je pastirska brigada povjerena župniku kao vlastitom pastiru pod vlašću dijecezanskoga biskupa. Nakon što se osvrnuo na različite slike župe, koja još uvijek sporo postaje slika Crkve koja služi, iznio je pojedine naglaske iz dokumenta Kongregacije za kler objavljenog 29. lipnja 2020. pod nazivom: *Pastoralno obraćenje – župne zajednice u službi evangelizacijskog poslanja Crkve*. Progovorio je o pozivu da „kreativno istražuju nove načine i sredstva koji župi omogućuju da ispuni svoju primarnu zadaću, odnosno da bude pokretačka snaga evangelizacije.“ Rekao je i da spomenuti dokument nudi prijedloge i pojašnjenja koja mogu predstavljati važnu referentnu točku za misijsku obnovu župe i naglašava doprinos koji posvećeni muškarci i žene mogu dati evangelizacijskom poslanju župne zajednice ponajprije svjedočenjem radikalnoga nasljedovanja Krista zavjetovanjem evanđeoskih savjeta. Zaključio je da bi, u skladu sa spomenutim dokumentom, u župi trebalo biti: manje ‘sakramentalizacije’, a više evangelizacije, manje aktivnosti, a više ponuda, manje svećenika, a više angažiranosti laika u njihovu poslanju, manje pastoralnih jedinica, a više uključenosti obitelji, manje izvanrednih organiziranih događaja, a više temeljne formacije.

U diskusiji je ukazano na potrebu uspostavljanja dijagnoze i ‘preslagivanja’ pasto-

ralne prakse u župnim zajednicama u BiH imajući u vidu da je tradicija sastavni dio katoličkog identiteta. Ukazano je na potrebu da svi svećenici, dijecezanski i redovnički, pastoralno djeluju na župama kao jedan prezbiterij određene biskupijske zajednice. Također je razgovarano o potrebi skladnog uključivanja raznih stvarnosti na razini pojedinih pokreta i molitvenih skupina u životu mjesne Crkve. Bilo je riječi i o traženju mogućnosti da se franjevačka karizma na najbolji način uklopi u život i djelovanje župne zajednice i pojedine biskupije na što biskupe i provincijale obvezuju crkveni dokumenti. Dotaknuto je i pitanje konvencija o povjeravanju župa kako to predviđa Zakonik kanonskoga prava. Iznesena su i pojedina iskustva vrlo aktivnog uključivanja laika i sinodalni hod pojedine biskupije te potrebu njihova još većeg angažmana u župnim zajednicama. Razgovarano je i o načinima pastoralne brige za vjernike u prognaničkim župama u kojima živi mali broj katolika. (Tajništvo BK-a BiH)

Imenovana nova uprava Provincije Majke Divne sestara Milosrdnica

Sarajevo, 22. svibnja 2022.

Vrhovna poglavarica Družbe sestara milosrdnica svetog Vinka Paulskoga s. Miroslava Bradica MVZ, 22. svibnja 2022. godine u samostanu Majke Divne na Stupu imenovala je novu upravu Provincije Majke Divne – Sarajevo.

Za provincijalnu poglavaricu imenovana je s. M. Vinka Bilješko MVZ. Za prvu savjetnicu i zamjenicu provincijalne poglavarice s. Margareta Brnada MVZ, za drugu savjetnicu sestra M. Augustina Matijević

MVZ, za treću savjetnicu s. M. Gabrijela Tadić MVZ, za četvrtu savjetnicu s. M. Katarina Dunder MVZ. (KTA)

Pohod predsjednice Federacije sestara klarisa s. M. Dolores Mandić OSC

Brestovsko, 24. – 26. svibnja 2022.

Predsjednica Federacije sestara klarisa u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini s. M. Dolores Mandić OSC pohodila je samostan sv. Klare u Brestovskom od 24. do 26. svibnja 2022. godine. Bio je to njezin prvi pohod u kojem je поближе upoznala svaku od sestara kroz osobne razgovore i zajedničko druženje.

Sestre vjeruju da će ih ovi pohodi Predsjednice i njihovi međusobni susreti na razini Federacije još više zbliziti i ujediniti u molitvi za dobro cijele Crkve. (Sestre klarise)

Juniorski susret sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije

Sarajevo, 28. – 29. svibnja 2022.

U samostanu „Egipat“ u Sarajevu održan je 28. i 29. svibnja 2022. godine susret sestara juniorki Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnoga Začeca Blažene Djevice Marije. Susret je organizirala magistra juniorki s. M. Ljilja Marinčić SMI, a sudjelovale su sve četiri juniorki: s. M. Pia Pilić SMI, s. M. Mihaela Martinović SMI, s. M. Rita Oborović SMI i s. M. Nikolina Džavić SMI.

Na početku susreta s. M. Ljilja je pozdravila sestre juniorke, nakon čega je dala riječ s. M. Nikolini koja je obradila temu: *Majka Krescencija Zwiefelhofer*. U svom izlaganju s. M. Nikolina je najprije istaknula kratke

crtrice iz životopisa Majke Krescencije. Progovorila je o tome tko je bila i odakle dolazi, te kazala: „s. M. Krescencija Zwiefelhofer rođena je 17. srpnja 1868. u Tišeku (Tisch) – Christianbergu, u Češkoj, krsno ime joj je bilo Marija.“ U spisima o Majci Krescenciji otkriva se njezina povezanost s Utemeljiteljem slugom Božjim nadbiskupom Josipom Stadlerom te duboko poštovanje prema njemu, smatrala ga je svetim čovjekom. Isto tako je i Utemeljitelj doživljavao Majku Krescenciju: „Ja znam tko je Krescencija. Birajte je prvi put, birajte je drugi put, birajte je treći put, birajte je dokle god bude živa. Brate moj, ona je sveta.“ Majka Krescencija bila je osoba molitvenog duha od dolaska u samostan pa do svoje smrti. *Sveto pismo*, molitvenik *Betlehem*, *Pravila Družbe*, *Okružnica za 25. godinu Družbe*, *Nasljeduj Krista* bili su duhovno štivo s. Krescenciji, na početku života u Družbi i kasnije u duhovnom životu. Sestre juniorke najviše su se zadržale na svjedočanstvima sestara o Majci Krescenciji, kako onih koje su je poznavale i živjele s njom, tako i onih koje su po njenom molitvenom zagovoru ozdravljale. Majka Krescencija je uistinu veliki uzor svakoj sestri Služavki Maloga Isusa, svaka od nje može ponešto naučiti.

U poslijepodnevним satima sestra Ljilja je započela osobni susret i razgovor sa juniorkama pojedinačno. Juniorke su za vrijeme dok je jedna bila na razgovoru ostale u zajedništvu dogovarati i pripremati kodeks ponašanja sestara Služavki Maloga Isusa.

U nedjelju nakon objeda, potaknute mislima o Majci Krescenciji odlučile su po prvi puta posjetiti Mladice – Polje Srca Isusova, koje je sada naseljeno pravoslavnim vjernicima, gdje su prve sestre Služavke Maloga

Isusa obrađivale veliko polje kako bi prehranile sebe i djecu iz sirotišta „Betlehem“ i „Egipat“ u Sarajevu. (s. M. Nikolina Džavić SMI)

Hodočasnici iz Osijeka posjetili sestre klarise

Brestovsko, 30. svibnja 2022.

Na povratku s hodočašća u Međugorje vlč. Ivan Jurić i pedesetak hodočasnika iz Osijeka posjetili su 30. svibnja 2022. godine sestre klarise u samostanu sv. Klare u Brestovskom. Susret je započeo slavljem svete mise u samostanskoj kapelici. U propovijedi je vlč. Ivan govorio o ljudskoj čežnji za istinskim, Kristovim mirom, te o sv. Franji i sv. Klari koji su taj mir u svojim životima pronašli i u ovaj svijet pronosili.

Poslije svete mise opatica s. Hijacinta Batinčić odgovorila je na brojna pitanja hodočasnika. Sestra Marija Milić OSC i s. Janja Dragičević OSC posvjedočile su o svome pozivu i dolasku u samostan. Na samome kraju hodočasnici su pojedinačno pristupali i podijelili sa sestrama svoje molitvene nakane. (Sestre klarise)

Umjetnička galerija „Šimun“ u novom ruhu

Dubrave/Brčko, 4. lipnja 2022.

U Franjevačkom samostanu Bezgrješnoga Začeca Blažene Djevice Marije u mjestu Dubrave, Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, 4. lipnja 2022. godine upriličeno je otvorenje renoviranog prostora Umjetničke galerije „Šimun“ u kojoj je izloženo preko 600 artefakata različitih kiparskih i slikarskih umjetničkih djela. Otvorenju su na-

zočili gradonačelnik Distrikta Esed Kadrić i zamjenik gradonačelnika Anto Domić.

Fra Niko Josić, gvardijan Franjevačkog samostana u Dubravama zahvalio je Vladi Brčko distrikta, Jedinici za implementaciju projekata iz međunarodnih fondova Razvojno-garantnog fonda Distrikta, te Središnjem državnom uredu Republike Hrvatske za Hrvate izvan RH na pružanju podrške i potpomaganju u renoviranju prostora Galerije „Šimun“.

„Sadržaj ove Galerije nije samo sakralnog nego je i profanog tipa i u sebi sadrži djela gotovo svih poznatijih slikara XX stoljeća koji imaju veze sa Bosnom i Hercegovinom i ovim krajem. Drago mi je da možemo prikazati kako Brčko distrikt Bosne i Hercegovine ima ovako značajne institucije kao što je Galerija „Šimun“ u Dubravama“ istaknuo je fra Josić. (KVRPP BiH /Otisak.ba)

Kardinal Puljić s karmelićankama proslavio spomendan Marije Majke Crkve

Sarajevo, 6. lipnja 2022.

Na spomendan Blažene Djevice Marije Majke Crkve, 6. lipnja 2022. godine, u samostanskoj crkvi sestara karmelićanki u Sarajevu svetu je misu predslavio kardinal Vinko Puljić.

U propovijedi je Kardinal objasnio da trebamo biti svjesni da nam je Isus s križa, kada naizgled ništa nije mogao, dao najveći dar – svoju Majku. Rekao je da nakon toga ne možemo reći da nemamo što dati u kakvoj se god situaciji nalazili. Nadalje je istaknuo kako „u svakoj prilici mogu ljubiti“ te da nas Marija, najbolja suradnica Duha Svetoga, uči surađivati s Duhom Svetim,

što je iznimno značajno za sve nas u Crkvi. Potaknuo je sestre karmelićanke, koje su na poseban način Marijine kćeri kao i kćeri Crkve, poput njihove obnoviteljice sv. Terezije Avilske, da mole Marijin zagovor kako bi naučile slušati nadahnuća Duha Svetoga i odgovarati na njih. (Sestre Karmelićanke)

Spomen na slugu Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera u lipnju

Sarajevo, 8. lipnja 2022.

Spomen na, velikog štovatelja i promicatelja pobožnosti prema Presvetom Srcu Isusovu, slugu Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera obilježen je 8. lipnja 2022. godine u sarajevskoj katedrali.

Prije svete Mise, prigodnim molitvenim programom, sestre su se prisjetile Stadlerovih misli i njegove velike ljubavi prema Srcu Isusovu, koje je on zabilježio u jednoj od poslanica koja je bila upućena vjernom puku. Između ostalog Stadler je zapisao: „Ako hoćemo svom dušom nastojati, da proširimo među našim narodom u Bosni prekrasnu pobožnost prema Presvetom Srcu Isusovu, treba da ga i mi sami svim srcem obljubimo i sami nastojimo, jedino njega služiti i njegovu volju činiti.“ Potaknute tom mišlju, sestre su sa prisutnim vjernicima izmolile zlatnu kronicu. Euharistijsko slavlje slavio je postulator kauze sluge Božjega Josipa Stadlera prof. dr. sc. mons. Pavo Jurišić. U prigodnoj propovijedi mons. Pavo se osvrnuo na evanđeoski odlomak i prvo liturgijsko čitanje. Najprije je progovorio o nasljeđu koje je poznato, ne samo znanosti, nego i Bibliji. Nasljedem se, kako mons. Pavo ističe, mnogo toga opravdava, a Biblija također poznaje i priznaje ulogu nasljednog faktora.

Bog je čovjeku dao slobodu, kojom se može odlučiti za ili protiv njega. Sluga Božji Josip Stadler često je govorio o ljudskom grijehu tj. o odsutnosti Boga iz čovjekova srca i često poticao vjernike da se ne daju zavarati. „Ako želimo biti Kristovi učenici moramo iz dana u dan ulaziti u životnu borbu koja se nalazi u našoj vlastitoj nutрини“, misao je kojom je mons. Pavo završio propovijed.

Nakon popričesne molitve na Stadlerovu grobu je izmoljena molitva za proglašenje blaženim i svetim gorljivog zaljubljenika u Presveto Srce Isusovo. (s. M. Mihaela Martinović)

Nadbiskup Vukšić primio provincijala Družbe Isusove o. Dalibora Renića

Sarajevo, 16. lipnja 2022.

Nadbiskup vrhbosanski mons. dr. Tomo Vukšić u posjet je 16. lipnja 2022. godine, primio provincijala Družbe Isusove o. Dalibora Renića, koji je bio u redovitoj vizitaciji zajednice isusovaca koji žive i djeluju u župi sv. Ignacija u Sarajevu.

Nadbiskup je zahvalio za prisutnost i dosadašnje djelovanje isusovaca u Nadbiskupiji, u župi i na radiju, i izrazio želju da se to sretno nastavi u budućnosti. Zanimao se također za djelovanje vicepostulatore kazuze slugu Božjega Petra Barbarića, što Nadbiskupija rado podržava. Grob ovoga slugu Božjega nalazi se u Travniku gdje se u crkvi sv. Alojzija Gonzage svakoga četvrtka na euharistijsko slavlje okuplja i moli velik broj štovatelja ovoga kandidata za čast oltara. (D.M./ J.M., KT)

Održana IV. kulturno-vjerska baština Hrvata BiH

Sarajevo, 17. – 19. lipnja 2022.

Pod pokroviteljstvom predsjednika Federacije BiH Marinka Čavare, a u organizaciji Hrvatske matice iseljenika i Humanitarno – karitativne organizacije „Kruh svetog Ante“ Sarajevo održana je kulturno – vjerska baština Hrvata BiH pod geslom „Vratimo nadu zavičaju“. Kroz tri dana, od 17. do 19. lipnja 2022. godine, radnim sastancima i događanjima te svečanim programom u Multimedijalnoj dvorani Franjevačkog međunarodnog, studentskog centra manifestacija je opravdala i svoj naziv – vjeru i nadu povratka zavičaju. Programu je prethodila Večer Hrvatske matice iseljenika na kojoj se razgovaralo o budućoj suradnji te projektima koje će se realizirati u Bosni i Hercegovini.

Drugi dan manifestacije započeo je prijemom kod fra Zdravka Dadića, provincijala Bosne Srebrene. „Velika nam je čast i odgovornost što je Hrvatska matica iseljenika odlučila ovakav vrijedan projekt organizirati u Sarajevu jer Hrvatima koji žive na ovim prostorima velika je to nada u neko bolje i sretnije sutra“ – rekao je na prijemu provincijal Dadić. Nakon prijema služena je Sveta misa u crkvi sv. Nikole Tavelića koju je predvodio fra Zdravko Dadić, provincijal Bosne Srebrene.

U Multimedijalnoj dvorani Franjevačkog međunarodnog, studentskog centra u Sarajevu nastupili su čuvari kulturne i vjerske baštine Hrvata u središnjoj Bosni i Sarajevu. U pozdravnim govorima istaknuto je da se manifestacija tradicionalno priređuje s ciljem međusobnog povezivanja Hrvata u

BiH i matičnoj domovini Republici Hrvatskoj i šire sa željom vraćanja nade u budućnost zavičaja. (Ivana Rora, HMI)

Obnova redovničkih zavjeta na Nedžarićima

Sarajevo, 20. lipnja 2022.

U oratoriju Franjevačke teologije, 20. lipnja 2022. godine tijekom konventualne svete mise s jutarnjim hvalama fra Zdravko Dadić OFM, provincijal Bosne Srebrene predvodio je obred obnove privremenih zavjeta za desetoricu bogoslova.

Uvodeći okupljene u misno slavlje, provincijal Zdravko je najmlađoj braći posvijestio što to znači se zavjetovati na poslušnost, siromaštvo i čistoću po uzoru na sv. Franju. Istinska je hrabrost odvažiti se na ovaj poziv i geslom našeg Reda, potrebno je da narodu kojemu smo poslani širimo mir i dobro. Potaknuo ih je da nastave koračati tim putem i ustraju na njemu.

Nakon pročitano g evanđelja uslijedio je obred zavjetovanja. Meštar bogoslova prozvao je kandidate i nakon njihovog odgovora „Evo me!“, zajedno su pročitali tekst formule zavjetovanja pred ocem provincijalom koji je primio njihove zavjete.

Kandidati koji su se zavjetovali na godinu dana: fra Tonči Šarić, fra Matej Juričević, fra Dario Laštro, fra Tomislav Vidović, fra Marinko Filipović, fra Robert Bašić, fra Mladen Dragičević i fra Filip Jakov Šero. Kandidati za svećane (doživotne) zavjete koje bi trebali položiti na jesen, fra Hrvoje Žabić i fra Danijel Lukić, svoje su zavjete obnovili na četiri mjeseca. (Franjevačka teologija Sarajevo)

Akademija u povodu godišnjica rođenja i smrti fra Didaka Buntića OFM

Mostar, 22. lipnja 2022.

U povodu 150. obljetnice rođenja i 100. obljetnice smrti fra Didaka Buntića OFM, Hercegovačka franjevačka provincija, 22. lipnja 2022. godine organizirala je u crkvi sv. Petra i Pavla u Mostaru Akademiju „Fra Didak Buntić“. Provincijal hercegovačke franjevačke provincije fra Jozo Grbeš je pozdravljajući nazočne istaknuo kako ih je fra Didak Buntić OFM, dobročinitelj i velikan, ne samo braće ove provincije nego i puka, odveć zadužio da bi ga zaboravili.

O liku i djelu fra Didaka govorio je fra Iko Skoko OFM podsjetivši kako je riječ o najslavnijem hercegovačkom franjevcu koji je ostavio dubok trag za svoga života. „U godinama gladi i Prvog svjetskog rata fra Didak Buntić OFM spasio je oko sedamnaest tisuća hercegovačke djece od smrti odvođeći ih s ovog krša u plodородnu Slavoniju. Također, fra Didak Buntić OFM ostavio je veliki trag i u opismenjanju ljudi s područja Hercegovine“, istaknuo je fra Iko.

Navodeći kako je fra Didak Buntić OFM nadišao granice i vremena i prostora, ne samo u Hercegovini već i izvan nje, fra Iko je istaknuo kako Akademija upravo ima za cilj dati poticaj da se čine dobra djela. „Akademija se upravo održava kako bi svima nama dala poticaj da, nadahnjujući se na liku i djelu, na radu i osobnosti ovog čovjeka, fra Didaka, činimo dobra djela“, kazao je fra Iko.

Fra Didak Buntić OFM bio je provincijal, ravnatelj gimnazije i podigao je širokobriješku crkvu. Rođen je na Paoči, župa

Gradnići 1871. godine. Preminuo 1922. godine u Čitluku. Njegovi zemni ostaci preneseni su iz Čitluka u Mostar 22. lipnja 1938., a iz Mostara u širokobriješku baziliku 9. listopada 1938. godine. Ovom prigodom predstavljena je i poštanska marka HP Mostar „100. obljetnica smrti fra Didaka Buntića“. (KTA/bljesak.info)

Misionar fra Ivica Vrbić OFM^{Cap} posjetio Misijску središnjicu

Sarajevo, 23. lipnja 2022.

Fra Ivicu Vrbića OFM^{Cap}, misionara u Boliviji 23. lipnja 2022. godine u Misijскоj središnjici primili su nacionalni ravnatelj Papinskih misijских djela Bosne i Hercegovine mons. Luka Tunjić i djelatnica u Misijскоj središnjici s. Davorka Šarić FDC.

Misionar Vrbić govorio je o svom djelovanju u ovoj južnoameričkoj državi u koju je otišao 2015. godine. U Boliviji kao i u mnogim drugim zemljama Južne Amerike obitelj se rastače i prestaje biti gnijezdo u kojem se svatko osjeća sigurnim i za koje se svaki član brine. Stoga organiziraju različite susrete za djecu i mlade kako bi im pokazali da nisu napušteni i sami te kako Crkva na njih misli i s njima računa.

Rad s odraslima i starijim osobama također je sastavni dio pastorala u misiji. Trude se vratiti dostojanstvo obitelji koja se urušava i nestaje. Teško materijalno stanje i siromaštvo prati nemoral i kriminal u kojem su najčešće žrtve djeca i maloljetnici. Također, naglasio je i vid pastorala koji mnogi izbjegavaju, a to je rad s osobama koje imaju veze s duhovima i zlodusima.

Fra Ivica je svjestan poteškoća vjernika i svih ljudi u tom kraju. On i njegova ka-

pucinska zajednica pokušavaju naći put do srca tih ljudi i reći im da ih Isus voli i da je, za spasenje svih ljudi, podnio mučeničku smrt. Svjesni su da je put ozdravljenja jednog društva dug i naporan. Na tom putu svakodnevno doživljavaju dobrotu, plemenitost i zahvalnost tih ljudi što ih ohrabruje i daje snagu da još s većom ljubavlju svjedoče i žive Radosnu vijest. (missio.ba/nedjelja.ba)

Regionalna poglavarica Misionarki ljubavi pohodila Banjolučku biskupiju

Banja Luka, 25. lipnja 2022.

Nova regionalna poglavarica za deset zemalja Srednje Europe sestara Družbe Misionarki ljubavi (sestre Majke Terezije) s. Maria Dominika MC, u pratnji kućne poglavarice zajednice tih sestara u Banjoj Luci. s. Marije Angele Majstorović MC, pohodila je 25. lipnja 2022. godine Biskupski ordinarijat u Banjoj Luci. Sestre je primio biskup banjolučki mons. dr. Franjo Komarica, a s njim je bio i pomoćni biskup mons. dr. Marko Semren OFM.

Biskupi su novoj poglavarici, s. Dominiki, izrazili srdačnu dobrodošlicu. Zahvalili su joj što je došla u prvi pohod svojim susestrama u njihovoj jedinoj redovničkoj zajednici na području Bosne i Hercegovine. Biskup Franjo se s radošću i zahvalnošću prisjetio svojih susreta s njihovom svetom utemeljiteljicom u Sarajevu koncem 70-ih godina, dok je bio profesor, te u Rimu nakon svog biskupskog ređenja, kad mu je buduća svetica pismeno zaželjela obilje Božje pomoći u novoj službi i obećala svoju molitvu. Spomenuo je i dragocjeni, pozitivni rad sestara Misionarki na području cijele bisku-

pije, osobito u Banjoj Luci i Bihaću zadnjih nekoliko godina, među brojnim migrantima iz azijskih i afričkih zemalja.

Razgovarali su i o jednoj neočekivanoj i neugodnoj situaciji u kojoj su se ovog tjedna našle sestre, dok su pružale pomoć migrantima. Sestre su zahvalile biskupu za pravne korake koje je zajedno sa svojim suradnicima poduzeo i koje će još poduzeti u obranu sestara, njihovih prava i njihova ljudskog dostojanstva. (TABB)

Školske sestre franjevske proslavile naslovnika svoje Provincije

Sarajevo, 26. lipnja 2022.

Blagdan Prečistog Srca Marijina, naslovnika Provincije Školskih sestara franjevska, svečano je proslavljen u provincijalnoj kući na Bjelavama u Sarajevu jutarnjom svetom misom 26. lipnja 2022. godine koju je slavio biskup u miru mons. dr. Pero Sudar.

U svojoj homiliji mons. Sudar je govorio o Božanskom, Marijnom i ljudskom srcu. „Čovjek je sve ono najdragocjenije u svom životu vezao uz srce kao središte. Zato starozavjetna teologija kaže da čovjek ‘razmišlja u srcu’. To da je Bog htio imati ljudsko srce i da je to Božansko Srce htjelo boraviti devet mjeseci uz ljudsko srce, uz srce žene – to je dio one božanske tajne susreta Boga i čovjeka. Isusovo Srce ne zavisi i nije plod Marijinog Srca. Srce Marijino jest bezgrješno zato što je kraj njega, pod njim boravilo Božansko Srce. (...) Marijino Srce – ništa bolje niste mogle izabrati za svog zaštitnika! Vi, zajednica žena koja se trudi oko bezgrješnosti, izabrale ste onu koja je živjela bezgrješnost, ideal ljudskoga života. Marija je sve događaje brižno čuvala u svome Srcu. Čovjek može izdržati

sve križeve života, stati pod vlastitim i križem svojih najbližih samo ako čuva uspomene na to gdje je Bog na tajnovit način dotaknuo njegov život. A toga ima u svakom životu. Božje Srce nijedno ljudsko srce ne ostavlja bez tih poticaja, bez tih dodira koji su predokus krajnjega, potpunoga susreta s Bogom.“

U ime sestara s. Željka Dramac SSFCR, provincijalna poglavarica izrazila je dobrodošlicu biskupu Sudaru i zahvalila mu na odazivu i poticajnoj homiliji. Svim sestrama s. Željka čestitala je patron koji slave o 80. obljetnici svoje Provincije. Podsjetila je na događaj osnivanja Provincije u jeku Drugog svjetskog rata 1942. U godini u kojoj je papa Pio XII. posvetio Crkvu i čitav ljudski rod Bezgrešnom srcu Marijinu, u Rimu je za naslovnika Provincije izabrano Prečisto (Bezgrešno) srce Marijino. (Školske sestre franjevske)

Franjevci poslali drugi tegljač s humanitarnom pomoći u Ukrajinu

Mostar, 26. lipnja 2022.

Mostarski franjevci poslali su 26. lipnja 2022. godine u Ukrajinu drugi tegljač s humanitarnom pomoći. Za pomoć u hrani i higijenskim potrepštinama koja je posebice potrebna prognanicima zamolili su franjevci u Ukrajini. Drugi tegljač s humanitarnom pomoći krenuo je iz Mostara ispred Dom-pesa. Pomoć će biti dostavljena u samostan u Seredne, Zakapatska oblast. Pomoć je u ime fratara u Ukrajini preuzeo provincijal fra Danyil Botwina i gvardijan fra Petro Botwina. U Serdenu je oko 300 prognanika. Među njima se neki vrte kućama, a novi dođu iz drugih krajeva. Iz Serdena se pomoć raspodjeljuje u druge krajeve. (IKA)

Koncert fra Zvonimira Pavičića OFM

Sovići, 27. lipnja 2022.

Fra Zvonimir Pavičić OFM predvodio je 27. lipnja 2022. godine euharistijsko slavlje, a održao je i koncert duhovne glazbe u crkvi sv. Petra i Pavla u Sovićima. Nakon euharistijskog slavlja uslijedio je koncert gregorijanskih napjeva. Prije samog nastupa, fra Zvonimir je nazočnima obrazložio kako gregorijansko pjevanje predstavlja pjevanu Božju riječ, prvi, iskonski oblik pjevanja u crkvama. Prije svake pjesme obrazložio je njezino značenje i vrijeme kada se pjeva. (IKA)

Svećeničko ređenje u sarajevskoj katedrali

Sarajevo, 29. lipnja 2022.

Tijekom svečanog euharistijskog slavlja, na svetkovinu sv. Petra i Pavla 29. lipnja 2022. godine u katedrali Srca Isusova u Sarajevu nadbiskup metropolit vrhbosanski u miru kardinal Vinko Puljić zaredio je za svećenike četvoricu đakona Vrhbosanske nadbiskupije (dvojicu iz Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa, vlč. Josipa Markovića, vlč. Josipa Papka i dvojicu iz Nadbiskupijskog misijskog međunarodnog sjemeništa „Redemptoris Mater“, vlč. Dinu Mustafija, vlč. Paula Henriquesa dos Santosa Coelho) te petoricu đakona Franjevačke provincije sv. Križa Bosne Srebrene, fra Mislava Jožića OFM, fra Zvonimira Batistu OFM, fra Marka Cvitkovića OFM, fra Ivana Stanića OFM i fra Miju Ljubosa OFM.

Kardinal Puljić je na početku spomenuo da u današnjem vremenu prevladava mišljenje kako Katolička Crkva smeta u jav-

nom, političkom i gospodarskom životu što doprinosi da njezini članovi budu izloženi napadima i progonima. Ređenike je stoga upozorio da bi u takvom vremenu mogli biti izvrgnuti podvalama i ucjenama, te da će njihove slabosti koristiti kako bi što više oblatili Crkvu. „Blate je i tamo gdje nema blata, a pogotovo ako ga ima.(...) Ne govorim to zato da vas prepadnem, nego da vas upozorim: sačuvajte vjernički osjećaj prema euharistiji, svetome, pa ćete se i posvećivati!“, naglasio je kardinal Puljić koji ih je potaknuo da se na taj način suočavaju s nadolazećim životnim poteškoćama jer u „Isusu prisutnom u euharistiji imaju izvor života. (...) Onoga trenutka kada otupi vaša vjera, oguglate prema svetome, vi ćete početi propadati. A nije problem što ćete vi propadati, već najgore je što svećenik kao pastir vodi i stado. Zato vas želim na poseban način probuditi u toj svijesti. Opasnost je da izgubite osjećaj svetoga. (...) Zato vas na poseban način hrabrim: ne dajte se zavesti javnim mnijenjem i učmalošću života“, pozvao je kardinal Puljić.

Kardinal Puljić se osvrnuo i na današnju svojevrsnu svjetovnu „križu autoriteta“ dodajući kako danas „svi znaju što Papa treba raditi; svi znaju što treba biskup raditi; svi znaju što svećenik treba raditi“, a u isto vrijeme kao da nije bitno što oni sami trebaju raditi. Kazao je da se ovo odnosi i na svećenike kojima je posvijestio da se poslanje dobiva dekretom, a autoritet samo vjerodostojnim govorom, življenjem i svjedočenjem.

Sve nazočne svećenike i sve druge vjernike kardinal Vinko je pozvao da podržavaju mlađu braću, a ne da ih zavode. „Braćo i sestre, nije lako doći do svećeništva pa zato

treba pomoći da ostanu pravi; pomoći da se ne utope u ovaj sekularizirani svijet koji krade, laže, psuje; ne smijemo postati jednaki s tim svijetom – moramo ga voditi Isusovim putem“, rekao je kardinal Puljić koji je posvijestio, osobito ređenima, da na putu prema oltaru prolaze mnoge kušnje koje je nemoguće izbjeći. „Kušnje su zato da provjere, koliko sam težak, do čega držim, što je meni sveto? Hrabrim vas: poslušajte Isusa, On još nikoga nije prevario! Nemojte mene slušati, ja sam smrtnik! Isusa poslušajte; njega slijedite, nećete se prevariti“, kazao je na kraju kardinal Puljić.

Nakon propovijedi uslijedio je obred svećeničkog ređenja. Na kraju Svete mise kardinal Puljić je čestitao novozaređenim svećenicima i predao im potvrde o ređenju zajedno s dekretom na prvu svećeničku službu. Potom su novozaređeni svećenici podijelili svoj mladomisnički blagoslov. (KTA)

Svećeničko ređenje u mostarskoj katedrali

Mostar, 29. lipnja 2022.

Na svetkovinu apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla, 29. lipnja 2022. godine u mostarskoj katedrali Marije Majke Crkve mostarsko-duvanjski biskup i upravitelj trebinjsko-mrkanski mons. dr. Petar Palić petorici đakona podijelio je sveti red prezbiterata.

Na svečanoj misi za svećenike su zaređeni fra Ivan Slišković OFM iz Župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Širokom Brijegu, fra Franjo Ćorić OFM iz Župe Krista Kralja u Čitluku, fra Franjo Markić OFM iz Župe sv. Petra i Pavla u Kočerinu i fra Ivan Hrkać OFM iz Župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Širokom Brijegu za Hercegovačku

franjevačku provinciju te don Nikša Pavlović za Trebinjsko-mrkansku biskupiju.

U propovijedi biskup Palić naglasio je da se svećeničko ređenje petorice kandidata događa na svetkovinu sv. Petra i Pavla, koja nas podsjeća na dva najveća čovjeka u kršćanskoj povijesti. „Obojica su postali Kristovi – kršćani na različite načine. Obojica su misionari i stupovi, apostoli kršćanskih zajednica. Petar je od početka bio apostol, jedan od prvih Kristovih svjedoka“, kazao je biskup dodavši pritom da je Pavao najprije bio poznat kao progonitelj, a potom *vidi* Isusa samo u viđenju – to jest, duhovno, u novom stanju svijesti te postaje *apostol naroda*.

Nakon biskupove propovijedi, na riječi kojima je svaki dotadašnji đakon okupljenom mnoštvu predstavljen imenom i prezimenom, dolazili su kandidati pred biskupa te izricali svoju spremnost na svećeničku službu riječima *Evo me!*, čime su ređenici izrazili svoje opredjeljenje za služenje Božjem narodu. Na biskupovo pitanje svakom kandidatu obećavaju li svom dijecezanskom biskupu i zakonitom poglavaru poštovanje i poslušnost, spremno su odgovarali potvrdno.

Nakon misnoga slavlja okupljenima se obratio provincijal fra Jozo Grbeš zahvalivši biskupu Petru za ređenje četvorice franjevača za svećenike Hercegovačke franjevačke provincije, naglasivši da je to uistinu velik dan za našu Crkvu. „Ako svoje *ja* uvijek zamijenite s riječju *On*, imat ćete život milosti. Sve nepoznato postat će poznato i sve teško postat će lako“, poručio je provincijal Grbeš novozaređenim svećenicima, poželjevši da ih Gospodin čuva na njihovu putu. (md-tm.biskupija-mostar.ba/)

Susret duhovnih zvanja

Bare/Solakova kula, 29. lipnja 2022.

Na svetkovinu sv. Petra i Pavla, 29. lipnja 2022. godine u filijali Bare koja pripada župi Solakova Kula upriličen je susret duhovnih zvanja koja potječu iz te župe. Na uočnicu svetkovine, 28. lipnja svećenike i redovnice pristigle iz Hrvatske i raznih dijelova BiH srdačno su dočekali pomoćni biskup vrhbosanski u miru mons. dr. Pero Sudar i župnik vlč. Marin Marić. Susret je započeo svetom Misom koju je u večernjim satima predvodio don Drago Škarica SDB.

Na samu svetkovinu sv. Petra i Pavla dan je započeo Jutarnjim hvalama. Svečanu sv. misu potom je predvodio biskup Sudar, a propovijedao domaći sin vlč. Slavko Raić, vojni kapelan u Hrvatskoj. (KTA)

Klanjateljice Krvi Kristove proslavile jubilarne obljetnice

Banja Luka, 26. – 29. lipnja 2022.

Petnaest sestara Klanjateljica Krvi Kristove koje u 2022. godini slave jubilarne obljetnice svojih redovničkih zavjeta, okupilo se od 26. do 29. lipnja 2022. godine u Banjoj Luci, u samostanu *Novi Nazaret*, gdje su produbljivale temu *U mjestima svojih početaka Klanjateljice Krvi Kristove razgaraju svoju vatru i pale iskre nade*. Sestre su se ove godine okupile u mjestu svojih početka, kamo su prve sestre Klanjateljice došle davne 1879. godine.

Cilj ovoga susreta bio je, među ostalim, usmjeriti zahvalan pogled na njihovu prošlost, sadašnjost i budućnost, na sve te brojne godine Bogu posvećenog života. Dvije od sudionica ove godine slave 65. obljetnicu: s.

Judita Baljkas ASC i s. Ancilla Vukoja ASC; dvije 60. obljetnicu: s. Maristela Hećimović ASC i s. Ljiljana Meštović ASC, a jedanaest ih slavi 50. obljetnicu redovničkih zavjeta: s. Alfonza Duspara ASC, s. Ana Iveljić ASC, s. Atanazija Tomić ASC, s. Boromeja Galić ASC, s. Dolores Tikvić ASC, s. Donata Čolić ASC, s. Josipa Bjelkanović ASC, s. Mara Matijević ASC, s. Marija Pranjić ASC, s. Melita Čosić ASC i s. Rozarija Čurić ASC.

Program je sadržavao kratka izlaganja o temama: *Pogled unatrag: sjećanja na početke; Tri tajne Marije De Mattias; Naš život u apostolskoj zajednici prožet klanjanjem i služanjem*. Sestre su ponuđene sadržaje produbljivale u osobnim refleksijama, radom u malim skupinama, u rekreativnim radnim druženjima, razgovoru i sjećanjima na prve dane redovničkog života, osobnim i zajedničkim molitvenim trenutcima, sakramentima.

Poludnevni izlet u Podmilačje i Jajce obogatio je sudionice, dodajući sveukupnom sadržaju nijansu dodira s prirodom i poviješću uz predah i osvježenje. Pred kraj programa upriličen je i susret s regionalnom poglavaricom.

Vrhunac cjelokupnog programa bilo je euharistijsko slavlje s obredom obnove zavjeta sestara jubilarke, na svetkovinu svetih apostola Petra i Pavla, koje je u samostanskoj kapelici predvodio vlč. Žarko Vladislav Ošap, župnik župe Pohoda Blažene Djevice Marije u Banjoj Luci. Osim vjernika koji se redovito okupljaju u ovoj kapelici, u slavlju je sudjelovalo tridesetak sestara Klanjateljica zajedno sa s. Zdravkom Leutar ASC, regionalnom poglavaricom. (s. Vesna Abramović ASC/klanjateljice.hr)

50. OBLJETNICA ČASOPISA VIJESTI

Razgovor s fra Ljudevitom Maračićem OFMConv, prvim urednikom glasila *Vijesti*

Uvodne napomene

1. Fra Ljudevite, Vaša povezanost s Hrvatskom redovničkom konferencijom mnogostruka je. U više ste navrata vršili razne službe, od podtajnika i tajnika tajništva do potpredsjednika i predsjednika predsjedništva. Molimo Vas, možete li nam reći nešto više o tome?

Sadašnja Hrvatska redovnička konferencija (HRK) nositeljica je nekadašnjega Vijeća viših redovničkih poglavara u Jugoslaviji (VVRPJ), koje je Sveta Stolica potvrdila sredinom svibnja 1968. godine, a okupljalo je sve više muške redovničke poglavare bivše države, njih skoro tridesetak. Dakle, tu su bili i slovenski viši poglavari, koji su predstavljali skoro četvrtinu Konferencije. Na prvoj službenoj sjednici iste godine izabrano je vodstvo VVRPJ, a za tajnika je bio imenovan tadašnji franjevački gvardijan na Kaptolu, fra Zorislav Lajoš OFM. Kao dva podtajnika, koji su s tajnikom oblikovali tajništvo, imenovani su, za slovenski dio, Štefan Žerdin SDB, a za hrvatski su dio imenovali mene, tada vrlo mlada fratra, koji je baš završavao studij hrvatske književnosti i jezika (tada se ta znanstvena struka drukčije nazivala).

Nas trojica, Lajoš, Žerdin i ja činili smo radno tijelo tajništva, koje je bilo zaduženo za organizaciju rada i promicanje raznih aktivnosti. No, moram iskreno reći da su ti prvi koraci bili vrlo skromni te se sve više priželjkivao veći polet i zanos u tim zajedničkim aktivnostima. Čini mi se, kada sada promatram s tolike distance, da je više plodova rada i znakova zauzetosti pokazivala ženska konferencija, koja se tada nazivala Unija viših redovničkih poglavarica Jugoslavije, a osnovana je nekoliko mjeseci prije muške konferencije, a s kojom je kasnije ujedinjena u sadašnju Hrvatsku redovničku konferenciju.

foto: Arhiv HRK

VII. savjetovanje o redovničkom odgoju 1978. godine

2. Vaša uloga podtajnika ubrzo je prešla u službu tajnika. Što biste o tome mogli reći?

Možda ja subjektivno gledam na te prve korake Konferencije, vjerojatno malo i emotivno navezan na te dane mladosti, ali mislim da ne griješim kada tvrdim da je glavni pokretač, koji je zaista unio poleta i žara u našem radu, bio provincijal fra Hadrijan Borak OFM^{Cap}, koji se baš u to vrijeme bio vratio iz Rima, gdje je izbliza pratio redovničku pokoncilsku problematiku. On je za predsjednika tadašnjega VVRPJ izabran u proljeće 1972. godine i odmah je 'zasukao rukave'. Moj tadašnji provincijal, fra Nikola Roščić OFM^{Conv}, prepoznavši u meni možda neke sklonosti organizatorskim predispozicijama, na Borakovu je zamolbu predložio mene za novoga tajnika Konferencije, što sam ja rado prihvatio. I mislim da nisam požalio.

U sprezi s predsjednikom i uz suradnju novoga tajništva, u kojemu je značajno mjesto zauzimao hercegovački franjevac fra Leonardo Oreč OFM, novi je tajnik prihvaćao, ponekad i predlagao, mnoge vrste dotad neiskorištenih mogućnosti ujedinjenoga redovništva, ne samo muške grane, nego i ženske, brojnije i aktivnije strane. Iste jeseni krenule su organizacije redovničkih tjedana, potom savjetovanja redovničkih odgojitelja i odgojiteljica, zajednička izdavačka djelatnost. Mogu reći da mi je iskustvo suradnje s predsjednikom Borakom davalo poticaj na zauzeti rad. Mi smo se svakoga tjedna sastajali, bilo kod njega u Dubravi, bilo kod mene na Svetom Duhu. Jako dobro pamtim te susrete iz kojih je niknulo mnoštvo ostvarenih inicijativa.

Kad mi je istekao šestogodišnji mandat tajnikovanja, zauzet drugim obvezama u vlastitoj Provinciji, posebno službom glavnoga urednika mjesečnika *Veritas*, nisam mogao prihvatiti novi mandat u Konferenciji, ali sam spremno prihvatio ponudu da kao bivši tajnik ostanem u tajništvu i, prema svojim mogućnostima, pomognem daljnjemu radu Konferencije. To je potrajalo još daljnjih petnaestak aktivnih godina. Rado sam sudjelovao u tom poslu i surađivao s novim tajnicima, posebice s hercegovačkim franjevcem fra Jozom Vasiljem OFM, i hrvatskim salezijancem don Stjepanom Bolkovcem SDB. Prema tome, ako uzmemo četiri prve godine podtajnika, šest godina tajnikovanja i potom nešto preko petnaest godina članstva u tajništvu, to bi iznosilo oko četvrtine stoljeća.

Fra Nikola Roščić i fra Ljudevit Maračić
1969. godine

3. Vaše sudjelovanje u radu Konferencije nastavilo se dalje službama potpredsjednika i predsjednika.

Potkraj ovoga razdoblja, 1990-tih godina, redovničke konferencije na našim prostorima doživljavaju brojne strukturne i nacionalne podjele. Godine 1991. došlo je do raspada bivše države, i Konferencija se službeno razdvojila na slovenski i hrvatski dio. Uskoro se hrvatski dio podijelio na predstavnike iz Republike Hrvatske i one iz susjedne Federacije Bosne i Hercegovine. Potom je došlo i do stapanja muške i ženske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica u Hrvatskoj, te smo dobili i danas postojeću jedinstvenu Hrvatsku redovničku konferenciju. U toj šarolikoj varijaciji krovne redovničke ustanove u nas, izborom provincijalnoga ministra moje, Hrvatske provincije franjevac konventualaca, u proljeće 1992. godine, postao sam redovitim članom Konferencije i potom izabran za člana peteročlanoga predsjedništva, da bih godinu dana kasnije bio izabran za njezina predsjednika, što je potrajalo tri godine. Dakle, moje sudjelovanje u radu Konferencije trajalo je sve do mojega odlaska u Rim, 1998. godine.

Počeci glasila 'Vijesti'

4. Vaš doprinos radu Konferencije očitovao se i u uredničkoj djelatnosti. Među ostalim, bili ste urednik glasila 'Vijesti' i časopisa 'Posvećeni život'. U kakvom su suodnosu glasilo 'Vijesti' i časopis 'Posvećeni život'?

Glede suodnosa ovih dviju tiskovina, mogu napomenuti da je glasilo *Vijesti* imalo naglašeno informativno obilježje i bilo je namijenjeno prvotno redovničkim poglavarima, a časopis *Posvećeni život* zamišljen je kao formativni časopis za sve osobe posvećenoga života. Glasilo *Vijesti* krenulo je odmah nakon mojega imenovanja tajnikom, 1972. godine, i to šest puta godišnje, u tada jedino dostupnoj ciklostilskoj tehnici. U istom razdoblju uređivao sam i zbornike redovničkih tjedana, koji su odmah po održavanju ovih velikih redovničkih skupova izdani knjigotiskom. Trudio sam se također oko izdavanja radova savjetovanja redovničkih odgojitelja i odgojiteljica, koje se kasnije preimenovalo u vijećanje redovničkih odgojitelja. Isto tako, u početnim godinama tajnikovanja, vodio sam brigu o izdavanju nekoliko redovničkih knjiga i obrade anketa, što je za Konferenciju stručno radio zadarski franjevac fra Gabrijel Štokalo OFM.

Časopis *Posvećeni život*, pokrenut je uglavnom na moju inicijativu, kada sam izabran za predsjednika Konferencije, 1993. godine, makar je bilo nekoliko uglednih članova konferencije koji su smatrali da će to biti samo neuspjeli pokušaj, i zbog pomanjkanja suradnika, i zbog financijskih izdataka, a ponajviše zbog teškoće pronalaženja glavnoga urednika. Uspio sam se izboriti da je na plenumu osjetnom većinom prihvaćen moj prijedlog i koncepcija ovoga časopisa. Moja je želja, bolje reći namjera, bila da časopis izlazi dvaput godišnje, što se u počecima i ostvarilo, a budući da mi je bilo poznato kako je teško pronaći glavnoga urednika za takvo izdanje, ponudio sam sebe i kao takav ostao pet godina, sve do odlaska u Rim. Zamisao je bila takva da proljetni broj donosi formativne materijale, domaće ili u prijevodu, vezane uz redovnički život. Jesenski pak broj bio je predviđen za objavljivanje radova vijećanja redovničkih odgojitelja.

5. Bili ste prvi urednik glasila 'Vijesti'. Vjerujemo da je Vaša raspoloživost za tu dužnost uvelike pridonijela početku izdavanja tog Glasila. Kako ste prihvatili dužnost uređivanja 'Vijesti'?

Dok sam još bio podtajnik VVRPJ-a za hrvatsko područje, u prvom razdoblju rada Konferencije, češće se spominjala želja da se pokrene neko informativno glasilo za više redovničke poglavare, koje bi bilo dostupno i širemu krugu redovnika.

Makar nisam imao nikakva iskustva u uređivanju publikacija, osjećao sam sklonost, čak i veselje u radu na tom obliku djelovanja, pa nije nikakvo čudo da je to ostvareno odmah po mojem imenovanju za tajnika 1972. godine.

6. Koja je zapravo bila prvotna, glavna svrha Glasila, s kojom se namjerom započelo izdavati?

Još na plenumu 1968. godine zaključeno je da se započne s izdavanjem časopisa formativnoga karaktera, čak se ozbiljno raspravljalo i o njegovu naslovu, ali se diskusija rasplinula kada je došlo na red pitanje urednika, tako da se ta želja jako dugo provlačila, sve do 1990-tih godina, kako smo spomenuli.

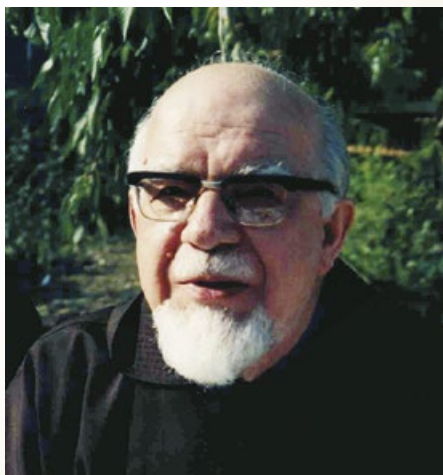
No, želja je svih članova Konferencije već na početku bila da se odmah krene bar s privremenim glasilom za što bolje upoznavanje raznih redovničkih zbivanja i djelovanja, uzajamnim upoznavanjem različitih redovničkih zajednica, pa je informiranost i komunikativnost bila prvotna svrha pokretanja toga *Glasila*.

Zato i struktura toga *Glasila*, koje je prvih godina umnožavano u preko 500 primjeraka u ciklostilskoj tehnici, sadrži redovito događanja u pojedinoj zajednici, programe susreta, adresare, kalendare, čak i nekrologe poznatijih redovnika. Dakako, češće se kao prilog dodavao prijevod ili obrada dokumenata Svete Stolice, govor, homilija ili predavanje stranih ili domaćih autora.

7. Sjećate li se od koga su najviše dolazili poticaji da se Glasilo pokrene? Možete li imenovati osobe koje su, dakako uz Vas, bile najzaslužnije za pokretanje Glasila?

U počecima, dok je bio predsjednik, glavni poticatelj bio je fra Hadrijan Borak OFM^{Cap}. On mi je sugerirao što bi bilo prikladno ili čak potrebno uvrstiti u to *Glasilo*.

Kako se njegova služba predsjednika uskoro ugasila, prestankom službe provincijalnoga ministra, njegov nasljednik, fra Nikola Roščić OFM-Conv, moj provincijal, preuzeo je istu ulogu.

Fra Hadrijan Borak OFM^{Cap}, jedan od idejnih pokretača glasila *Vijesti*

Osobna iskustva u uređivanju Glasila

8. Što Vam je pri uređivanju 'Vijesti' stvaralo osobitu radost? Drugim riječima, što Vas je motiviralo, jer vidimo da je za vrijeme Vašega uredničkog mandata Glasilo izlazilo redovito (bez dvobroja, bez smanjena sadržaja, bez kašnjenja), kako je i planirano, šest puta godišnje?

Meni je tisak bio i ostao najdraži oblik katoličkoga apostolata. Zato mi nije bilo nimalo teško prihvatiti ono što sam zapravo predlagao, podržavao i priželjkivao. Od početka sam krenuo s namjerom da *Glasilo* izlazi svaka dva mjeseca, što se – kako zapažate – uglavnom i ostvarivalo. Smanjenje sadržaja nije dolazilo u obzir, jer je sve više informacija o redovničkim zbivanjima i iskustvima dolazilo iz svijeta i domovine. A s obzirom na kašnjenje, navest ću Vam samo da u životu gotovo nikad nisam nigdje kasnio ni zakasnio, po švicarskom receptu. Zato i ne volim kada treba druge čekati, što za neke baš i nije neka vrlina, ali to mi leži u genima i ne žalim zbog toga. U šali, netko bi od moje braće mogao reći kako bi mi na grob bilo prikladno staviti natpis: 'Ovdje leži onaj koji nije okasnio ni na svoju smrt!'

9. Kažu da je uredništvo časopisa 'mučeništvo strpljivosti'. Jeste li Vi imali kakve oblike 'mučeništva', odnosno s kojim ste se izazovima suočavali?

Djelomice sam već odgovorio u prethodnom odlomku, a ovdje bih samo nadodao kako 'mučeništvo strpljivosti', koje sigurno i Vi doživljavate u sadašnjem radu tajnice i urednice izdanja Hrvatske redovničke konferencije, nije bilo beskonačno. Jednom prilikom, pri uređivanju jednoga zbornika redovničkog tjedna, prikupio sam sva predavanja i gradivo diskusija, sve pripremio za tisak, a čekalo se samo prispjeće jednoga vrijednog priloga jako uvaženoga domaćeg teologa. Triput sam ga telefonski ili u pisanom obliku zamolio da ubrza dostavu svojega priloga, a kada ni nakon toga nije ništa stiglo, išli smo u tisak i objavili zbornik, s napomenom da ni uz najbolju volju nismo uspjeli dobiti očekivani prilog. Kad se zbornik pojavio u javnosti, nazvao me ovdje neimenovani profesor i spočitnuo kako nisam smio to učiniti bez njegova pristanka. Još i to! Zato 'mučeništvo strpljivosti' treba imati svoje granice, inače se neće ništa na vrijeme ostvariti.

10. Sjećate li se koje anegdote glede uređivanja 'Vijesti'? Možete li ju podijeliti s nama?

Pa baš o anegdoti se ne radi, ali bilo je slučajeva koji su znali nositi slatko-gorki okus. Kad više nisam bio urednik glasila *Vijesti*, čini mi se 1979. godine, tajništvo je preko dobrih veza iz inozemstva dobilo sredstva da umjesto dotrajaloga ciklostilskog stroja njemačke firme „GeHa“, kojim su se ručno izbacivale stranice, nabavi moderniji ofsetni stroj. Kada je stroj nabavljen i postavljen u tajništvo, tada se to nalazilo u sklopu Franjevačkog samostana Gospe Lurdske u Vrbanićevoj ulici, uspostavilo se da nitko ne zna ni postaviti, a još manje upravljati i servisirati stroj. Pronađen je neki privatnik, koji je tražio toliki iznos da se odmah odustalo. Stroj je potom posuđen jednoj privatnoj firmi, s dogovorom da za potrebe tajništva uračunava samo materijalne troškove, a drugo učini besplatno. Nakon kratkoga vremena pokazala se ta ideja utopijom, pa je stroj dugo ostao čamiti neiskorišten u tajništvu,

Godišnje izvješće na Plenumu 1973. godine

sve dok ga zbog seobe tajništva, nije trebalo ustupiti, gotovo bez cijene, jednoj vjerskoj ustanovi, od koje izdavačka djelatnost Konferencije nije dobila nikakvu protuuslugu. Djeluje zaista kao engleski crni humor.

Socio-eklezijalni kontekst Glasila

11. Jeste li imali neprilika od strane tadašnjega režima, koji nije bio blagonaklon prema izdavačkoj djelatnosti Crkve?

Znate što, vlasti su se bojale velikih zvijeri, a naše malo *Glasilo* zaista nije moglo nikoga ugroziti. Možda im je mogla čak i pomoći godišnja statistika i adresar poglavara.

12. *Jesu li čitatelji 'Vijesti' bili isključivo iz krugova redovništva ili i širega crkvenog miljea? Kakav je bio prijam glasila u unutarcrkvenom okruženju?*

Kad smo započeli s izdavanjem glasila *Vijesti*, bilo je zamišljeno da se *Glasilo* šalje svakom muškom i ženskom samostanu, za što su bili nadležni određeni provincijalati, odnosno njihovi tajnici. Po tadašnjem proračunu, od 500 do 600 primjeraka; dvije trećine njih slalo se na te adrese, ostalo biskupskim ordinarijatima, i ponekom pojedincu, kojega je naše djelovanje zanimalo. *Glasilo* se dakako nije naplaćivalo, to se pokrivalo od redovite godišnje članarine svakog pojedinoga provincijala ili provincijalne poglavarice, a to se određivalo prema broju članova, odnosno članica. Od biskupijskih se ordinarijata dakako očekivala razmjena s njihovim gasilima.

foto: Arhiv HRK

Međunarodni skup nacionalnih redovničkih konferencija 1972. godine u Rimu

Suradnički odnosi

13. Tijekom uređivanja Glasila, imali ste prilike surađivati s nekolicinom odgovornih urednika, odnosno osoba koje su vršile službu predsjednika Konferencije. Kakva sjećanja nosite glede te suradnje?

Doista sam kao urednik *Glasila*, koje je izlazilo svaka dva mjeseca, bio usmjeren na odgovorne ljude i žene naših tada još odvojenih konferencija. Spomenuo sam dva imena s muške strane (fra Hadrijan Borak OFM^{Cap} i fra Nikola Roščić OFM^{Conv}), a od redovnica svakako se dobro sjećam suradnje sa s. Fides Vidaković DSNG i s. Deodatom Ljubičić OSU.

Sjećanja na te česte susrete s njima, razgovore, dogovaranje zajedničkih aktivnosti, pa i kada nije bilo slaganja baš u svakom detalju i pojedinosti, i danas me ispunjavaju radošću i nostalgijom. Po naravi sam čovjek koji voli susrete i sastanke, posjete i razgovore, pa mi je zaista to ostalo u lijepom, čak vrlo lijepom sjećanju.

14. Jeste li imali još kakvih suradnika? Možda Vam je tko prikupljao materijale za Glasilo ili radio korekturu teksta i slično?

Nešto je u skupljanju informacija pomagao predsjednik Konferencije. U moje vrijeme, predsjednicu su bili: fra Hadrijan Borak OFM^{Cap}, fra Nikola Roščić OFM^{Conv} i fra Bono Zvonimir Šagi OFM^{Cap}. Pomalo su pomagali ostali članovi tajništva, osobito fra Leonardo Oreč OFM, ali je glavnina padala na račun samoga urednika.

Poznavanje nekih stranih jezika, posebice talijanskoga, puno mi je pomoglo u odabiru informacija i dokumenata iz svijeta.

15. Kako ste uopće dolazili do materijala za Glasilo? Tada nije bilo interneta, ni društvenih mreža; sredstva društvene komunikacije nisu bila tako razvijena kao u današnje vrijeme... Kako se u to vrijeme odvijao protok informacija?

Da, to smo od početka stavili sebi u zadatak: informirati, komunicirati, razmjenjivati vijesti. Jedan dio toga dobivali smo od razmjena s provincijskim i biskupijskim glasilima, odakle smo preuzimali zanimljivije i važnije materijale. Dakako, sve je to u ono vrijeme išlo zemaljskom poštom, dakle puno sporije, još nije bilo računala, pa ni interneta. Dio stranih informacija preuzimali smo od njihovih konferencija, s kojima smo bili usko povezani.

Naš je tajnik redovito sudjelovao, svake godine, na spontanim godišnjim susretima tajnika europskih konferencija, njih obično petnaest do dvadeset, a to je trajalo tri do četiri dana. Tako sam imao prigodu sudjelovati u Parizu, Zürichu, Beču, Madridu i Malti, a jednom sam bio i domaćin u Samoboru. I danas se s nostalgijom prisjećam tih susretanja, a njima je posebno bilo drago da imaju vezu bar s jednim tajništvom 's one strane željezne ograde'.

Rušenjem Berlinskoga zida 1990-tih godina nestalo je tih prepreka. No, to je već razdoblje kad sam iz tajništva prešao u predsjedništvo, pa je bilo manje takvih susreta.

Plenum 1996. godine

Odjek među čitateljima

16. Uređivanje Glasila iziskuje puno truda i ulaganja, a uredništvo najčešće nema povratnu informaciju je li se taj trud isplatio. Je li Vam poznato, kakav je odjek glasilo 'Vijesti' imalo među onima kojima je bilo namijenjeno, među redovničkim zajednicama?

To si pitanje postavljaju i današnji urednici, uza sva moguća moderna sredstva za dobivanje povratnih informacija i istraživanje javnoga mnijenja, a u ono vrijeme nije bilo nikakve informacije o tome kako se *Glasilo* prima i čita li se uopće.

Znam da se među redovnicima rado pratila statistika i vijesti o raznim kapitulima, odnosno novim upravama pojedinih redovničkih ustanova.

17. Prema Vašem osobnom mišljenju, je li Glasilo pomoglo da se članovi različitih redovničkih zajednica međusobno „bolje upoznaju i iskreno povežu“, kako je bilo navedeno u Uvodniku prvoga broja prvoga godišta 'Vijesti'?

Svaka informacija i komunikacija, ako je točna i dobronamjerna, uvijek može samo koristiti, pa to vrijedi i za *Glasilo* čije je izdavanje pokrenuto radi zblizavanja, upoznavanja i povezivanja, najprije samih redovničkih poglavara, a preko njih i šire baze.

Znam da je *Glasilo* Koncila ponekad znao prenijeti iz glasila *Vijesti* poneku novost ili zanimljivost iz života našega redovništva.

Pogled u budućnost

18. Koje izazove glasilo ‘Vijesti’ treba prevladati u današnje vrijeme?

To je zaista teško pitanje. Danas se inače malo čita, nešto sluša, a najviše gleda. U ono vrijeme glasilo *Vijesti* odgovaralo je samo na prvi zahtjev, to jest, čitanju.

Danas se u tom pogledu osjetno poboljšalo stanje, a tehnički uvjeti olakšali su njegovu privlačnost. No, sadržaj je ipak važniji od forme.

19. Ima li nade da će u vremenu krize čitanja tiskanih medija ‘Vijesti’ preživjeti i doživjeti još koji jubilej?

Drago mi je što sam najveći dio svećeničkoga i redovničkoga života posvetio apostolatu tiskane riječi. Na to su valjda moji poglavari i pomišljali kad su mi omogućili specijalizaciju u poznavanju jezika i književnosti. To mi je jako pomoglo u mojim zaduženjima.

Vjerujem da će pisana riječ preživjeti krizu koju proživljava u cijelom svijetu, pa će tako i glasilo *Vijesti* ne samo preživjeti zlatni jubilej, nego nastaviti prema ostalim obljetnicama.

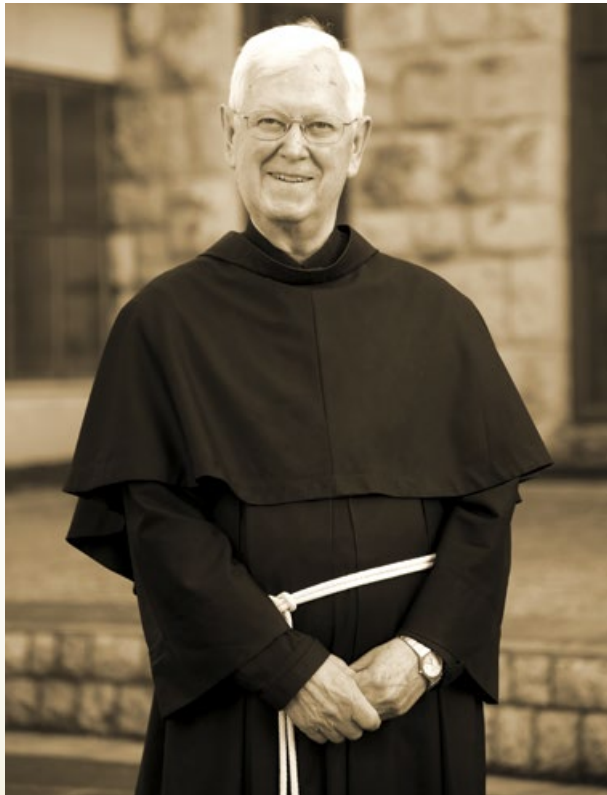

foto: Arhiv Veritas

Fra Ljudevit Maračić OFMConv

Zaključne napomene

20. Što biste (pre)poručili današnjemu uredništvu Glasila?

Ako smijem nešto kritički sugerirati: pojačajte ritam izlaženja. Krenulo je s dvomjesečnim izlaženjem, a sada tri do četiri puta godišnje...

Ažurnost spada u jedan od glavnih postulata informiranja i komuniciranja. Sve drugo spada eventualno u dokumentaciju, kojoj je mjesto u arhivima.

21. Vaša poruka čitateljima 'Vijesti', redovnicama i redovnicima 21. stoljeća...

Biti i ostati optimisti, unatoč brojnim sjenama koje nas prate. Oblaci i magle prijete odasvud. Ipak, vedro naprijed, usprkos svemu!

22. Fra Ljudevite, od srca zahvaljujemo za darovano vrijeme, sjećanja i misli koje ste podijelili s nama i čitateljima glasila 'Vijesti' u ovom razgovoru. Hvala Vam i za svu dugogodišnju nesebičnu zauzetost oko našeg 'jubilarca'.

Bogu hvala! Hvala i Vama na prigodi za suradnju. Neka sve bude na veću slavu Božju.

*Razgovor vodila: s. Krista Mijatović SCSC
(Zagreb, 25. svibnja 2022.)*

VIJESTI

HRVATSKE REDOVNIČKE KONFERENCIJE I KONFERENCIJE VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA BIH

ODGOVARAJU: FR. SLAVKO SLIŠKOVIĆ OP • S. GORDANA IGREC FDC
• FRA JOZO MARINČIĆ OFM • S. ZDENKA KOZINA SSFCR

UREDILI: S. KRISTA MIJATOVIĆ SCSC • S. JADRANKA OBUĆINA ASC

GRAFIČKO OBLIKOVANJE: BANIAN ITC

LEKTURA: S. MARIJA STELA FILIPOVIĆ SCSC

TISAK: TISKARA ŽELINA

NAKLADA: 650 PRIMJERAKA

ISSN 2757-0835

ZAGREB – SARAJEVO • LIPANJ, 2022. • BR. 2. (2022.) GOD. L

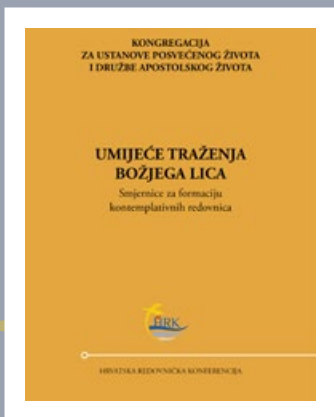
UL. SLAVOLJUBA BULVANA 4 • HR – 10 000 ZAGREB

TEL.: +385 1 3764 281 • FAKS: +385 1 3764 280

WWW.REDOVNISTVO.HR • KONFERENCIJA@REDOVNISTVO.HR

FOTOGRAFIJA NA NASLOVNICI:

ANICA BANOVIĆ

Iz NAŠE BIBLIOTEKE:

1. *Služenje autoriteta i posluš*, 2008.
2. *Apostolsko pismo svetoga oca Franje svim posvećenim osobama u prigodi Godine posvećenoga života*, 2015.
3. *Radujte se!*, 2015.
4. *Istražujte*, 2015.
5. *Kontemplirajte*, 2015.
6. *Identitet i poslanje brata redovnika u Crkvi*, 2016.
7. *Vultum Dei quarere*, 2016.
8. *Naviještajte*, 2017.
9. *Za novo vino nove mješine*, 2017.
10. *Ekonomija u službi karizme i poslanja*, 2018.
11. *Cor orans*, 2018.
12. *Umijeće traženja Božjega Lica*, 2020.
13. *Dar vjernosti. Radost ustrajnosti*, 2021.

Njihovo je kraljevstvo nebesko - radni listovi

Radni listovi su namijenjeni djeci predškolske dobi s ciljem poticanja njihova cjelovitog razvoja, uključujući i duhovnu dimenziju. Zamišljeni su kao radni materijal odgojiteljima u vjeri i roditeljima u pripremi djeteta za polazak u školu.

Cijena radnih listova je 20,00 kn (+ poštarina), a mogu se naručiti na: 099/2123 191 ili kupi@redovnistvo.hr